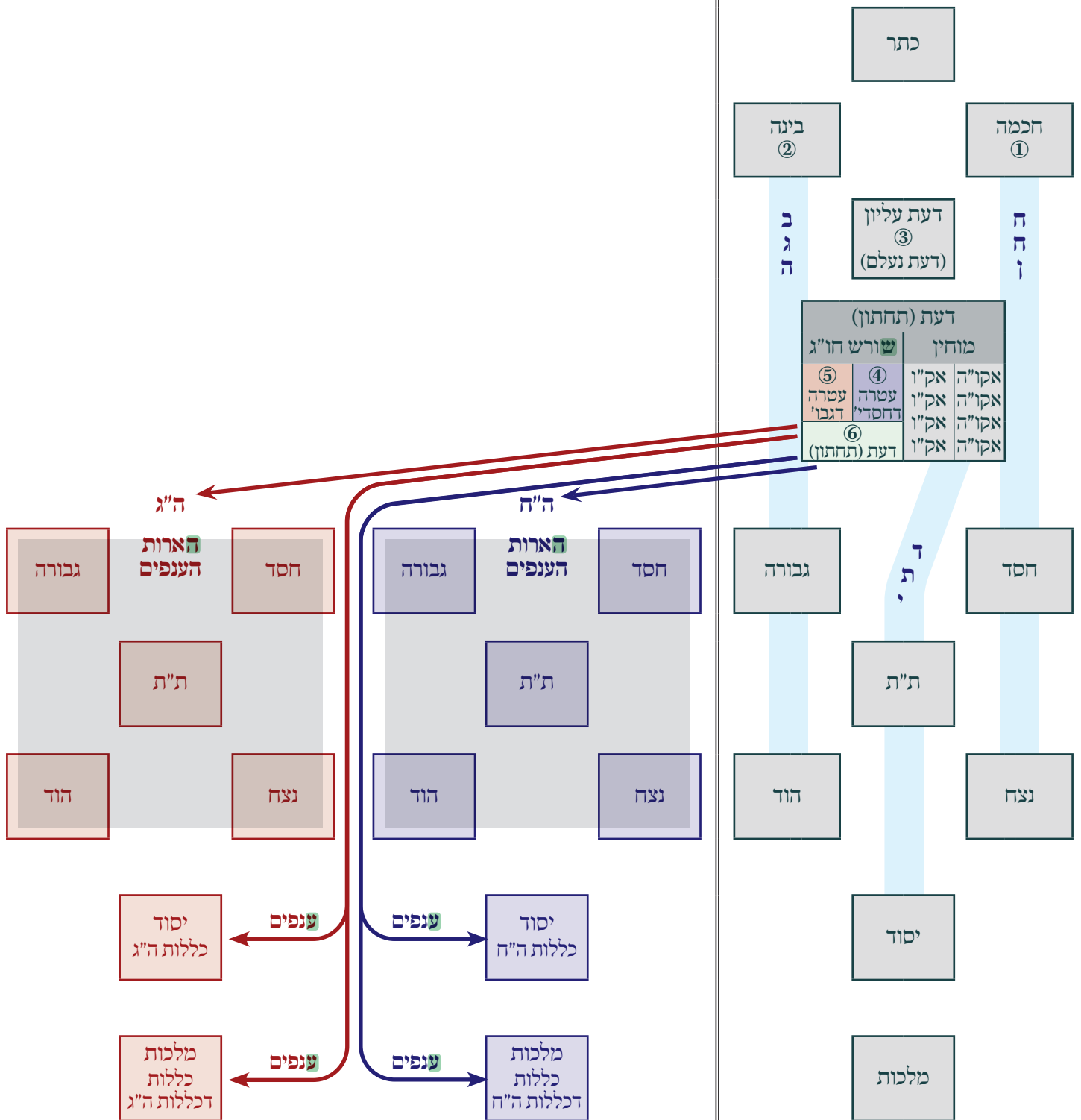

מערכת חסדים וגבורות - ה"ח וה"ג

מערכת מוחין - עשר ספירות

מקורות

תולדות אהרון ומשה (הרב פירא) דף ה' ריש ע"ב (מערכת המוחין ומערכת החו"ג הם ב' מערכות נפרדות, עצמאיות).
 ע"ח ח"ב דף י"ב אע"ד (שורש החו"ג נמצא בדעת של מערכת המוחין), דף ח' ע"ד ריפ"ש אות ב', דף ה' ע"ג.
 אוצ"ח דף ל"ה ע"ג אש"ל אות א' (הארות הענפים בה"ק, הענפים ביסוד. ענין התפשטות בצלם).
 נה"ש דף כ"ח ע"ד.
 באתי לגני ח"א דף פ"ב ע"ב, ח"ב דף קל"ג ע"ב.
 פאת השדה דף ש' ע"ב.
 משנת חסידים תפילת האצ"ל משנה ה' הלכה י'.

[סא:]

הַגְּדוּל

כ' צירופים

לדחות קו ימין דמוחין דקטנות (מהגרון), לחסד

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אלף למד הי יוד מם

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

לדחות החסד דמו' דאימא (מהגרון), לחסד דז"א

אֱהִיָּה

יְהוָה

יוד הי וין

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

[סב.]

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

ולדחות הנצה (מהחסד), לנצח דז"א

אֱהִיָּה

יְהוָה

יוד הי וין

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

לג' כלי נצח דז"א

יְהוָה

צַב צַב

צַב

לחזור ולהוציא אור החוזר דפרק עליון (כתף) ופרק אמצעי דחסד דז"א.

ד ולהעלותו כנגד פרק ראשון דחסד והגרון דז"א, לבנות ולתקן חסד ונצה דלאה

להמשיך דרך מחיצות¹ יסוד דאימא

חסד ראשון, לחסד דז"א

יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

א. א"ה ובקצת סידורים אין כתובים הנרנח"י אלו במוחין דקטנות כלל, ובסידור הקצר כתובים שם בג' מקומות שהם במלות הגדול הגבור והנורא כמש"ל שנמשכין בג' מלות אלו לחג"ת, אבל בירידתן לב' שלישי תפארת ולנה"י אין כתוב שם הנרנח"י ההם ואולי סמכו על המעין כן נלע"ד. [לשיטת השד"ה, עיין פאת השד"ה דף שנ"ח, אין לראות נרנח"י בדחיית המו' דקט']

ב. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דנצה עם פ"ת דחסד דז"א לחברו עם פרק אמצעי דנצה דאימא ועי"ז נעשה ספירת חסד דז"א כלולה מג"פ.

ג. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ב' פרקין תתאין דנצה דז"א לחברו עם פ"ת דנצה דאימא ועי"ז נעשה ספירת נצח דז"א כלולה מג"פ.

ד. א"ה ר"ל פרק אמצעי להעלותו לפרק עליון ופרק עליון להעלותו לגרון דז"א. עיין בע"ח ש' יעקב ולאה פ"ה.

1. עי' פאת השד"ה ח"ב דף ש' ע"א. עי' אוצ"ח (ש' המוחין פ"ב) דף ל"ה ע"ג אות א'. וכן באתי לגני ח"א דף פ"ב סע"ב, בענין התפשטות בצלם, מחיצות.

הגבור

ולדחות ההוד (מהגבורה), להוד דז"א [סב:]

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֵלֶּךָ הִי יוֹד
אֵלֶּךָ הִי יוֹד
אֵלֶּךָ הֵא יוֹד
אֵלֶּךָ הֵה יוֹד
לג' כלי הוד דז"א
אֱדֹנָי
אֵלֵינוּ צְבֵאוֹת
אֵלֵינוּ צְבֵאוֹת

לחזור ולהוציא או"ח דמוחין דפרק עליון
(כתף) ופרק אמצעי דגבורה דז"א.
להעלותו כנגד פרק ראשון דגבורה והגרין
דז"א. לבנות ולתקן גבורה והוד דלאה

להמשיך דרך מחיצות יסוד דאימא גבורה
דחסדים, לגבורה דז"א

יְהוָה
לג' כלי גבורה דז"א
יְהוָה
אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ לְמוֹד, אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי,
אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְהוָה

כ' צירופים
לדחות קו שמאל דמו' דקטנות (מהגרין), לגבו'

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה
אֵלֶּךָ לְמוֹד הֵה יוֹד מִם

לג' כלי גבורה דז"א

יְהוָה
אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ לְמוֹד, אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי,
אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְהוָה

לדחות הגבורה דמו' דאימא (מהגרין), לגבורה

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֵלֶּךָ הִי יוֹד
אֵלֶּךָ הִי יוֹד
אֵלֶּךָ הֵא יוֹד
אֵלֶּךָ הֵה יוֹד

לג' כלי גבורה דז"א

יְהוָה
אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ לְמוֹד, אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי,
אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְהוָה

א. א"ה בס"ה כ"כ להעלות פ"ע דהוד עם פ"ת דגבורה דז"א לחברו עם פרק אמצעי דהוד דאימא ועי"ז נעשה ספי' גבורה דז"א כלולה מג"פ.

ב. א"ה בסידור הארוך אין כתוב שם המוחין אלו ולא מוחין אחרים וזולת המוחין דז' שמות דעסמ"ב ודקס"א קמ"ג וקנ"א בד' כריעות וזקיפות אין עוד מוחין כלל וכלל ועיין בס' עלי נהר דט"ז ע"א אות נ'.

ג. א"ה בס"ה כ"כ להעלות ב"פ תתאין דהוד דז"א לחברו עם פ"ת דהוד דאימא ועי"ז נעשה ספי' הוד דז"א כלולה מג"פ.

[ס.ד.]

גומל

להמשיך פרקין אמצעים דאבא ל(כ) חב"ד דז"א ולדחות הפ"ת לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

לג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהא יוד יהא
אלף יהא יוד יהא
אֱהִיָּה

לג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

לג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יהו יהו יהוה
יוד הא ואו הא

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

[ולדחות הנה"י לחג"ת]

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

לג' כלי גבורה דז"א
י
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יְהוָה

לג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יהו יהו יהוה
יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

יכוין לדחות מוחין דקטנות [כל ה 60], לב' שלישים התחתונים דתפארת דז"א
בינה (20) חכמה (20)
אלף למד הה יוד מם אלף למד הי יוד מם

דעת דגבורות (20) דעת דחסדים
אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם

לב' שלישי ת"ת דז"א
י יהו יהו יהוה
יְהוָה

חסדים

[ס.ד.:]

להמשיך ב' חסדים דנצח והוד דאימא לנצח והוד דז"א¹

יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי הוד דז"א

לג' כלי נצח דז"א

אֲדָנִי

יְהוָה

אֶצְבְּאוּ צְבָאוֹת
אוֹת

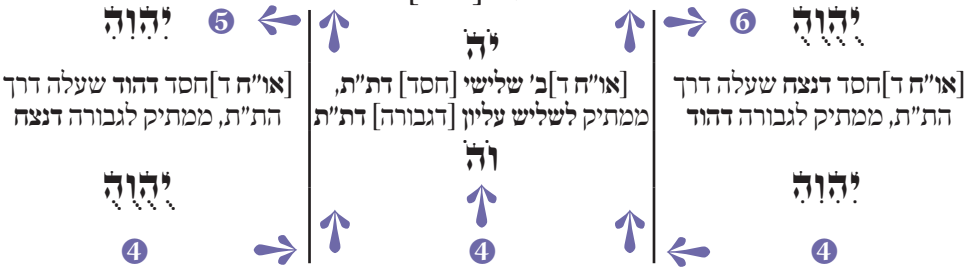
צְבָב צְבָב
צְבָב

1. קשה לפי השד"ח (פא"ה דף ש' ע"א), שהרי כל מוח נכנס וחסדו עימו, היה צריך להיות בהגדול-הגיבור-והנורא. עי' הגהה בתיבת הגדול, בהמשכת חסד דחסד.

להמיתוק לפי סדר הגבורות להמתיק ג' גבורות פחות שלישי דחג"ת שבתנ"ה דיסוד, בג' חסדים פחות שלישי דתנ"ה שבתנ"ה דיסוד [דז"א]

להעלות כפל אור חוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה, מן תנ"ה דיסוד, דרך קו אמצעי ענדי שלא ייחלשו, ולהמתיק השליש העליון דגבורה דת"ת ונ"ה דגבורה, שבחוג [ושליש עליון דת"ת] דיסוד [דז"א]

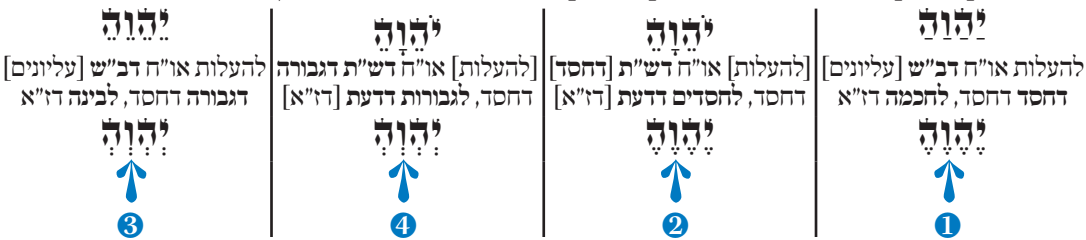
אור"ח דב"ש ת"ת ונ"ה עולים ביחד דרך קו אמצע, ואח"כ מתפצלים

סדר בקיעת הלבושים (כל חסד הולך לספירה ובוקע שם את לבוש דאימא)

7 להעלות אור החוזר דחסדים הנז' דתנ"ה, מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך יסוד דאימא שבחזה דז"א.

[או"פ שלהם - דתנ"ה - לתוך יסוד דאימא, ואו"מ שלהם - דתנ"ה - על גבי היסוד דאימא, ועל ידי כן נבקע היסוד דאימא.] ועי"כ מתרבים החסדים הנז' דחג"ת ונכפלים. וגם או"ח דתנ"ה עצמם נכפלים לאוצ"ח דף מ"ה ע"א אות ד' [או"י דחג"ת, הולך למקומו בכלי החג"ת דז"א 1 2 3]

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים ד[או"ח ד] חסד, לחכמה. ושליש תחתון, לחסדים דדעת. ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים ד[או"ח ד] גבורה, לבינה. ושליש תחתון, לגבורות דדעת.

א. עיין בשער כ"ה בדרוש ג' ובדרוש ו'. [עי' ציור בעמוד שכא].

ב. א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא, ויש סידורים שכתוב יסוד דישסו"ת, והמעין יבחר.

ג. א"ה כך כתבו בקצת סידורים, לכן מסודר כאן בין שני חצאי לבנה. ועיין בספר ענ"ה דף ט"ז ע"א [בנד"מ דף נ"א] אות נ"א מה שכתב על זה, ועיין שם. [הענ"ה מביא את דרושי הצלם, אין כאן בקיעת יסוד דאימא, ובהמשך מביא שעה"פ פ' שמות, יש כאן בקיעת יסוד דאימא. הענ"ה מסכם שהם שני דרושים חלוקים, ולא מכריע. ויש לציין שגם בסידור היר"א שלא הביא בקיעת לבוש יסוד דאימא, אין הוכחה שהרי לא הביא שום בקיעת לבוש בכלל. וכן, אם לא היתה בקיעת לבוש יסוד דאימא, בהמשך היה צריך לציין שעלית האו"ח של החג"ת לחב"ד בהארה, דרך מחיצת יסוד דאימא, וגם זה לא כתוב, כך שקשה מאוד להכריע מסיודור היר"א. עי' שער"ח ח"ב ש' רס"ב, רס"ג, בקיעת יסוד דאימא, להכפיל חסדי החג"ת, עלות לכחב"ד. וכן סידור הרב קווינקא. [עיין ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג'.]

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח] [ס.ט].
דחסדים דנצח הנז' שעלו ליסוד דתבונה,
להורידם לנצח דז"א

7

נצח דז"א

יהוה

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ צב צבא

צבא

להמשיך ג"ש [דאו"ח¹] דאו"ח דחסד דנצח,
לחכמה דנוק'

8

או"ח דאו"ח דחסד דנצח דז"א

יהוה

לג' כלי חכמה דנוק'

יוד הא וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה

י יהו יהוה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לח"ן דנוק'²

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח]
דחסדים דהוד הנז' שעלו ליסוד דתבונה,
להורידם להוד דז"א

9

הוד דז"א

יהוה

ג' כלי הוד דז"א

אדנ"י

א צבאו צבאות

אות

להמשיך ג"ש [דאו"ח¹] דאו"ח דחסד דהוד,
לבינה דנוק'

10

או"ח דאו"ח דחסד דהוד דז"א

יהוה

לג' כלי בינה דנוק'

אלף הה יוד הה

אהיה

א אה אהי אהיה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לג"ה דנוק'

לתקן דעת דיעקב לפני פרק עליון דיסוד דז"א.
ולהמשיך חשבון הכ"ל משם ע"ב דיסוד דאבא.
ולהמשיך ג"כ ה"ח מיסוד הנז', לדעת דיעקב
(נשאר טו"ב ביסוד דאבא)

יוד הי ויו הי

ה' חסדים

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דיעקב

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

להמשיך מיסוד דז"א (לאחר מיתוק), ה"ג שהם
ה' הויו"ת, לדעת דרחל, העומד מאחור כנגד פ"א
דיסוד דז"א. ויכוין להוציא ולתקן ה' ספ"י העלי'
לפר' הדעת דמ"ה וב"ן דרחל, מכח ריבוי קיבוץ
הה"ג הנז' (ברכת הבית ברובה). ועוד ד' ספ"י אחרות
משאר חלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, ועם
המל' שבו נשלם ל"ס דמ"ה וב"ן דפר' דעת דרחל

ך

(נקודה שורשית)

ה"ג (תוספת לשורשית וגם מגדילים)

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דרחל

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

א. א"ה נ"ל כי צ"ל נו"ה דוקא, ומ"ש כאן נה"י הוא ט"ס. וכג"כ מ"ש כאן כלי"ת דז"א, וגם הו"ה בניקוד חולם גם זה ט"ס. וכן מוצאתי בקצת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס. לכן סידרתיים כאן בין שני חצאי לבנה. וא"ש את"מ. 1. עיין אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. וכן דף י"ב ע"א אש"ל אות י"ג: או"ח דחסדי נו"ה חוזרים לגופא דז"א ובוקעים את לבושי הנו"ה דאימא כדי לבטל את החציצה (לבוש) בין האור והכלי דנו"ה דז"א. עיין ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב; יש לסיים את ז"א (כולל הכתר שלו) לפני תחילת בנין הנוק'. עיין באתי לגני ח"א דף פ"ט ע"א, ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד. יוצא שעיקר בנין החו"ב דרחל הוא כאן, ולא ב"טובים" (ב"ח ג"ז). ב. עיין ע"ח שער ל"ה פ"ה.

סידור תפלה להרש"ש

(א) להעלות אור החוזר חסדים הנו' מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שצמוך
 (ב) יסוד דאימא שצחזה דז"א (ג) (או"פ שלהם לחוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג
 היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הנו' דחג"ת
 ונכפלים ולהעלות הכפל דב"ש העליונים דחסד לחכמה ושליש תחסון לחסדים דדעת
 וב"ש העליונים דגבו' לבינה ושליש תחסון לגבורה דדעת וב"ש העליונים דאו"מ
 דת"ת לכתר דז"א שצת"ת דיסוד"ת ושליש או"מ דחסד הנו' דת"ת להעלות ע"ג
 כתר דנוק' דרך החזה.

להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה	להעלות או"מ דש"ת דגבו' דחסד לגבו' דדעת	יהוה	להעלות או"מ דש"ת דחסד לחסדים דדעת	יהוה	להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יהוה

או"מ דב"ש עליונים דת"ת דחסד עולה לב"ש ת"ת דיסוד"ת

יהוה

להמשיך הת"ת דיסוד"ת עם שורשי המוחין שבו לכתר דפנימיות דפנימיות דז"א	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

ג' כלי כתר דז"א

אלף הי יוד הי
 יוד הי ויו היא

יוד יוד הי יוד הי ויו היא

(ד) לחלק את השליש דאו"מ דחסד הנו' דת"ת שע"ג הכתר דנוק' לד ת
 ולהמשיך עמה חלק א' מד"ת לכתר דנוק'.

רביע א' יהוה ג' כלי כתר דנוק'

יוד היא ואו הה

יוד יוד היא יוד היא ואו הה

יה יהו יהוה

(א) עיין צט' כ"ה צד"ג ובדרוש ו': (ב) א"ה יש סו' שכתוב יסוד דאי'
 ויש סידורים שכתוב יסוד דיסוד"ת והמעין יבחר :
 (ג) א"ה כ"כ בקלת סידורים לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין צט'
 עלי נהר דט"ז ע"א באת כ"א מ"ש ע"ז וע"ש : (ד) עיין במבוא שז"ח דרוש ו':

להמשי' כללות ה"ח דרשה התחתן ל"סוד ז"א ולהוציא קב"ש ה"ת ונ"ה חסד'י לחסד'י ז"א מ"סוד ד"א' וס' מתדב'ה אור'ס ונכפלת הארת' להמשי' ל"סוד ז"א ולהמשי' מהדעת' את ה"ג ל"סוד ז"א מתת'א לשל'א

כללות ה"ח ל"סוד ז"א
יהוה יהוה יהוה

ה"ג מתת'א לשל'א ל"סוד
יהוה יהוה יהוה

ג"ה פחות של"ס ל"סוד ז"א
יהוה יהוה יהוה

ג' כלי יסוד ז"א
ישין ישין דלת ישין דלת יוה

להמשי' ה"ג גב"ו פחות של"ס
 דג"ז שכת"ב ל"סוד ג' חסד'י
 פחות של"ס שכת"ב ל"סוד "

להשל'ו בכל אור' הקו'זר חסד'י
 דב"ש דלת' ונ"ה מן ת"ב ל"סוד
 דרך קו' המשי' להמשי' גב"ו

הג' ממת'יק להס'ד גב"ו
 באור' יס'ד
יהוה יהוה יהוה

כ"ח ממת'יק לגב"ו גב"ו
 באור' יס'ר
יהוה יהוה יהוה

דלת' ונכ"אפ"ס מת'ת יתפ'לו דרך כ' הקו"ס להמשי'
 חת הנה גב"ו שכת"ב ל"סוד "
 נ"ח חסד' ומת'יק להג'ד
 גב"ו כ"אנ"ה
יהוה יהוה יהוה

כ"ח חסד' ומת'יק להג'ד
 גב"ו כ"אנ"ה
 כ"ח חסד' ומת'יק להג'ד
 גב"ו כ"אנ"ה
יהוה יהוה יהוה

כ"ח חסד' ומת'יק להג'ד
 גב"ו כ"אנ"ה
 כ"ח חסד' ומת'יק להג'ד
 גב"ו כ"אנ"ה
יהוה יהוה יהוה

כ"ח חסד' ומת'יק להג'ד
 גב"ו כ"אנ"ה
יהוה יהוה יהוה

כ"ח חסד' ומת'יק להג'ד
 גב"ו כ"אנ"ה
יהוה יהוה יהוה

כ"ח חסד' ומת'יק להג'ד
 גב"ו כ"אנ"ה
יהוה יהוה יהוה

להשל'ו אור' הקו'זר חסד'י הנו מ"סוד ז"א לחסד'י העליו' חג"ת חס'ד בתוך יס'ד דש"סות שכח"ב ז"א וע"כ מתר'ב'ה אור' חסד'י הנו חג"ת ונכפ"ל'ס ג"ס ה"ס ולהשל'ו הכפ"ל דב"ש עליו' חסד' להסג' ונ"ה לחסד'י דרשת' וכן ב' ש"ב גב"ו לכו ונ"ה גב"ו דרשת' ונ"ה ש"ל"ס לח"ה דלת' לכת"ר ז"א שכת"ב דש"סות שהיא ה"ה' החסד'י דש"סות שב"ו מלנב"י שז"ס ד' מ"ו דכת"ר ז"א וש"ל"ס או"ה חסד' הנו דלת' להשל'ונו ע"ג כתר דנ"ך שהיא פ"ס הנהי' חסד'י הנו המג"ש' לכנ"ג החג"י כ"ש עליו' דלת' ז"א "

כתרים דבינה

כתרים דא"ג

כתרים דחכמה

אהיה אהיה יהוה יהוה

אהיה אהיה יהוה יהוה

אהיה אהיה יהוה יהוה

להמשי' ולהשל'ס התפ'סנו חלק העליו' הנו ד"סות עם עכ"מו שכת"ב ד' מ"ו לכת"ר יס' דסכ"ו ככת"ר דב"י דפ"י דפ"י דמ"ה וכן ל"א "

ג' כלי כתר ז"א
אהיה אהיה יהוה יהוה

פ"ס ה"ה חסד'י ד"סות
 המג"ש' כנ"ג חסד'י כ"ש עליו'ס
 דלת' ז"א "

של"ס או"ה חסד' דת"ה להמשי' ע"ג כתר דנ"ך ולהל'קו' לל' חלק"ס ולהמשי' עת"ה חלק' ח' אור' חלק"ס הנו לכת"ר לל"וה "

כ"ש דאו"ה חסד' דלת' לכת"ר ז"א שכת"ב ל"סות
יהוה יהוה יהוה

כ"ש דאו"ה חסד' דלת' לכת"ר ז"א שכת"ב ל"סות
יהוה יהוה יהוה

יהוה יהוה יהוה

או"ה דב"ש חסד' דחסד' עליו' | או"ה דב"ש חסד' דחסד' גב"ו
 עולה לחכת"ב ז"א | או"ה דב"ש תחתיו חג"ג עול"ס לנעת | עולה לכבי"ה ז"א "

או"ה דב"ש חסד' דחסד' עליו' | או"ה דב"ש חסד' דחסד' גב"ו
 עולה לחכת"ב ז"א | או"ה דב"ש תחתיו חג"ג עול"ס לנעת | עולה לכבי"ה ז"א "

ובהעלות הג"ה פחות של"ס לת"ת מתג"ל"ס החג"ת ונכפ"ל אור'ס ועול"ס לכת"ר כ"אפ"ן ז'ה

להמתיק ג' גבו' פחות שליט לחג"ת שבתנ"ה דיסוד בשלשה חסדים פחות שליט שבתנ"ה דיסוד.

חסד דהוד
יהוה
 ממתיק לגבורה לחסד
 באור ישר
יהוה

ב"ש לחסד תפארת
וה
 ממתיק לב"ש לגבורה דת"ת
 באור ישר
וה

חסד דנלח
יהוה
 ממתיק לגבורה
 באור ישר
יהוה

להעלות כפל אור חוזר לחסדים דב' שלישי תפארת ונ"ה מן תנ"ה דיסוד מחוברים יחד לך קו אמע"י, ולהמתיק השליש העליון לגבורה תפארת ונ"ה גבו' שבתנ"ה דיסוד.

יהוה
 חסד דהוד עולה לך
 הת"ת וממתיק לגבורה
 דנלח באור חוזר
יהוה

יה
 ב"ש לחסד דת"ת ממתיק
 לשליש עליון לגבורה דת"ת
 באור חוזר
וה

יהוה
 חסד דנלח עולה לך
 הת"ת וממתיק לגבורה
 דהוד באור חוזר
יהוה

להעלות אור החוזר לחסדים הנז' מיסוד דז"א לחסדים העליונים לחג"ת שבתוך יסוד דאימא שצחזה דז"א (1) (או"פ שלהם לתוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הנז' לחג"ת ונכפלים. (2)

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים לחסד לחכמה ושליש תחתון לחסדים דלעת וב"ש העליונים גבו' לבינה ושליש תחתון לגבורה דלעת וב"ש העליונים דאו"ח תפארת לכתר דז"א שבתפארת דיסוד"ת ושליש או"ח לחסד הנז' תפארת להעלות ע"ג כתר דנוק' לך החזה.

יהוה
 להעלות או"ח דב"ש
 עליונים לחסד לגבורה
 לבינה דז"א
יהוה

יהוה
 להעלות או"ח דש"ת
 לחסד לגבורה
 לגבורות דלעת
יהוה

יהוה
 להעלות או"ח דש"ת
 לחסד לחסד
 לחסדים דלעת
יהוה

יהוה
 להעלות או"ח דב"ש
 עליונים לחסד לחסד
 לחכמה דז"א
יהוה

(1) עי' שער הפסוקים שמות כב ע"ג ועי"ע עלי נהר

(2) והכפלה זו היא לב' סיבות:

א': שיהיה בחינת חסדים דלעת בכל חלקי ז"א גם במוחין להגדילו

ב': כדי לנלות כחב"ד דז"א הסתומים בנה"י תבונה (ע"ח שער כ"ה פ"ג)

כויעבור דוקא, ועי"ש בכוונות בדברי הרב. ומ"ש בקיעת היסוד דאימא ע"י הכאת קוצא דשערי בסוד תש"ר עי"ש, לא תברא, דהתם בסוד המעשה בסוד החיצוניות*, והכא בסוד הפנימיות. שו"ר אחר החיפוש בדברי הרב בשער הפסוקים פרשת שמות [דף כ"ב ע"ג] שכתב וז"ל, והנה נודע כי בירידת החסדים המגולים בלי מחיצות כלי היסוד דאימא הם יורדין במרוצה גדולה ונופלים עד היסוד דז"א ומכח נפילתם שם בחוץ חוזרים לעלות ממטה למעלה עד היסוד דאימא ולהיותם אורות מגולים הם עתה בוקעים כלי היסוד דאימא בהכנסם בתוכו ואז גם שאר החסדים המכוסים הם מתגלים עתה, נמצא כי כל החסדים הם אורות מגולים עכ"ל. הרי לך בהדיא שכתב שע"י עליית או"ה דחסדים נבקע היסוד דאימא. אך המעיין בדרושי חזרת העמידה ובע"ח פרק ג' משער האונאה יראה דפליג בזה, ומשום הכי השמיטוהו בקצר ודו"ק בזה.

גם מ"ש בסידור הארוך ומסיום נה"י החדשים מאירים ג' מ"ב דעס"מ בכתר רחל שהוא רבוע אדני", עיין בזה בפ"א ובפ"ה מדרושי הצלם ובשער הפסוקים פרשת חוקת. אך כתוב בפרק א' מדרושי הצלם דהג' מ"ב הנזכרים הם בדעת עליון דז"א, ולא בנה"י החדשים שהוא סוד הכתר דז"א. ואחד מן החברים תירץ לזה דהתם בדרוש א' מדבר בכללות הצלם כולו, של"מ דצלם קרי ליה בחינת חו"ב, ופ"ס דז"א חב"ד חג"ת נה"י דז"א קרי ליה דעת תחתון, ממילא דעת עליון דקאמר התם היינו כתר דז"א שתחת הל"מ המקיף על ט"ס דז"א. והנה עדיין קשה ממ"ש הרב שם וזה הדעת העליון והו הנרמז בו' רואלהי יעקב, והתם מדבר על הדעת העליון הפרטי דז"א. ואולי

גם מ"ש בהגדול הגבור והנורא להעלות ב"פ תתאין דנה"י לחברם עם פ"ת דנה"י דאימא, אעפ"י שהיסוד אינו מגיע אלא עד החזה ואין ליסוד דז"א מצד אימא שום אחיזה בסוד יוסף יתום מצד אמו, נ"ל הוא בסוד הארת הלבוש הנמשכת ממנו כנוצר בשער הארות זו"ן פ"ח, ולפ"ז גם עטרת היסוד נק' פרק אמצעי דיסוד דאימא בערך הלבוש הנו' שהוא נק' פרק תחתון. גם מ"ש בסידור כאל עליון יו"ד פעמים ה"א וה"א פעמים וא"ו, ובכוונות כתוב בדברי הרב וא"ו פעמים ה"א, עיין מ"ש בזה הרב אביגדור בכ"י דף ג' [בגד"מ דף א' ע"ב] שט"ס נפל בכוונות [בספר הכוונות] וסמך ש"ש ז"ל על מ"ש בעין חיים שער רחל ולאח פרק ב' ועי"ש, (צ"ע עיין להתו"ח דף צ"ו ע"ב).

גם מ"ש בסידור הארוך להמשיך הארה מב"פ אמצעים וכו' לתקן כלי כתר דיעקב ולהמשיך ד' מוחין וכו' ונעשים ד' מוחין בתוך כלי כתר וכו'. שורש כוונה זו היא בשער יעקב ולאח פרק ג', ומה שהשמיטו כוונה זו בקצר הוא משום דכוונה זו היא ממוחין דאבא שכבר נכנסו בתוך ז"א כנוצר שם בדברי הרב ועתה לא נכנסו כי אם פ"ת שלהם בחב"ד דז"א. וראיתי בנוסח א' שכתוב שם וז"ל, פרקין אמצעיים דמוחין דחו"ב דאימא שבתוך חו"ג דז"א וכו'. וגם זה ליתא, דאינו אלא ממוחין דאבא כנוצר שם, ולכן העדר כוונה זו טוב ממציאותה.

מ"ש בסידור הארוך בקונה הכל להעלות או"ה דחסדים מיסוד דז"א לתוך יסוד דאימא או"פ ואו"מ ועי"כ נבקע היסוד דאימא וכו', בקיעה זו מה זו עושה, שלא נזכרה בדברי הרב. ועיין בדרוש ג' מדרושי הצלם כי אינו נבקע היסוד אלא

היינו בכל קו בפני עצמו שתחילה נכנסין מוחין דאימא בכל הקו ואח"כ נכנסין מוחין דאבא כמ"ש בסידור הקצר, אבל א"צ להמתין עד שיגמרו מוחין דאימא ליכנס בכל הג' קוין ואח"כ מוחין דאבא (מכת"י).

צג. המוקף הגהה בגליון מהרב המחבר ולה"ה.

מטעם זה השמיטו כוונה זו מהקצר ולא כתבו כי אם במלת למען שמו ולהמשיך סיום נה"י החדשים דישסו"ת לתוך כתר שלה והם הם הדברים שכתבם הרב סוף דרוש ה' מדרושי הצלם, אף שבארוך כתב גם כוונה זו שלכאורה ית'ר נפיש' דהיינו הק כוונה שכתבה למעלה.

גם כתוב בסידורים להעלות או"ח רב"ש עליונים דת"ת לב"ש ת"ת דישסו"ת. והנה לכאורה אין נראה כן מסוף פ"ג מדרושי הצלם וז"ל, רב"ש הת"ת התחתונים נכפלו ונעשו ד' שלישים והב' עליונים מהם הספיקו במקומם וב' תחתונים שלישי א' לכתר דרחל ושליש א' עלה עד שלישי א' המכוסה שנכפל גם הוא ונצטרף גם הוא עמו ועלו בכתר דז"א עכ"ד. דמבואר דכתר דז"א לקח מאו"ח דשליש עליון ותחתון, וכתר דרחל משליש תחתון הנשאר, ונשאר לז"א שלישי האמצעי או"י ואו"ח שבו וגם או"י דשליש המכוסה, ועיין בפרק ב' משער הירח ועיין בספר דברי שלום הנד"מ בדף ט' ע"ג [בנד"מ דף ט' ע"א שאלה ע"ה] שכתב בהדיא כן. שו"ר מ"ש הרב בדרושי השבועות שכתב בסתם שב"ש המגולים נכפלו וחציו עולה למעלה* לכתר דז"א וחציו לכתר דנוק', והבין ש"ש ז"ל דברים אלו במ"ש בסידור ודלא כדמשמע מפרק ג' הנו"ל. אך זו היא שקשה, כי ש"ש ז"ל עצמו בכוונת השבועות כתב בדרך אחר כי אור החזור דש"ת ושליש עליון דת"ת עולה לכתר דז"א ואו"ח דשליש אמצעי היא לכתר דנוק', ולא ידעתי איך יתפרנס לשון הרב לפי זה. ולא עוד אלא שדבריו סתראי נינהו, ומהתימה על הרב דברי שלום שלא הרגיש בדברי הרמ"ז ש"ש ז"ל במ"ש בסידורו בב' המקומות הנזכרים. ולמעשה הכוונה נלע"ד שיכוין בסתם ב"ש לכתר דז"א ושליש א' לכתר דנוק'.

גם במקיפי ל"מ בסידור הארוך כתוב להמשיך

צ' רל' וצ' דמ' תוך צ' רצ', דהיינו נה"י דתב"ד תוך נה"י דחג"ת ונה"י דחג"ת תוך נה"י דנה"י. והבנת דבריו הוא דמבואר בשער פרקי הצלם כי יש לצ' דצלם צ' ול' ומ', ובתוכם צ' דצלם, ויש בו צלם שלם מלובש תוך הצ' דצלם וצלם דמ' תוך הל' דצלם. נמצא שג' צדיקי"ן זה תוך זה והג' למדי"ן זה"ז והג' ממי"ן זה"ו. והצלם הפנימי נקרא מ' דצלם הכלול מצלם שלם, והאמצעי נקרא ל' שגם הוא כלול מצלם שלם, והחיצוני נקרא צ' שגם הוא כלול מצלם שלם. וכחול שנכנס צ' דצלם ר"ל צ' דצ' ול' ומ', ועד מלת קונה הכל נכנס צ' דצ', ובקונה הכל שנכנס הל"מ דצלם, וכנו' בספר נהר שלום דף מ"ה ע"א [בנד"מ דף כ"ח ע"א], הוא שנכנסים צ' דל' וצ' דמ' לתוך צ' דצ', ובליל שב"ק יום שב"ק נכנסים ל"מ הכוללים, דהיינו ל"מ דצ' ול' ומ', דהיינו בליל שב"ק הג' למדי"ן, וביום שב"ק הג' ממי"ן, ול"מ הנכנסים בקונה הכל דתפלת החול אינם דאורך שהם ע"ג רישא דז"א רק הם דעובי, ול"מ דאבא הנכנסים בברכת כהנים הם דכ"ד שעות כנוצר בנהר שלום דף הנו"ל עי"ש. אך בסידור הקצר לא נזכר מזה כלל רק להמשיך ל"מ דישסו"ת מקיפים ע"ג רישא דז"א. והנראה שהבין שנה"י דישסו"ת הנמשכים בחול גם הם כלולים מצלם שלם זה למעלה מזה הצ' למטה בנה"י שלו ועליו חג"ת ל' וחב"ד מ', ובקונה הכל חג"ת וחב"ד דישסו"ת דנה"י שלהם ע"ג ראש ז"א.

גם מ"ש בסידור הארוך לחזור ולהוריד הכפל או"ח דחסדים דנה"י שעלו ליסודות וכו' להורידם למקומם לנה"י דז"א וכו', גם בקצר כתוב כלשון הזה אלא שכתוב שם כלי הת"ת ונו"ה. לענ"ד נראה שניהם אינם צודקים, לא הת"ת ולא היסוד, דלא עלה מן היסוד אלא או"ח דנ"ה וב"ש ת"ת שירדו בתחלה והם הם שעלו צ', דהיסוד

ט"ז ע"ג

תחתונה

ומחברם בדעת דנוק', הוא שם"ל שהיסוד דאבא הנזכר בדברי הרב הם החסדים הממתקים את הגבורות שהיו קודם החילוף ביסוד דאבא וכו' עי"ש.

נב. כ"ש בסידור באהבה בענין המשכת המוחין מלובשים בצלמים דה"פ כינה דו"ן דא"ק וכו', עיין בהלבשת פרצופי האצילות על ה"פ זו"ן דא"ק בהקדמת רחובות הנהר דף ק' [כנר"מ דף ד' ע"ב] ומשם ואילך ותבין היטב. אך את זה לבד זה הכתוב בסידור אשר לא כתוב בהקדמה הנז' והוא מבואר בהקדמה ובפרט בדף ק"א ע"כ [כנר"מ דף ה' ע"א] בד"ה ואעפ"י וכו' שהבירורים אינם עולים לע"ב ס"ג דא"ק רק לזו"ן דא"ק, ומ"ש בדברי הרב שעולים לע"ב ס"ג היינו משום דחו"ב דזו"ן נתקנו מזו"ן דחו"ב ועי"ש. אבל בסידור מבואר שהבירורים עלו עד למעלה וחזרין ומוציאין המ"ה וב"ן מהמצח והעין דא"ק וחוזרים להמשיכם בתחלה לכת"ב דזו"ן דא"ק כיון דהמוחין הם נמשכין דרך עי"ו וא"א ואו"א וישסו"ת דרך בינות שלהם לבינה דבינה דזו"ן ולוקחים הצלמים מפרצופים הנזכרים, א"כ צריך לזווג הזו"ן דא"ק ולהמשיך המוחין הנזכרים מלובשים בצלם כתר דבינה דזו"ן דא"ק ומשם נמשכים לא"א ומשם חוזרים ונמשכים לחכמה דבינה דזו"ן דא"ק ואח"כ חוזרים לאו"א עילאין שעומדים מלבישים לחכמה דזו"ן דא"ק הנז' וחוזרים וממשיכים אותם לבינה דבינה דזו"ן דא"ק* ואח"כ לישסו"ת כנו' שם י"ו ע"א באורך וכרוחב.

גם מ"ש שם ואז מסתלקים חיות ואורות דחצי התחתון דת"ת ונהי"ם ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת וכו'. צ"ע דהרי בשער המוחין

אין לו חסד פרטי בפני עצמו אלא נק' כל שכולל את כולם כנודע, וגם הב"ש ת"ת שעלו הם עצמם ב"ש אור חוזר המגולים שירדו אל היסוד ועתה חוזרים למקומם ונתגלה גם ש"ע דת"ת* ונתחלקו לכתר דזו"ן, שאו"י של ב"ש ת"ת ונו"ה כבר נמשכו לת"ת ונו"ה דז"א קודם מה שירדו ביסוד כמבואר בתיבת והנורא ובגומל חסדים טובים. ובוה עולה מן הישוב מה שנמצא כתוב בדברי הרב פעם אומר שחסדים של ב"ש ת"ת ונו"ה יורדים במרוצה אל היסוד ואינם מתפשטים אל הה' קצות, ופ"א שבתחלה מתפשטים בה"ק חג"ת נ"ה ואח"כ כללותם הארתם מתפשט ביסוד, ולפי האמור א"ש, דבאו"י מתפשטים בתחלה בחג"ת נ"ה ואח"כ כללותם ביסוד, ואו"ח שלהם יורדים הב"ש תחתונים דת"ת ונו"ה אל היסוד במרוצה ואח"כ חוזרים למעלה, וב"ש הת"ת מתחלקים אל כתרים דזו"ן כנזכר, ודנו"ה חוזרים ומורידים אותם למקומם בנו"ה דז"א, ומשם להמשיכם לחו"ב דנוק' ולחסד נצח וגבורה והוד של הנוק', וזה מה שצריך לכיון.

גם עיין בדברי שלום דף י"ב ע"ד [כנר"מ דף י' ע"ד שאלה פ"ב] שהקשה על הרמ"ז שר שלום ז"ל דאיך כתב בקונה הכל ובברכה רביעית דברכת המזון דבש"ת דחסד המגולה הוא ו"ה דהוי"ה, דלפי מ"ש בשער האונאה עכ"פ ב"ש התחתונים הם לוקחים י"ח או י"ו ממספר ההוי"ה והם הו"ה דהוי"ה עי"ש.

גם עיין שם [בדב"ש] בדף י"ט ע"ב [כנר"מ דף ס"ה ע"ב] שכתב שמה שלא סידר בסידור הרמ"ז ש"ש ז"ל מ"ש הרב בפרק א' משער תיקון הנוקבא שהיסוד דאבא מאיר בה"ג שביסוד דז"א

במרוצה וכו' חוזרים תכף לעלות בסוד או"ח] השם"ש נ"ב, לבד אבל אור הישר שלהם נשאר ביסוד כנזכר לקמן וכו' עכ"ל עי"ש. וכפי זה דברי הרב המחבר הרנ"ה ז"ל צריכין תלמוד (מכת"י). [א"ה ימ"ה יצ"ו: עיין אש"ל שער תיקון הנוק' פרק א' אות ז' באורך].

היכר ה היכל דא שער ט' שער כזה שער דרושי הצלם דרוש ג'

עליו של ח"מ שבו"א לכד שהוא שליט מדה ילקן אינה לרבי
 שנה שלימה בכניסתה וספק היא נכנסה וזה נקרא יום אחד
 והנה כבר פחה הסחול להפלות אור ברפת ז"ל וכוון שבער
 דעה הו"א נפגלה בו אור
גל"ח כי ז"ע מה הוא בחי' הפסרה י"ו ויש בו דעה נוסף
 דללם אשר תוך פטרה מעט על שהיה מתחלם ולכן
 ז. וזלוי הוא כמל' או יסוד נקרא פחה פשט בסוד
 של הללם שגעשה מחתה כללות הפעוטות מתוך מקח כי הם
 כאור ולא עיקר אורות ולכן נקראו פעוטות מכו"ו שנה
 הוא דעה מעט : יום אחד שהוא החלום שנה
 כז' ואילך . ואמנם סנה ארז"ל

מקחו מקח במתפלגין לכד בטעם הוא כי עדין לא נכנס
 רק בחי' וק"ל כללם הו"ק נקרא מתפלגין ישן שנה
 מתפלגין ומהשכים מרחמים לדון ודון לרחמים משא"כ צב'
 מתוך ראשונים פלמן של הללם . ואח"כ בשנה ז' ויום
 ח' נכנס בחמת הללם שנתוך כ"פ דגלה תבונה בחכמה דז"ל
 ופרק חלמני דגלה תבונה יורד למטה בחסד דז"ל ופי"ה דגלה
 תבונה יורד בגלה ז"ל ובר נגלם ק' ימין טל . ובשנה ח'
 יום א' נכנס בינה ללם אשר בתוך פ"פ של סוד דתבונה
 כבינה דז"ל ופרק חלמני דסוד תבונה יורד בגבורה דז"ל
 ופי"ה דסוד תבונה יורד בסוד דז"ל ואז נגלם ק' שמאל סלו .
 ובשנה ט' יום א' נכנס דעה דללם אשר בתוך סוד דתבונה
 וכנסם בדעה דז"ל ופסרת דז"ל תבונה נכנס בת"ס דז"ל
 בשל"ס ראשון סד החזה שלו ובר נגלמו כל כג' קין דז"ל
 ימין שמאל וחלום . וכבר ידעת כי יסוד פלמו דתבונה הוא
 למעלה בין ראשי פרקין עליונים דניה שלם ויסר למעלה
 מעט ולק נכנס פחה אחד טלם וכדי פחה הוא בן פ' שנים
 יום א' כי יום אחד הוא כנגד פסרה דתבונה כג"ל ובר הוא
 פחה שלם ככל המחזין טלם במקומה האמיתי כל בחי' במקום
 כראוי לה ע"ד כג"ל ונגלם בדעה שלו אשר שם ה"ם כטרע
 וזה הוא ראו פחה לביאה כי סוד הווי"ט טלם להסתק
 גבורות האשה בחסדי הזכר וכבר יש לו חסדים בדעהו
 להסתק משם פ"פ וזו להסתם בסוד היסוד דוקבא אשר
 שם ה"ב ולכן נקרא הווי"ט דעה בתוך יודע האדם אם
 אשמו ח"ס האכזר צמ' קמן מן פ' שנים ויום אחד ביאה
 ביאה משא"כ סד פחה ככלל נגלמו בחי' המחזין של ללם
 במקומן גם לא (י) הדעה שלו ולכן עדין הוא קמן גשור ואם
 ראו לביאה גם נחוספו פחה בחי' אחרת . והוא כי סנה
 נחל"י כי ח"מ אשר ברפת כבר נתפשטו למעלה כה"ם של
 הללם פלמו קודם שגכנס להיות מתוך פנימים אל כז"ל וס'
 בת"ס ר"ב שלו של הללם . והנה נחבאר ג"כ בדרוש הקודם
 כי החסדים ביותן סחומים ביסוד תבונה אינם מתפשטין סד
 שיתגלו וילאו מפי הפסרה הכוח (ב) ח"כ נמלא כי בו' שנים
 כראשונים ביותן נכנסין הפרקן של גכ"י דתבונה כז"ל גם
 כחסדים

דחבונה וק' חלמני שהוא דח"י מחלם כב' פרקין של יסוד
 דחבונה שם כ"פ לכד יסוד ופסרה וסס שומדן סחומין (ח)
 כל הק' חלמני של הפרטק
 דללם . * ונבאר פנין חלמ'
 סכ"פ של תבונה כי הנה
 חלומותיו לכד הוא אשר בו
 מחלם הללם והמתוך הא"ל כי
 ח"פ אינו נשאר כחו כי אין
 כח כז"ל לקבלו והנה הוא

מסתלק משם ומתקדן בחלו ראשון (ג) של הסבונה וסס נשאר
 נמלא כי סכ"פ של תבונה בלתי חיותם וחלום חלומותם משם
 הם היורדן סוף ז"ל הם נפלתם ח"ס ארס כי ימות כחלם
 ודז"ל אין ספירה מתקיימת ט' והוא ז"ל האקרא ספירה אינה
 מתקיימת אלא פ"י מ"י שהיא סבונה שממיתה פלמה מתם
 חלומותיה שנה הנשאר בלתי ח"פ שיהם חיותם והו' לטורק
 וזל לחת לו מחזין שסס קיומו ואמנם הללם סנה המתלבג כנה"י
 דתבונה היה לסס פחה חיותם ופנימותן יאחר (ד) שנסחלק
 פנימותם ספיקר שלהם נשארן כחמים בפחה הולדת הללם
 כמבואר על פסוק ודחזן על סאכנים וחל"כ חזרים להחיות
 פ"י הללם הנפסק להם חיות ופנימותם כשאלה כי הלא אינו
 רק פנימותם לטורק ז"ל פלמו (ה) (א) גם נקרא בלשון מיהה על
 שזרדתם מתקיימה להסלבג כז"ל דהנפת ומה חלק מלרים
 סכורדוהו מגדולתו ולפי (ו) שמתלבגה בזכר נקרא בינה
 פלמא לדטרוף כטרע וזהו שממית פלמו ולא אחר שממיתם
 פלמה לשן נקבה . והנה **אחר** שחלמגה הללם סנה כנה"י
 דתבונה כג"ל מתחילין להכנס תוך ז"ל פלמו שהוא כבינה
 ספרטק כג"ל האקרא וק"ל (ז) כג"ל (ח) ומתחילין להכנס אחר
 כ' שנים שסס ומן סניקה כי אז נגלמו (ט) סו"ק שהוא פרטק
 כג"ל . והנה בשנה ג' נכנס פרק חתמן דגלה תבונה ובחוט
 ספירה גלה של הללם ונכנס תוך ספירה חכמה דז"ל בחי'
 פרטק וק' כג"ל ועדין פ"פ דסוד תבונה נשאר נמשלה כארס
 סחופק רגלו למעלה חלו ובשנה ד' נכנס סוד דללם אשר
 תוך פ"פ דסוד תבונה ונכנס כבינה דז"ל ובשנה ט' נכנס חסד
 דללם אשר בתוך חלמני דגלה תבונה בחכמה דז"ל ופי"ה
 דגלה תבונה אשר בגבורה גלה דללם יורד למטה בחסד דז"ל
 ובשנה ו' נכנס גבורה דללם שנתוך פרק חלמני דסוד דתבונה
 כבינה ז"ל ופרק חתמן דסוד תבונה אשר בגבורה סוד דללם
 יורד למטה בגבורה דז"ל ובשנה ז' או ביזס א' של סכנה חקף
 נכנס פסרה דסוד תבונה תוך דעה דז"ל כטרע כי פסרת
 יסוד דתבונה הוא ברפת דז"ל כטרע כי פסרת יסוד טוקבא
 חשברי אחיה אלוה שהיה למעלה בין ג' פרקין חלמנים דניה
 דתבונה ויסר פליון מעט ולכן נכנס אחריהן ולא בין כ'
 פרקין סחומים כי קו חלמני קלר כטרע . והנה פסרה ז' אינה
 ספירה שלימה כי אחר גדלות דז"ל לעמרי חסיה מקומה כשלים

דגרות וביאורים (ה) יסוד : (כ) שער כ"ט פ"ח : (ג) ח"ל וק' נכנסר ל"ט פ"ב כי דעלו באורות כה"ס . (ולפי"ה חיון ק' דסס נחלמי כשלים חתמן
 והסוד דח"מ של וז"ל כג"ל חתמן והוא כ"י לחסוד כסחומין נכנס סלירס כיהוס סס לחסס . ששן ששן : (ו) ז"ל שאלה סחופק .
 ששן ששן : (כ) ח"ל וסס דלל נקרא סיהר פלמא כה"ן פלמול נפולם אגל כשולם ספון נקרא כיוול ככ"ס כה"ס פ"ב . וז"ל ששן ז"ל סוקבא פחה סוד לחלמנים
 ארזי כיוול אגל כשן ח"ל נקראים סיהר ימין נחומים פסדונג קוסבא וכו' : (י) שער כ"ט פ"ח ח"י : (י) ספירה כה"ס סכנוף ורק נקראו ימיקה והוא סחופק
 פלמ וז"ל פלמולס סחומין ססס סכריז אשר סס סח"י ולל דק חר כלל כה"ס סחופק . ששן ששן : (ת) פליון ששן ז"ל פ"ז פ"ק ופי"ה ופי"ה פלמולס ופי"ה פלמולס :
 (פ) ח"ס פליון ששן ז"ל כה"ס פ"ח כ' ספירות : (י) אגל :

אה"ח 23590

ישעיה

יסוד דתבונה וזהו יורדים ברע א"ל היסוד דז"ל . וסוד כיון שבר
 כסדרים דט"כ הם כגו"ס א"ך חזרים לנלאת מן היסוד דתבונה ויורדים
 ביסוד ח"מ ויסר מה סק' כפנים ומסוק כלי"ס ולקמן בדרוש שפי
 כהן ז"ל ונבאר פחה שאלם שאלם ס' והסגין כי ודאי שקר סוף שבער
 הם מתפשטים כ"ל ברתק של ונכנסם ארזו ספרק מכו"ס עמו כהסד
 כחל"י לו יע"ס . כרפאס יולאס שא"ן חיותם סמכיק וזינו סחופק לכל א"ל
 הקפיות סהק' ובפרט למאי סהק' שא"ס ככר כ"ז מתפשטים כל א"ל
 בשנתו א"ך שלט מו"ס דתבונה ליסוד דתבונה וא"ך ירדו וזלמו מיסד
 דתבונה ליסוד של ז"ל . ונפי"ה נרפאס כה"ס ח"ל כשער מתוך דללם ס"ז
 ז"ל ככר כל זמן שלל יכנסו ג"כ דגלות א"ן אורתי כחז"י סחופק
 כקומתם כי נפשי"ס למעלה שורפם ברעם סחופקם סס חס"ס פלמ

(א) גם מק"ל נגלמן מיהם על שזרדה פתקמה להכנס סעיר אסין
 דמגה ומה חק' מלרים סכורדוהו מגדולתו כ"י ונשפר סוקרדים כהן
 ח"ל לוא סייך גלון מיהה אלא על סיסוד וסולך מטולם לטולם אחר
 לטקן סחופקס סירדו כבי"ס נשאר ככס מיהה אגל אסורי אר"ז אי"ס
 ששנבחרו אגל למסס כיון דהקף כל סף נשאר כבלי"טה פלמו לא נשאר
 ככס מיהה אלא ס' . ויש חלוקה דשם כיון שכו"י סחופק בחי' כה"ס
 סירדו לבי"ס ואסורי אר"ז כשנאר כבלי"טה ודאי גר"ך לחלק כיה"ס ז'
 מיהה חו פ"ס : (ב) ח"ל נמלא כי סניסין כראשונים כיהוסם ונכנסים
 סמרוקס על כה"י בחבונה ח"ל ח"ס כסדרים סחופקוהו ככס כ"ז
 נכנסים ח"ל כל א' מתקומן כ"י ח"ל כה"ס לחס"ר סכורדוהו ימ"ס
 סהק' סחופקס חלמא פלמא כ"ז מתפשטים ככר א"ך סמרט ססס סחופקס

בפסוקים יסוד דתבונה ומשם
השלחן (הב'ח) אם אורם אל
כב' ארושת דרך מחשבת
פעולת דתבונה כלי' (ו) כי
שם בשלש עליון דת'ס שם
הוא פעולת דתבונה תס היא
פעולת ההשאלות ב' ארושת .
ואתם בגולה ו יתבאר תחטב
בגדים על י' יא יב יג
כמ'ס בפי' כי תס יוכן
היטב עמן בגלות ו ו גמלא
פחה שכבר כל הוי'א בשלש
טלו וגם התפשטות ה'ח

היורדן כיסוד חורין ועליון
לנמרי ומחלקין משם אתם
פיקדון נשארם שם ומשם עולה
בחי' אור חורר שלהם לתמלה
ואז' אפשר שירדו תחל' ועלה
אור החורר ואחז' ירדו הבגדו'
וגמחק . גם לזה קשה דאז'
היה בגבורות מתחמקות דרך
חזרה ועליה וברי' בארע
בדרתם בג'ל' כי מקלה בגבורות
נמחקו דרך ירידת החסדים
ולפי' (ד) :

החסדים בג'ל' המתפשטין בהם היו נכנסין בז'א' כ'א במקומן
בכל פרק ופרק זה היה עד השלמתו לוי' שנים אתנם ב' שנים
אחרונים שהם ז' ח' ט' ו' חסדים תחומים
פחות שלש שאלו חמדת הם מגולין כג'ל' בדרוש ואז ירדו אלו
כל אחד במקומו האמיתי אך עמי' איטי ראוי להוליד חס' לא
דרך מקרה דכ' פיקדן ההולדה הוא אחר כניסת החסדים עלמין
שהם לבי' חס' תחומים
של ת'ח' דוא' פלמו (ה) . **תמלא**
כי ג' חסדים פחות שלש
המגולין כג'ל' כל א' עתה
במקומו ואז עקב אחר ט'
שנים ויום אחד טלן יורדן
ביסוד ח'א' כי ב'ח' ושליש
הפעלויים הם סתומים ביסוד
פסונה כג'ל' * והנה
נח'ל' כי החיים המגדלין האילן
הם החסדים הנקראים חיים
ולריכין לחזור ולפלות ולהגדיל
טלו וזה מה שהם מתחלקין
בגבורות בעת עלייתן כג'ל'
בדרוש ואז פה מקום ביאור
רק פה נאמר ונבאר אך
מגדילין את ז'א' פלמו דוגמת
החיים הנכנסין בשורש האילן
ומשם יונק האילן שהוא ז'א'
המקרא אילנות דחיי ועליון
מתמס למעלה לבגדילו וכן
זה . לק דע גם כן כי (ה)
חמדת נשארין אלו השלש
חסדים פחות שלש המגולין
ביסוד ז'א' ושלוה אורם החורר
מתמס למעל' להאיר ולהגדילו .
גם דע כי כל זה הוא פחה
בעת גדולת דא אור החסדים
בעת השנון אז כל הסי'ח יורדן
ביסוד דוא' לטורח השנון וכן
זה ואתנם עליית החסדים
האלו אינן לריכין זמן כי תפק
מחך המחורב הגדולה של
הסירוב חורין ועליון ברנע עד
שליש הפליון דת'ח' דוא' אשר
שם עפרת יסוד פסונה ומחך
הפעליים שם עשרה טורח שלש
עליון הכוא פלמו ומלאו שלש
כ' חסדים ושלש המכוסים
ואז בגדילו זמון וגמסוף בהם
אז כי ככה ע'סן
החורר והתחמקה

החסדים בג'ל' המתפשטין בהם היו נכנסין בז'א' כ'א במקומן
בכל פרק ופרק זה היה עד השלמתו לוי' שנים אתנם ב' שנים
אחרונים שהם ז' ח' ט' ו' חסדים תחומים
פחות שלש שאלו חמדת הם מגולין כג'ל' בדרוש ואז ירדו אלו
כל אחד במקומו האמיתי אך עמי' איטי ראוי להוליד חס' לא
דרך מקרה דכ' פיקדן ההולדה הוא אחר כניסת החסדים עלמין
שהם לבי' חס' תחומים
של ת'ח' דוא' פלמו (ה) . **תמלא**
כי ג' חסדים פחות שלש
המגולין כג'ל' כל א' עתה
במקומו ואז עקב אחר ט'
שנים ויום אחד טלן יורדן
ביסוד ח'א' כי ב'ח' ושליש
הפעלויים הם סתומים ביסוד
פסונה כג'ל' * והנה
נח'ל' כי החיים המגדלין האילן
הם החסדים הנקראים חיים
ולריכין לחזור ולפלות ולהגדיל
טלו וזה מה שהם מתחלקין
בגבורות בעת עלייתן כג'ל'
בדרוש ואז פה מקום ביאור
רק פה נאמר ונבאר אך
מגדילין את ז'א' פלמו דוגמת
החיים הנכנסין בשורש האילן
ומשם יונק האילן שהוא ז'א'
המקרא אילנות דחיי ועליון
מתמס למעלה לבגדילו וכן
זה . לק דע גם כן כי (ה)
חמדת נשארין אלו השלש
חסדים פחות שלש המגולין
ביסוד ז'א' ושלוה אורם החורר
מתמס למעל' להאיר ולהגדילו .
גם דע כי כל זה הוא פחה
בעת גדולת דא אור החסדים
בעת השנון אז כל הסי'ח יורדן
ביסוד דוא' לטורח השנון וכן
זה ואתנם עליית החסדים
האלו אינן לריכין זמן כי תפק
מחך המחורב הגדולה של
הסירוב חורין ועליון ברנע עד
שליש הפליון דת'ח' דוא' אשר
שם עפרת יסוד פסונה ומחך
הפעליים שם עשרה טורח שלש
עליון הכוא פלמו ומלאו שלש
כ' חסדים ושלש המכוסים
ואז בגדילו זמון וגמסוף בהם
אז כי ככה ע'סן
החורר והתחמקה

בה'ם שלו בתי'ת ג'יה וגם בגדילו ב' חסדים ושלש עליון שהם
חסד דחסד דחסד דגבורת ושלש עליון דחסד דת'ס כמ'ס
בפי' לקמן בגדלות . וכנה ל'ז' בעשה עתה ברנע אחד
בכור אור חורר ובמחורב ספק אחד ט' שנים ויום אחד
לבן הקמן ראוי עתה לביאש וביאשו ביאש כג'ל' לבן עתה
התחלה חסדן הקמן למחור אך לא חוזב גמור עד שנה י'ג
ויום א' כי אז בשלש בגדלות כמ'ס בפי' והסגן כי ל'ז' בעשה
עתה ברנע א' . **אתנם** גם לריכ' שיתפשטו חסדים של הדעת
ברשף דוא' לשייבה בח' הדעת (ו) בכל מקר ז'א' וגם שישו
בגליו כי שם בראשו כל האורות סתומים טורח כפי' דתבונה
והגם' דתבונה מפסיקין בין חורר ז'א' לעופא דוא' פלמו לבן
לריכ' בחי' חסדים מגולין בכל י' חס' דוא' כפי' להאיר את האורות
סולם הסתומים זו מתחלשין במחיות כפי' דתבונה וזה עמון
התפשטות אלו החסדים ובעלותן והכן כלל זה . וגמלא כי
כדי לעלות אלו החסדים (ח) ג'כ' ברשף דוא' ששאל מקום
דחוק ומוקף במחיות כפי' דתבונה לריכ' זמן מסא'כ' בעליותן
(ט) עד שלש עליון דת'ח' דוא' כי עד שם הם בגליו ומוקף
ברנע וכנסין באושו שלש הפליון אשר שם עפרת יסוד פסונה
אשר היה בפי' שנים ויום א' ועתה לריכ' זמן רב שיעלו ברשף
דוא' לסבה בג'ל' וגם לריכ' מתקן מחורב הכתר דוא' כי פדיון
אינו בו א' חלוניות ואלא עמומים כמ'ס בפי' . ומלא עתה
כי בשנה י' יקוין דעת ששה החסדים המגולין בדעת ז'א' עמון
ובי'א (י) בבינה ובי'כ' בחכמה ובי'ג' ויום אחד בכבוד ואז
שלים לנמרי ואז הוא חייב בכל המעלה שגמור . **ובנה** היות
לריכ' להעלות דעה ברנע ז'א' אחר אשר שם שורש החסדים
טולם הוא לסבה בג'ל' יתן היותן סתומים ביסוד פסונה כמפסיקין
בינם לחלל הבוף כדעת דוא' ועתה פ'י חסדים אלו ישה אורם
בגליו כמ'ס לקמן (א) והענין כי בעלות אלו החסדים שם
הנה יש בהם בחי' אור מקף אור פנימי ותמור כלל זה וזה
אז'ם שלהם עולה ונכנס בפעולות החורין והדעת ומגדילין מאד
והאור מקף עולה ומקפסם במחון למחיות כפי' חסדיות וזה
מתרבה אור בחורין מאד מאד מכיס ומחון וגם ז'א' פלמו
מקבל האור מכיס בלי מחיות כפי' פסונה . ובהו תנין תושלת
ב' גדול (ה) בעליות החסדים עתה מהתפשטות כא' גם טבין
(ב)

ז'א' רעיד שלש' גם כזה
(ג) כי כפי'
בשנה ז' כבר עולה החסד
אשר שם בגלות ובעתה הח'
גם החסד של אור א'כ' למה
הענינו לריכ' ביסוד דוא'
שלאשן אחר ט' שנים ויום
א' כי כבר בארע כי שיבה
הסירוב הוא בגליו כי אין שם
מחילות מתכנסת לקן יורדן
במחורב חליון . והוא נאמר
שאתה הוא ק' שקי היות רק
אין עתה נשלים ירידתן לבן
אמרת שירדו עתה ח'א' שורר
מחך מחורב הסירוב שורר
תפק להעלות וברי' אינן פעליות
של שלאשן רק אחר ט' שנים
ויום א' כמ'ס עתה . ואפשר
לומר כי גם כזה ק' הוא כי
כל א' כשהו של יורד וחורר
ועולה . ואכתי קשה כי כפי'
ה'ג' אינן יורדן ביסוד רק
אחר כלות כל החסדים לריכ'
כונכר בדרוש עקרת ואחר
ירדת הגבורות אז עליית
החסדים למחון . ואפשר לומר
עם מ'ס לקמן כי אין החסדים

(א) ר'א וכו' עמון התפשטות כ' חסדים ושלש עליון דחסד דת'ס כמ'ס (ב) ל'חית חורין פנימים אל תמס : (ג) עמון לקמן
דעת'ו מה שערין : (ד) עמון לקמן פ'י ד'ס ונבאר ספק פסונה ל'ס : (ה) כי ג'כ' : (ו) בדרוש הקדום : (ז) ונבאר לקמן זה שורר
(ח) כסומים : (ט) המגולין : (י) מלא טורח דעה : (יא) ר'א חסדן גידול כפי' בעליות

יפה שעה

נכנסו אתנם הפירוש לנד נכנסה ומתפשטת טורח גדולתו והכן זה של
יחלקו ג' דרושים יחד כנכור אללנו יע'ש אך יש ענינים ושרשים ורבה
שפאלר הוא כי היא היא הכרחה מהענינים ולא מהברשים עג'ל' . והברי ר'ל
אלה כנכנסו מבחינת תמנם לתוך כל אלו ה'ק' וברע הדבר שהם נ' חלקים
שרשים ענינים האלה של ענינים . ולפי' השרשים הם כ' ענינים שנעשה
עמון והענינים הם החורר המתפשטים טורח דוא' ונכנסו וכן כח' ר'ל
לפי' בדרוש החורר א' ע'ש והאורח הפנימי הוא החורר א' ונכנס
אלה חיות השליש' טיבא הארת הענינים היא אשר היתה מתפשטת
בחינתו כבוד כללם קודם שיעבדו כבוד חורין טורח ז'א' וס' היו כנכנסים
(עין חיים ח'כ')

גבורות וביאורים
23590

הסודים נלמס וכו' וכי"ז דז"ה עלמו וכו' לפי ששט"פי
 שנבמר ט"ס ויוס א' תפשטו כל א' בתקופתו כאלמתי דז"ה
 ט"מ כג' הסודים פתוח שלים הם מכוסין ומלוכסין בתרין
 פרקין תהאין דניכ וביסוד דחבוכ וכלים דחבוכ הם
 תפסיקין בין הסודים כגז' לבין ככלים דז"ה ולכן אינו
 מוליד כ"ה בדרך מקרב אך עיקר ככולדכ היא אחר כניסת
 הסודים וכו' כי אחרי שיואלים ג' הסודים פתוח שלים
 מיסוד א' שנחזק דז"ה ויורדים עד ביסוד דז"ה ככה אחרי ט"ס
 ויוס א' הם חזויים ועילום למעלה בסוד אורח כזו
 לכנדיל ג' הכפסיד דז"ה שלריך לזכ ד' שנים כמבואר
 נסמוך ובתורתם יורדים בתוכי דז"ה עלמו בין דופן
 ככלים דז"ה ובין דופן ככלים דכ"י דא' ואין ככלים
 דחבוכ תפסיקין ביניהם ואחר ד' שנים אלו שאז נעשה בן
 יוג שנים ויוס א' הוא עיקר ככולדכ שאז נכנסו הסודים
 ככלים דז"ה עלמו כמבואר כ"ז בכוכות כשמי"ג זיל כנים
 פי"ג דש' כשצירכ יעו"ש וע"י צמ"ש אוח כ"ג ובדבריו
 צמ"ש דשלי"ג ד"כ בקנ"היים וכו' ובפ"ו דשלי"ד ד"כ אכל
 כנוקבא וכו' : נמצא כי ג"ה פתוח שלים וכו'. חזר להשלים
 דבריו כראשונים שאתר לעיל ואז ירדו אלו כל א' בתקופתו
 כאלמתי וכו' וע"ז מסיים עתה נמלא וכו' : ואז חקף אחר
 ט"ס ויוס א' כולם יורדים ביסוד דז"ה. פה שייך כנבואת
 מוכרסיו זיל כמתחיל ובלע"ד שלי"ג גם כזכ כי הרי בשכ
 צניעות כנר נגלה כהסוד אחר שם נגלה ובשכ כח' גם
 כהסוד של כוד וכו'. פי"ו כי כנכ נחבאר בריש פרקין כי
 כ"ה אשר צדעה דז"ה הם תפשטו ככ"ם של הלל טרם
 שנכנסו צבס' מוחין פנימיים דז"ה. ומאחר שנשכח כז'
 נדעם כהסוד של כנלם וללם למטה ונחלבם נגלה דז"ה
 וצמ"ש כח' נדעם כהסוד של כהוד וללם ונחלבם כבוד דז"ה
 א"כ למכ לא ירד כל א' וא' בשכ שלו ביסוד דז"ה
 וכמתו עד ששכ כט' צעה כניסת כדעה דללם בריש
 דז"ה וכעטרס נחזק דז"ה ואז ירדו שלשתם יחד ביסוד
 ז"ה. ומסיק צ"ע. וכי"ז הוא משום דלא אסיק אדעתיה
 כשהחל לחלק בין כ"ה כמתפשטין ככ"ם דללם צטרם הכנסם
 דז"ה לבין כ"ה כבאים אח"כ משורש כ"ה של כדעה
 עלמו וכדכ"ד בני צ"ע כקידם לזכ. אמנם למאי דלמרינן
 בפ"ו דשכי"ג דכ"כ וככה כל זמן וכו' שיש חילוק בין כ"ה
 כמתפשטין נללם שאינם כ"ה צמ"ש כהרס של ענפי כהסודים
 כדדעה נלכד ובין כ"ה כמתפשטין אח"כ צומן כניסת
 כדעה וללם בשכ כט' צדעה. דז"ה ששכ ענפי כהסודים
 וכס אטריום חנו לא קשע מדו. כי אוחם ענפי כ"ה כולם
 הם מתפשטין בשכ אחר ששכ כט' צעה כניסת
 פוח כדעה ולכן כל הסודי כנכ"י אינה הם יורדים צפעם
 א' ביסוד דז"ה. וע"י בפ"ו כריפ"ש צפרקין :

כ"י 'ה סודים ושליש כעליונים הם סחומים ביסוד חבוכ
 כנ"ל. פי' כנ"ל בדרוש ב' דלמיל כמ"ב שכחז אמנם
 צמ"ש הוא כי אלו כני"ה כראשונים מן כ"ה אינם יואלים
 מן ביסוד כלל רק נשארים שם ומשם עוצרת כהרסם דרך
 שתיבה ומאירים צב' כזרועות וכארסם מתפשטות תוך
 כזרועות יעו"ש : בע"ח עלייתן כנ"ל בדרוש. הוא בדרוש ב'
 דלמיל כסוף מ"ב : אמנם גם כזוג אז כל ככ"ה יורדים
 ביסוד דז"ה ללורך כזוג. וכמו כן כל ככ"י יורדים ביסוד
 כנוקבא ללורך כזוג כמבואר צמ"ש פי"ה דשלי"ד יעו"ש.
 וביאור הענין הוא כי נשמות בני אדם כעשין מווג דז"ן
 אינם נמשכין עמום כדעה עלמו אלא מנסו' כ"ה כמתפשטים
 צ"ע דז"ה כמבואר צמ"ש דפס"ל וע"ש צדי"ה אינו נמשכת
 וכו' וכ"ה דקאמר רז"ל ככה שכולם יורדים ביסוד דז"ה
 וכו' ככוכב על צמ"י ככ"ה כמתפשטין מחדש בכל זוג וזוג

שמכם נעשים כשמות אמנם כ"ה כראשונים שמתפשטו
 ככ"ק דז"ה אינם יורדים למטה ביסוד אלא נעשם מכס
 מלוכסי כשמות כמבואר כ"ז בפ"ו ובפ"ה דש' ט"ל יעו"ש ב'
אשר שם עטרת יסוד חבוכ וכו'. ובעליותם הם נכנסים
 בפנימיות עטרת ביסוד דחבוכ ומגדילין לב"ה ושליש
 כמכוסים כמבואר בדרוש ב' דלמיל ככלי כחוי"ג כלל ב'
 יעו"ש : **כ"י** כנכ שרשם פומדים צעטרה יסוד כחבוכ.
 כליו כי אפי"ו שכבר תפשטו כהסודים כזרועות עכ"ז
 ותלמו שם אח שרשם : כעמוד צעטרה ביסוד דחבוכ
 ומגדילין הם שרשם אחר שם : **אמנם** גם לריך שיחפשטו
 הסודים של כדעה בריש דז"ה. לפי שקידם זה אחר
 שחקף אחר ט"ס ויוס א' עולין צמ"ש א"כ אמתי אינו
 מהחייב צמלות אלא גם יג"ש ויוס א' דעם טיבן של ד'
 שנים אלו. לכן אחר אחרים נ"כ לריך וכו' כדמפרש וחז"ל כי
 מחזה ומעלה ששם מחליות נסיי דש"י לריפ"ש ד' שנים
 לעליות אור"ח : **לשידויה** כח' דעה ככל חלקי ז"ה. פי'
 כדי שיכיר כח' דעה מגולב ככל חלקי ז"ה מנחון לכלים
 דכ"י דא' אפי"ו ככפ"ד שזו וכמבואר בפ"ב דלמיל ככלי
 כחוי"ג כלל י"ד יעו"ש : **כ"י** עדין אין צו לא חילוניות ולא
 פנימיות. פי' אין צו חיפוש של דעם כמתפשט כנז' וע"י
 צסוף פיקין צדי"ה וא"כ מה נעשה וכו' : ובז"ב ויוס א'
 כהתה. יוס א' זה כיהר עיקרו הוא של ככנסה בעטרס
 אך קשק דבכא קחני כי לכניסת כהתה לריך ששכ א' ואלו
 צפ"ו דש"י כחז שלכניסת כהתה די לו ציוס א' נלכד
 יעו"ש. ולכאורכ כיכ נראכ ליישז דצפ"ו דש"י הוא קאי
 על :חר ככלי דז"ה שכוא למעלה מל"מ וללם שפיה כהר
 לחביד ככולים כמבואר שם. וככה עזרנ כהתה הל' וללם
 כנעשם משלים החתחון דח"ה דתני"ב שהוא למטה מל"מ
 וללם כח' צפ"ו דשכי"ג ובפ"ד שנסמוך כי ב' כהרים הם
 כמי"ש בדבריו צפ"ו דשכי"ג דכ"כ ואח"כ צה כהר יעו"ש.
 וכחר כל' הוא כנכנס בשכ א' שלימכ. אמנם לא יחבן
 חילוק זה. ואח"כ ראותי בשכי"ב דש"ב ע"ר כסוף דרוש
 י"ד ששכ ב' שמועות יעו"ש : ובזה תבין תועלת ב' גדול
 צעליות כהסודים עתה מתועלת כה'. תועלת כה' הוא צמ"י
 ויורה ג' חסודים פתוח שלים בניגוי ביסוד דז"ה דאמר
 עלה לפיל גם נחוספו עתה כח' אחרת וכו' : ובז"ח דא"כ
 כל כללות כמותין יכיו בניגוי ג"ה. ע"י לכריפ"ש ז"ל שכחז
 ככדיח כחז רז"ל כן לפיל בדרוש כחוי"ג אוח י"ד רז"ל
 וכדעה כג' מנחון ונעשכ כסוד חזרת כהסודים וכו' וכעד"ז
 חפרס כג' אחרות ששכ כח"ב יעו"ש כריפ"ש שצמו שמועס
 דעת מנחון כן עושכ כח"ב ע"כ לאין כריפ"ש ז"ל. ואחרי
 נשיקת עפר רגלי קודשו כהם קאי על כדעה דכח"ב דוקא
 כנז' שם כהחלת ככלל ככוא ולא קאי על כל כללות כני
 מוחין דכח"ב כמי"ש בדבריו דכחם אכל ככה כינחו על
 כל כלות כני מוחין דכח"ב ששכ כח"ב שצטרטות כל אחד
 מכס מתחלת כהרסם מיוסן לכ"י דא' כי מאחר דלמרינן
 שאור כהסודים כיכ עולב ומקיף את כל צמ"י ככ"י
 דחבוכ ולא את ביסוד לנד אי"כ שעת מנכ שכל כללות
 כמותין וכו' ר"ל שגם כח"ב דמותין יכיו בניגוי ולא
 כדעה שלכס נלכד : והנה נגדל סוד של כהסוד ונעשכ
 ששכ שלישים וכו' עד סו"ד שסיים וכולם שיון. נראכ שלא
 כהחלכ נגדל כהסוד ועלה לחכמכ ואח"כ נגדל כבזרוב ועלה
 לניכ וחס"כ נגדל כדעה כעשט דבריו אלא צעה כרי"ד
 נגדל כדעה וצ"ה כניכ וצ"י ככמכ כמש"ל כסמוך
 נמלא עתה כי בשכ י"ד יתן כדעה וכו'. ואפ"ל שסוד
 כגדלת סודים כפנימיים לחוד וסוד כגדלת סודים כמקיפין
ס"ה (ס"ה)

המגולים אשר ע"י נפילתם בכח ובחוליה עד היסוד דועיר חוזרים לעלות ממטה למעלה בסוד אור חיוך ואז דרך עלייתם עד החזה דועיר בזקעים ועוזרים לאחורי ז"א אשר שם רחל הנקרא חרץ כנען ונכנסים בה ובוים פרלופה בסוד (ישע' מ"ז ה') והוכן בחסד כסא כמבואר במקומו (י) שיעקר בניינה הוא צאלו האורות החסדים המגולים בחזרתם למעלה בבחי' אור חיוך וז"ס בניית ישראל לחרץ כנען, והנה לכאורה נ"י קושי בענין זה הנה א"י גבוהה מכל הארצות ובפרט מארץ מצרים שבירידתה נאמר (בראשית מ"ב ב') דרו שמה וכשילאו משם מה כתיב (במדבר י"ג י"ז) עלו זה בנגב וכו'. ועמ"ס להפך כי חרץ מצרים היא בעורף הגרון דז"א וחרץ כנען היא מן החזה ולמטה ויש בזה שתי תשובות, הא' היא כי אין עלייה וירידה במקומות אלה בבחי' מעלתם ע"ד מה שביארנו (י) בסדר י"ג תיקוני דיקרא שב"ג מדות ועבור יו"ם (ישע' מ"ה ז') יולד אור ובורא חשך כי הבריאה העליונה מילכה להיותה במקום הסתום נקראת חשך והירידה התחתונה מבריאה להיותה בגלוי נקראת אור וז"ס ח) התחונים למעלה ועליונים למטה כי גלוי החוץ נקרא עלייה ומקום שהיא מכוסה נקרא ירידה כי הוא מניעת אור ובפרט כשחסהלקים ומחלמים בגרון כי אז הוא חסרון אור לגמרי. והתשובה השניה היא כי בהיחס בגרון אז תכליתם הוא לרדת עוד למטה ולכן נקרא ירידה בחי' היותם שם אבל כשיוצאים מן הגרון והנה הם גופלים עד היסוד כנז"ל אז הם חוזרים לעלות בסוד אור חיוך ואז נכנסים לחרץ כנען כנז"ל, ולכן כתיב עליו זה בנגב :

ונבאר עתה דרוש גדול כולל דרושים רבים שי וכללם יתבאר ענייני נסים דליאת מלרים ובמדבר וכו' נבאר ענין ישראל. ויעקב. ועשו. ורחל ולאה. ודוד המדבר. וערב רב. ומשה ואהרן ומרים. וענין המרגלים ויהושע וכלב. וענין אפרים בן יוסף. ושני המטות מטה האלהים ומטה משה. וענין הבאר ומן וענני כבוד וקולת רמז מאמר בס"ה פ' תלוי. בענין הנהו הלה נקודין דכל עלמא חורבא וישובא וג"ע הארץ : **ודע** כי כל הבחי' הגו' כולם הם אורות שיוצאים מתוך ז"א הנקרא ישראל וזה עניינם. כבר ביארנו פעמים רבים ענין המוחין דז"א ח"ך הם בפילים מלך אבא ומלך אימא (א) כי ג' מוחין שיש לו מלך אבא נתלבשו החלה בנה"י דאבא ומוחין דמלך אימא נתלבשו בנה"י דאימא ואח"כ נתלבשו גם כה"י דאבא תוך נה"י דאימא (ב) ואז נתלבשו ונחפשו תוך ז"א וב' המוחין הנקרא' חו"ב דאבא וכן דאימא המלובשים בנו"ה של כל א' מ"ס מהפשטים בשני קוים של זעיר הימין והשמאל עד סופם, אבל המוח האמלעי הנקרא דעם יש חילוק בין דאבא לדאימא כי הדעת דמלך אימא הוא ביסוד דאימא ואין היסוד דאימא מהפשט בכל קו אמלעי דועיר כי היא נקבה והיסוד שלה קנר מאד ואינו מגיע רק עד החזה של ז"א בלבד, ולכן כאשר מוח הדעת מהפשט בכל גופא דז"א יש בו בחי' אורות מכוסים אותם שהם למעלה עד החזה ואורות מגולים אותם מהפשטים למטה מן החזה אבל היסוד דאבא הוא חרוך ובהפשטו תוך יסוד דאימא יולא חולה לו מן מקום החזה ולמטה ומתפשט הוא לבדו עד סיום היסוד דז"א עלמו ממש, ונמלא כי היסוד עלמו דאבא נתגלה מן החזה ולמטה, אבל אורות הדעת שבהו הם שהומים בכלו, והנה מאלו הב' בחי' האורות של יסוד דאבא ושל אימא מהפשטים תוך זעיר כנז"ל, ובכל אחד מהם מתלבש בחי' מוח א' הנקרא דעת כלול מחו"ג כנודע ומהם יולאות הארות לחוץ ובזקעים דרך מחילות גופא דז"א ויולאת הארתם לחוץ לגמרי באחור ובפנים דז"א ונעשים שם בבחי' פרלופים חלוקים והם הבחי'ות הגו'ל הנקרא יעקב ועשו ודוד המדבר וכו' :

ונתחיל לבאר בחי' ההארות של יסוד דאימא אשר להיותה נקבה כלם יולאות ללך האחור משא"כ בהארות דאבא היוולאות דרך פנים דז"א בסוד (תהלים קל"ט ה') אחור וקדם לרתני שהם הנקבה והזכר ונודע כי גם אור"א בתחלת אילוינה

והרושים רבים הנכללים בהם. הנה היות ב"י שצעים נפש הוא צמה שהודעתך אז במלכות המילה בפי' לך לך כי מספר אורות החסדים המגולים הם ע' לפי ששני החסדים דחו"ג ושלש העליון דחסד שבת"ה עד החזה הם אורות מכוסים תוך יסוד דאימא, וב' שלשים החסונים דחסד שבת"ה ושתי חסדים דנו"ה הם אורות מגולים וכל חסד מהם הוא הוי"ה אחת שמספרה כ"ו נמלא שג' הוי"ו"ת פחות שלים הם מגולים ושלש הוי"ה הם שמנה אורות, נמלא שהם ע' אורות מגולים כמספר ע' נפש, וכמו שהודעתך בפי' בראשית ב) בענין חטאי של אדה"ר כי כל הנשמות ברות מטפת החסדים שהם מ"ד נמשכים מן הדעת שמשם טפת הורע בסוד (בראשית ד' כ"ה) וידע אדם עוד אה חוה אשתו ובפרט מן החסדים התחתונים המגולים הקרובים אל היסוד ואעפ"י שם באים נשמות מבחי' החסדים המכוסים אינם עולים בחשבון נפשות בני ישראל שנכנסו בגלות כי בחי' הגלות היא הסתלקות החסדים והעלמם בשרשם כמו שנבאר, ובחי' זו אינו ניכר אלא במגולים שמתעלמים אח"כ ולא במכוסים ונעלמים תמיד ולכן מספרם אינם אלא ע' נפש בלבד שהם כללות האורות אבל פרטיהם הם ס' רבוא כמספר ו"ק, והנה היותם נקראים בני ישראל הוא במה שנודע כי חגי"ת נקרא אבות ג) ונה"י נקרא בני ולפי שאלו האורות המגולים הם החסדים דנו"ה ולכן נקרא בני ישראל כי משם שרשם וישראל הוא ז"א עלמו כנודע ובני הם נו"ה שבו, ואמנם בחי' יעקב היורד למלרים הוא יסוד דאבא שם הוא מתפשט בגלוי מן החזה ולמטה עם בני ישראל שהם החסדים המגולים דיסוד דאימא אבל יעקב הוא מן היסוד דאבא כמ"ס למעלה בפי' ויבא לו יין וישת ויעקב ובני ישראל הנו' הם היורדים בגלות מלרים כמו שנבאר, והנה ענין גלות מלרים יוצן בחי' בפי' ויוסף הורד מלרימה וכו' כי מלרים הוא הקליפה שנגד הגרון דז"א שהוא מקום לר וע"ס היעב מאד כי שם נתב' כל זה, והנה בחי' הגלות הוא חזרת המוחין גדלות שחפשו בו"א להסתלק ממנו ובחי' הסתלקות יעקב שהוא יסוד דאבא ובני ישראל שהם החסדים המגולים כנז"ל דרך מעבר הגרון ולמעלה זהו נקרא ירידה מלרים וגלותו כי אז נאחזים בהם הקליפות מאד כנז"ל שם בענין ירידת יוסף למלרים, גם נתב' זה בדרוש פסח ד) ויליאת מלרים, וכבר נתב' ג"כ שם כי אעפ"י שזו עליה היא עכ"ז אינה אלא ירידה כי הסתלקותם הוא פגם וחסרון גדול, ועוד נאריך בטעם זה למטה, והנה כשילאו ישראל ממלרים אז חזרו המוחין להתפשט בו"א ובאחת דרך הגרון למטה להתפשט כבראשונה אז נקרא יליאת מלרים, והנה בירידתם היו ע' נפש ועתה ביוליאתם כתיב (שמות י"ב י"ז) ויסעו בני ישראל מרעמסס סכהה כשם מאות חלף רגלי וטעם הדבר הוא כנז"ל כי אז בירידתם למלרים היו האורות מגולים ע' בלבד ובירידתם למלרים שהיא התעלמותם בגרון נקרא גלות אבל עתה אשר חזרו החסדים ללאת מן הגרון ולהתפשט כבראשונה, והנה **נדע** כי בירידת החסדים המגולים בלי מחילה כלי יסוד דאימא הם יורדים במרובה גדולה (ה) ונפלים עד היסוד דועיר ומכא נפילתם שם בחוץ חוזרים לעלות ממטה למעלה עד היסוד דאימא ולהיותם אורות מגולים הם עתה בזקעים כלי יסוד דאימא בהכנסם בתוכו ואז גם שאר החסדים המכוסים הם מהגולים, ועתה נמלא כי כל החסדים הם אורות מגולים ולכן כולם נכנסים בחשבון בני ישראל היוצאים ממלרים שהם שם מאות חלף רגלי כנגד ו"ק שמחסד עד יסוד אשר החסדים מהפשטים מחסד עד הוד ואח"כ כלם מתקבלים ביסוד כנודע, והנה כל קלה כלול ממאה שהם י"ס שבו וכל א' כלול מעשר הרי הם שם מאות חלף, וענין בקיפה זו דיסוד דאימא היא בחי' קריעת ים סוף שנקרע אחר שילאו ישראל ממלרים כי היסוד דאימא נקרא ים סוף סופא דכל דרגין דליה ואח"כ עלו בני ישראל ונכנסו בארץ כנען וסוד הדבר הוא כי ארץ כנען היא ספי' המלכות העשירית שבי"ם דאז"ל הנקרא רחל נוק' דז"א אשר אז היתה בגלות ביד הקליפה הנקרא כנען ובני ישראל הם החסדים

א) עיין בשער המלות פ' לך לך דף ו' רע"ב ובע"ה שער ל"ג פרק ג' : ב) עיין לעיל פ' בראשית דף ג' ע"א ד"ה ונבאר ענין הנשמות : ג) עיין שער הכונות בכונת העמידה דרוש ב' דל"ב ע"ב במלת ומכא נואל לבני צניהם : ד) שער הכונות דרוש א' דפסח ולעיל פ' וישב בפסוק ויוסף הורד מלרימה : ה) עיין ע"ה שער כ"ה פ"ב וסוף פ"ג ובשער המלות ריש פ' שמיני : ו) עיין ע"ה שער ל"ד פ"א ושער כ"ה פ"ו : ז) עיין בע"ה שער י"ג ספ"ה שער הכונות דרוש ד' דויעבור סוף ע"ב : ח) פסחים דף ק' ע"א בבא בתרא דף י" ע"ב : ט) כל דרוש זה עיין בע"ה שער ל"ב פרק א' וב' וג' ד' ה' ע"ה : י) דקפ"ד ע"ב : יא) עיין ע"ה שער ל"א פרק א' וב' ובשער הכונות ריש דרוש ב' דלילית ובס' עולת תמיד ענין הלילית דכ"ב ע"ה : יב) עיין לעיל פ' בראשית דף א' ע"ד ד"ה הנה ושם כתב דבתחילה נכנסים המוחין שבה"י דאימא ואח"כ נכנסים המוחין שבה"י דאבא ומתלבשין תוך נה"י דאימא ע"ה ונ"י :

הקליפיה ומחמיו' בהם כמה שידק מהם על כשר האלצט ולכן לרדך
 דלא לרבאה סופרין רולה לומר שלא ינדלו יותר מדאי ויעדישו על כשר
 האלצט כי הם אחיות החלונים ודרך שם הם יונקים מאלצטות
 הדיים והרגלים מן הנקישות ההם והף מן אלצטות הדיים
 יונקים לפי שאינ' מחיב'י' עם ראשי פרקין דט"ה אמנ' שם הם קליות'ה'
 וסיומיהם ולכן יונקים משם הקליפיות וכפרט כי יש בהם פתחי' וביקעו'
 כנו' וזכו סוד פסוק ופיחו רופי' ידיו שאמרו רז"ל שילאו פשות זרע אל
 החלונים דרך בקיעות הלפנינים. גם כזה הדם סבה לתה הלפדני' הם
 כסוים האלצטות ולא באחר חיב'י הנוף והוא כי משם יונקים
 החלונים הספס שלהם :

סוד האצבעות והצפרנים ולכן לרדך כמדיח הניחור נסמן הנפרים
 וכבר נזכר פרינס בפרימא הקהל בספר הזהיר

כי טסרין היו מפה להשתחר מליצין לנטיין דנהור' אדרם קדמיה וכו' והשפן היא כי
 הפניני' אינ' קליפה מתח' שחם כן חמדו יהיו הדיים טמאת חש' וזין להם הריה על
 ידי נשילת הדיים חגל דע כי הפנינים היא לבוש נהור' פתח של הקדמיה שהלבים
 קודש' נרדך הוא לזרם הרחש' אלף שהוא לבוש קשה נכספו לפי שהיא רשיה הקליפות
 נכונה ודקת רב ועדין הם קדשה עד מה שגדלים עד סוים כשר האלצט ומה שידק
 מן הפנין וליצין היא קליפה ואמנם מה שחמו הפנינים כסוים האצבעות וכן סודו
 ממה שאמרו רז"ל כנ' כנו' סר' תרומה דמי קב"ה חד שפחה חן פופ' קב"ה על
 היצ' דישאל אחר החי' כדי שלא יכנס הקליפות ודו' גם כן ענין הקליפות
 שהם לבוש קשה עד מחד שנחנס הסי' כסוים האלצטות מקום בקיעת מול' האורות
 כדי להגן ולכסיה על האורות ההם שיצאה משם בלא יחמיו בהם החלונים יותר
 מן הדרך אבל רח"ו שינקים קול' משם וכפרט ממה שילאו מן הפנינים הדיק על
 הכשר כנו' וכו' חנין פינש גדול למי שגדל פניניו יותר מדאי גם חנין לתה
 הנפיון הבודק על הכשר סתין נפול' ידיו שפחה לפי' כמין שפחה' ה' כתי'
 לבוש חנין לא' עד אלף שהוא קרוב אל החיות הנפיון לכן חין לגדלם יותר מדאי
 כנו' אבל מה שהם כגוד הכשר ה' חנינה טרם של הקליפה וזה ידק

ועתה לרדך ליתן טעם ונעשו אלו הנקישות כסוים אלצטו' הדי'
 והרגלים דע כי האורות העליונים דרכם להפס' ולהמשך

כרבויו שפע ממעלה למטה כעכב המים היורדי' ממעל' למטה בלי הספק
 וכאשר מניעו' עד סופי אלצטות של הדיים והרגלים והם סחומים הם
 נוקשים ככח כסוים האלצטות ללזת משם ומאותם האורות היוצאות
 בגלוי נדבקים וגלחומים שם הפנינים שהם שרשי הקליפה הדקה והזכה
 ודרך שם יונקים הקליפות השפע שלהם וכזה נבא אל הדרוש הראשון
 לתח טעם לתה חין המיו' מחיב'ים עם הנו"ה בקוים ישרי' אבל
 ע"ד הענין הוא מוכן עם הנו"ל כי הנה אס' היו מחיב'רי' יחד כנו'
 היו האור' יורדים כרבויו עולים עד סוים אלצטות הרגלים ואז היו הקליפו'
 יונקים משם כרבויו גדול ובפרט כאשר עונית התחומי' נורמי' ולכן נפרדו
 החיו'ג מן הנו"ה לפי שכשיראה המאציל העליון שאין עונות כחתומים
 ואין הקליפות יכולים להתאחד מחד אז משפיל ידיו ולמטה ומשלב' דרך
 קוים שלהם ומסיים ראשי אלצטות ידיו כנגד ראשי פירקין שילאין של
 הנלח והוד שהם הירכים ויולא האור מראשי האלצטות וכנגם כראשי
 הפירקין של הרגלי' וכנגם כהוב' וכמך עד סוים אלצטו' הרגלי' ומשם
 יונקים הקליפות די לרכם כנמלו' והענין הוא כי הנה מן הזרוע ענמו או
 היד ענמו משני לדו'י אי אפשר שילא שים אור כלל כי היא מחילה
 חזקה מן הענמות וגם מן הכשר שעליו אבל כסוים פרק הזרוע או היד
 יש סם בקיעות לרות מחד כמקי' שנאחיו' הנדי' שבין הפרקים אשר
 על ידם כנגם הדם והמוין לתוך העלם כנודע וכאשר חם ושל' יש עונו'
 התחומי' והקליפות מתגברות כנלח והוד שהם הספי' התחומי' ובפרט
 כי הם לבר מנופא כנודע ויכולים הקליפות להתאחד בהם יותר מדאי
 וגם כסוים אלצטות הדיים היו נאחומים ולכן אז האד' הפליון מגביה ידיו
 למעלה ויפולס כנגד ראשי כחפיו ואז חין האור היוצא מסוים אלצטו'
 הדיים יורד אל התלונ' ואינם יונקי' משם ומכל שכן שאין האור נמשך עד
 סיפי אלצטות הרגלי' ואמנ' האור שהוא יולא למעלה כמקי' ג' ראשונות
 שכראש ז"א ושם חין שום שליפה ואחיה אל הקליפות כנודע וזהו סוד
 פסוק והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו' והרי אדך נחבאר אדך
 האור' נמשכי' דרך הקוים כיושר מן החסד אל הנלח ומן הנבז' להוד

אלף שלסכה הנו' הונדך להיות הפסק בין הזרועות וסיריבי' והנה כזה
 יתבאר ג"כ טעם נשילת ידים ולמה לרדך להגביה' למעל' כשח הנשילה
 וכמבואר אללנו בסוד נסיל' דים דסעדות שנס ונס בימי החול ופי"ג.
 עוד יש סיבה אחרת כמה שאילדך להיות פרוז בין הזרועי' אל הירכים
 והוא כדי להאציל פרזוף לזה הסומת באחרי ז"א כמכנגד החו' ולמעל'
 ואז הוא מגביה ידיו למעלה כדי שהאורות הנמשכי' למטה כנלח וכו'
 שלו יאלו לחון למעלה ויש יבנו כנין פרזוף לזה כמבואר לקמן כשנין
 פרזוף לזה ועי"ג גם נחבאר ענין זה כגשי' אחת כפי' של כר' כהני' ופי"ג:
דרושי' דא) במחין דגדלות דו'א ונבאר המוחין דגדלו'
 דז"א. הנה אח' שנילד

ז"א החחיל זמן היניקה שהם ב' שנים ואז כהמשך החון הזה נשלמו שם
 קליות שבו וג"כ יש לו ראש כנודע אלף כנלל כסו' כו' קליות ואחר
 ב' שנים של היניקה מחחילי' המוחין דגדלות ליכנס בו מלוא שר השלים
 י"ג שנים ויום אחד ותחלה נבאר ענין המוחין האלו מה עניינם :
דע כי אור' מזדוני' ופילידים פרנו' א' שלם מ"ס נמורות והוא פרנו'
 דק ורך ורוחני אלף שכל זה הפרזוף נקרא ד' מוחין דגדלות ז"א
 שהם חב"ד כליל מתרין עיסרין חסדי' ויצירות ועימד בסוד הסיבור
 טדך אימא שילאה ואח"כ טולד ויולא לחון ועימד למעלה מראשו של ז"א
 בכח' אור' למעלה ולא חמדיו וזה הפרזוף נקרא ללם שעליו נאמר
 ויברא אלהים את האדם בללחו ואמנ' סה' חסדי' של דרפת שבו מחפשיים
 כי כמג"ח כ"ה שבה כהיותו עדין למעלה ולא כננס חדך ז"א. ואחר
 שנילד ועמד שם ראה המאציל שאין כח בז"א לסבול כחוכו האור הנדול
 הזה ולכן רצה להלביש' חלבה חוך כהי' דאימא ואח"כ ע"י הלבוש הזה
 יכנסו חוך ז"א וזהו התבונה הפלחה אח האור רוחני שלה מחוך כהי'
 שבה כלכד ועלה למעלה כחתי קומתה העליון ואז נחמדו הכלים של
 כהי' שבה נוף בלי נשמה לפי שלא היה כח בז"א לסבול האורות ההם
 של התבונה שהם למעלה ממדרגתו והלואי שיסבול האורות שלו שהם
 המוחין הנו' ואף גם זה כהיותם מלובשי' ככלי' דנהי' דאימא כנו' ואז
 כננסו האורות המוחין דז"א הנו' לתוך הכלי' דנהי' דאימא וכיון להם
 בכחי' איר ונשמה כי קו ימיני של פרזוף המוחין הנו' שהם חח"ג נתלכבו
 חוך ג' פירקין של כלי הגלח דאימא וקו שמאלי' דאורות המוחין שהם כג"ה
 נתלכבו חוך ג' פירקין של כלי היוד רכוכה וקו אמעני של אורו' המוחין
 שהם דעת ח"ת יסוד חוך כלי היסוד רכוכה כלכד וכו' לבדו נתלכב אור
 קו אמעני כלו ואח"כ כנסו כ"ז טוך ז"א כמו שנבאר וזהו סוד זאת
 החוכה אדם כי יפוח באהל ודרשו חז"ל חין כחורה מתקיימת אלף
 כמי שמחית ענמו עליה כי הנה חין קיום וחיות ואור אל ז"א הנק' אורה
 אלף ע"י התבונה הנקראת מ"י שמחיתה ענמו עליו כי סלק' אור נשמה
 כהי' שבה ונשאר חמים נוף בלי נשמה כדי להלביש כחוכ' אורות ז"א
 להחיותו ולקיימו כנו' אבל דע כי חין זה אלף כהי' שבה לפי שהם
 כננסים טוך ז"א ועל ידם נשלמים פ"ס של ז"א כי הם מחש כששי' נופו
 של כו"א כמו שידעת בסוד קו המדה הנו' כס"ה כי הו' קליות דז"א גדלו
 ונעשו ט' באופן זה שכל פרק פליון דנלח דאימא עם ב' פירקין שילאין
 דס"ב ע"א) וחסד של ז"א נחבזרו ונפתרבו ונעשה כלי שלם של חכמה דז"א
 כהל' פירקין ופרק אמעני דנלח דאימא נחטרב עם פר' החתק דחסד ופרק
 פליון דנלח דז"א ונעשה כלי שלם של חסד דז"א כג' פירקין. ופי' החתק
 דנלח דאימא נחטרב עם ב' פירקין תחומי' דנלח דז"א ונעשה כלי שלם
 אל נלח דז"א כג' פירקין ועל דז' בקו השמאלי' דז"א עם היוד רכוכה
 וכן בקו אמעני דז"א עם היסוד רכוכ' וזהו אדך ג"ס כהי' דהבו' נעשו
 נופא דז"א משם ועמהם נשלם ז"א כפ"ס שבו אבל הכתר של ז"א הוא
 מן שליט החתק דת"ח רכוכה והוא מן הכתבו' ולמטה ואמנם לא
 נסתלק אורו ורוחניו מחוכו כמו שנסתלק מן הנהי' אמנם זה השליט
 של כלי דת"ח רכוכה עם האור ענמו שלה שכהוכו הוא כחי' כתר אל
 ז"א וחין כו חלק לז"א לא ככלי ולא באור באופן כי פיקר ז"א הוא מן
 החכמה שבו ולמטה ולכן זה הכלם הנו' נקרא של סם המוחין ולא של
 שם הכתר וכאשר יסתלק זה הכתר מפל ראש ז"א ישאר ז"א ככחי'
 ראש

(לח)

הנהרות וביאורים א) לפיל דף ג"ז ע"ד כדרת ד' עוד לפיל דליו ע"ד ודרת ח' יע"ג שער הכללים פ"ח שער מאמרי רז"ל דכ"כ הוא היה אומר כן ב' שנים לתקופ
 וכ"ז יע"ג פ"ח שג"ה פ"ב יע"ג יע"ג יע"ג כ"ל יד ותי' כש"ג מ"ג שם ככל דיבור יע"ג מ"ב"ג דהב"ז פ"א ומשם כחיו כמה חילוקים יע"ג.

כחך כלל כמו שיבאר ולכן לדרך להמתין עד גמר שבו יהיה כי בשג' ה' עלה הארת החסדים המגולים למעלה בדעה עצמו ובשגת י"א פלה בנינה ובשגת שנים עשר פלה בחכמה ובשגת י"ג פלה בכח ואם תוסיף ד' שנים אלו על פ' שנים ויום א' הו"ל יהיו י"ג ויום א' ואז הוא איש גמור לכל דבריו :

וְנַחֲזֹר לבאר דרך פרט ענין אלו ד' שנים עמן ה' שנים ויום א' ואיך הגדיל בבר הודפתך כי ז"א נק' אילנא דחיי לפי שדות' אל האילן שאינו גדל אלא ע"י החסדים כמו שבאר למעלה וע"ש הישג א"ך א"ן הו"ל נגדל אלא ע"י החסדים כמו שבאר למעלה וע"ש הישג א"ך ע"י חזרה למעלה נכפלים ונתינים בכל שפ' וספ' מהם מ"ם דז"א ומחלקי' בנחי' שלישים **ונחזור לבאר** קצת בעניינים הנה נבאר כי בביחוי בן פ' שנים ויום א' כבר ה' חסדים היו מחולקים ומתפשטים בתפ"ת ג"ה דז"א ונודע כי ב' חסדים ושלש' החסד שנחשטו בתפ"ת ובשליש' פליין דחיי שהיא עד החזה הם אורות סהומים תוך בליס דנה"י דאימא אכל שני חסדים ובני שלישים החסונים שנחשטו בב' שלישים תחזונים דת"ת ונלח והוד שבו הם אורות מגילים שילאו לתוך מפי יסוד דאימא שסימו בחזה ולכן אלו החסדים החסונים שהם אורו' מגילים בלי מחנייה בלי יסולי' לירד למטה עד היסוד דז"א והנה אחר היחוי בן פ' שנים ויום א' אחד ירדו אלי החסדים המגולים ביסוד דז"א ונתקבלו הם ואמנם בחלה בשנה ד' ו' או' אז היו בחב"ד ואח"כ בשנה ה' והט' ירדו במקום הראוי להם שהם בת"ת ונלח והוד ואח"כ ירדו עד היסוד ונתקבלו גם ועמה לרדק שיחורו לעלות ממטה למעלה להגדיל את ז"א בד' שנים אחרות כנ"ו והנה הם נקראי' מים שיש בטבעתם לירד בצורח האילן ומשם עולים הך האילן משג' למעלה להגדילו ואמנם סבת חזרה אלו החסדים למעלה הוא כנודע אלליו כי כל אור ישר היורד חוזר לעלות בסוד אור חזר דומ' למי שמלך' אכן אחת ככת חוק מלמעלה למטה שמכת חווק ירדתם במרו' למט' חוזרה לעלות עד מקום המקור שמשם יורדו וכן בטבע המ' היורד' במרולה למטה חזורים לעלות עד מקום המקור שמשם ירדו וכן החסדים האלו הנק' מים כאשר יאלו מפי היסוד דאימא שיש בחזה דז"א מבלי מחניות בלי שיכנסו ירדו במרולה גדולה בחווק עד היסוד כנ"ו ותקף חזורים לעלות למעלה ככת בלי שיכוב ואחור זמן וסולי' עד היסוד דחכמה ממקום שילאו והנה היסוד הזה הוא בחזה ושם היא ההחלקות פניול שחי זרועותיו ח"ג ואז עלה הארה אלו החסדים המגולים אל שני החסדים אשר בב' הזרועות והגדילום וכ"ז נעשה תקף בדגש א' בהיחוי בן פ' שנים ויום א' כי מקום פלול הזרועות הוא ג"כ בחזה אכל עלייהם למעלה בריש דז"א שהם רחוקי' לדרך המהות וזמן כמו שבאר בלרד' ד' שנים אחרות :

וְנַבְאָר עתה ענין הגדלת ד' ראשונות בד' שנים אחרות ומה ענין גדול זה הנה נבאר לעיל כי ע"י חזרת אורות החסדים המגולים נכפלו החסדים העליונים הסהומים כפלים ממה שהיו ועם זה הספיקו לכל ארבעה ראשונות שבכלם ימלא בחי' דעת דאור מגיל' והנה החסד שנחסד שהם ג' שלישי' נכפל והיה ו' שלישים ומתיים נשארו בו ומתיים עלו למעלה באופן זה כי ב' שלישים עלו בחכמה ושלש' א' עלה נתיח הדעת מלד ימין להאירו כי סהים היא אפיפ' בנס הוא בחי' דעת ועד"ו החסד שנבדורה נכפל ומליו הספיק לשלמו ומליו שהם ג' שלישים עלו ב' השלישים בנינה והשליש בדעת בלד שמאל כפיטרא דנבדורה שבו ונמלא כי עלו בדעת שליש מחסד שנחסד ושליש מחסד שנבנו' כרי שהי' הדעת מכריע בין חכמה לכונה כנודע עוד לדרך שחרפ כי הגה אלו האורות של החסדים החסונים המגולים השילוי' למעלה כנ"ו יש בהם ב' בחי' כי הגה האור ההוא מחלק ונכנס קלחו בתוך היסוד דאימא ממקום שילאו ודרך שם חוזרים ועולים כפינתימותו עד למעלה כנ"ו ובתור והרי זה בחי' אור פנימי ושוד קלת האור הנ"ו עולה למעלה בנחי' אור מקום מחוק אל כל הכלים דנה"י דאימא **בנ'** קיים בינם לבין עולם חלל הנלגל' דז"א עמו **ונמלא** כפי זה כי יש בחי' דעת מגולה בחוק ליסוד דאימא בסוד אור מק' שבו כנ"ו והרי עסה היא הגדלה ממש וגלוי גמור אל הדעת שהיה סהים בחלה כנ"ו כי

ראש שבו מן החכמה שבו ולמטה. גם כזה חבין עשה למה א"ן הכנה גמנה בחסד הי"ם דז"א לפי שאינו ממני אלא חין ממנו לפי שנוהר כי א"א (עין ע"ח שביה פ"ג בהג"ה מיהרח"ו ובפ"ה טז) הוא נקב' כחר של הי"ם אכל הי"ם של ז"א הם נמנים מן החכמה שבו ולמטה גם זהו הטעם שא"ן הכנה של ז"א נעשה עד שנמרו י"ם שבו עסה מן החכמה ולמטה להסתלם ואחר כך נעשה בו הכנה הנה וכמו שיבאר לקמן : **וְנַבְאָר** עתה א"ך נכנסין בו אלו המוחין המלוכבי' בנה"י דחכמה הך וז"א בזמן הזה אחד ב' שנים של היניקה עד חשלים י"ג שנים ויום אחד הנה בשנה השלישית ללידת ז"א נכנס בחלה פרק ההחזק דנלח של החכמה בחכמה דז"א ופרק ההחזק דהוד נשאר עדין למעלה כארם היורד במדרגת הסולם המוריד בחלה הנלו הימניה ובשאר הנלו השמאלית כפיפה למעלה. ואח"כ בשנה הרביעית מוריד גם הנלו השמאלית פרק חתהון שבו לתוך בינה דז"א. ובשג' ה' נכנס פרק אמצעי דנלח בחכמה דז"א והפרק ההחזק יורד ונכנס בחכמה דז"א. ובשגה ה' נכנס פרק אמצעי דהוד בנינה דז"א והפרק ההחזק יורד ונכנס בנחי' דז"א. ובשגה ה' נכנס פרק השליש דנלח בחכמה דז"א והפרק האמצעי יורד כחסד והפרק ההחזק יורד נלח דז"א והרי נשלים קו ימין דז"א אכל דע שי בחלה הבנה ה' קהחיל ליינס קו אמצעי כי הנה קו האמצעי שהיא היסוד דחכמה א"ן בו רק פרק א' לבד והוא היסוד עצמו ומקומו למעלה בין חרין פירקן שילאין דנ"ס דחכמה ועוד יש בו בחי' הסטרה של היסוד ששעורה שליש פרק א' בלבד והנה מקומו היא יותר למטה בין חרין פירקן אמצעים דנלח והוד דחכמה ולכן אחר שנכנסו חרין פירקן אמצעי' דנלח והוד בשנה החמישית והששית נכנסת הסטרה הנ"ו בדעת דז"א בחלה שנה השביעית ולפי שאינה מדה שלימה כמו האחרות לכן אינה לריבוי זמן שנה כמו בשאר הפירקן אמצעים חקף בחלה יום שנה ה' נכנסה ונמלא כי בהיחוי בן ו' שנים ויום א' החחיל תקן הדעת של ז"א אכל לא לבחרי וזכו סוד משאח"ל הפעיות מכן ו' שנים ויום א' מקחם מקח וממכר' ממכר במסלולין אכל לא בקרקעו' לפי שהמסלול' הם ו"ק דז"א המיטלטלין ומתפשטים מדין לרחמים ומרחמים לדין והקרקע היא כמל' בסוד אסתר קרקע עולם היחה ולפי שבהיחוי בן ו' שנים ויום א' עדין לא נכנס בדעת בני רק השערה של היסוד שהיא בחי' התפשטות הדעת למטה בשליש החחזון דת"ת שהיא מן הי"ק וכן כל שאר הפרקים של נה"י דחכמה אשר נכנסו עד עתה בז"א הם בנחי' שחזורים אח"כ לירד למטה למקומם בי"ק ולכן אין מקחו מקח אלא במסלולין עד שיכנסו בו ב' פרקן שילאין שהם המוחין עצמם והוא בחלה שנה ה' שאז ביאתו ביאה גם באשה הנקראת קרקע כמו שיבאר. ובשגה ה' נכנס פרק שליין דהוד דבינה דז"א והפרק האמצעי יורד כנבדורה ופרק החזק יורד כהוד דז"א והרי נשלים קו שמאל דז"א. ובשגה ה' ויום א' נכנס היסוד עצמו דאימא בשות הדעת והרי נשלמו הנ' קווי' דז"א והרי גמור גדולהו כי עתה נכנסו ג' המוחין העיקרים בנ"ו פירקן שילאין דנה"י דחכמה בחב"ד דז"א ובאן הוא מקומם האחייתו וכבר הוא שלם לבחרי גם לדרך שחרפ כי הנה ביארנו למעלה שהתפשטות ה' חסדים שיש בפלוקף הזה של המוחין כבר נתפשטו והחלקו בחג"ה כ"ה שבו בהיחוי למעלה על ראש ז"א בסו' א"מ ומלא' כי כשנכנסו הנה"י הנ"ו הך וז"א בכל פרק מהם שהי' נכנסו ה' נכנסו עמו החסד הראוי לאותו פרק ונמלא כי בסוף שנה ה' נכנסו בו כל המוחין שלו והתפשטו בכל גופו במקומות הראוים להם מתש וגם החכמה חסדים נמלאו מתפשטים בי"ק שבו כפי המקום הראוי להם מתש והרי הוא שלם וגדול בכל פרטיו ולכן מכן פ' שנים ויום א' ואיך ביאתו ביאה ובפרט כי עתה הזרע בלה ממות הדעת וכבר עתה נכנס בו לבחרי וגם התפשטות ה' חסדים נתפשטו בי"ק שמהם פ"ג) הטיפה נמשכה גם זהו סוד למה מהחל' י' שנים ואיך מתחילי' לתוך את הקצין בקלת מלוי' מדרבנן כמו בענין אכיל' ביה"כ וכיו"ל בזה האמנם עדין אינו ראוי למלות מן החורפ כי אינו איש גמור לפי שהנה הדעת שלו נחשט במקומו ולמטה עד ההוד של ז"א אכל עדין לדרך ליתק דעת גם בכח חכמה בינה שבו כמו שיבאר ושוד כי עדין אין בו

לכן הולך עניית האור הזה גם כדעת אפי"פ שהוא האור של האור
 אה וממנו יאז ויבדאי שפיין אור מקי' הוא גם כמ"ב שבסוף הנה"י
 דאימא וגם כהם שיך הגדלה ז"כ אפי"פ זה יתבאר חרוך קושיא
 ס"ג) אחרת והיא כי אלו האורות המגול' שחזרו' לפלות לבגדיל כנו' והנה
 כשנכנסים שני' אל הך נה"י דאי' הרי חזרו להשלים הראשון ויאך בהם כח
 להגדיל ועם הטעם הנו' יתורן כי קהים מקיף בגלי' מבחין יקלח' נכנס
 בסוד חו"פ וזו אור החץ העלה עובר דושי' הכל' דגה"י עד אהי"פ
 שלהם שנכנס עמה וגם עד אורות המוחין עומם הפנימי' ופינים אורות
 אלו עם אלו ומתברר הארחה לאיך קי' וע"ן נגדל ומלכד טעם זה גסי"ש
 טעם אחר באורות הנכנס' בפנימיות הנה"י והוא כי אחר אשר החסדי'
 הם נחגלו למטה נתפשטה הארחה ממה שהיתה נחמלה ביהו"ט
 מכוסים במקום לר' ונתרבה ונגדלה מאד יותר מאשר היתה נחמל' ואחר
 שנתפשטה כל לרבה ונתחזקה הארחה נחמלית האור העגלה אפי"פ
 שחזרו' למקום שהם אינם מתמטטים ואדרבא כשנכנסים לא די שהם
 גדולים אלא שמתדילים את החסדים הסהומים גם הם ועל ידי כן אין כח
 בכלים דנה"י דאימא לסבלם ומתרחבי' ממה שהיו בסוד פסוק הרחיבי
 מקום אהלך יגו' ודע כי במלוא בהטלוהך את הנרות בענין חזרת חמס'
 הנבירות שביסוד טוקב' דו"א להגדילה נבחר הטעם השני הזה. אבל
 הטעם הראשון לא שיך בניקב' לפי שאינם חוזרות בנ' הקי' רק בקו
 האמצעי בחיבו בלבד אבל בנ"א שטולי' החסדי' מחיך כל ג' הקי' כנו'
 שיך האי טעמא ואחנם נבחר למעלה למה ירדה החסדי' אינה לריכה
 זמן וכן בחירתם עד מקום הדעה אבל בעלות' מן הדעת ולמעל' לריך
 זמן ד' שנים כנו' אבל הענין הוא ג"כ לפי שאלו החסדי' העולי' כבר ירדו
 בראשונה מן הדעה ולמטה בו' קלוות ונתפשטו גם ולכן גם אם הם
 חוזרים לעלות עם במקום ההפסטי' בו' קלוות כבר היו עם דרך ירדה
 אבל בכח וחזר' שהם עולים עמה מחדש לבגדיל לריך זמן והרי נבחר
 שפיר זמן עליית החסדים נבחר' שהם ג' שנים אחרי' אחר ה"ט שנים
 ויום אחד והרי הם שנים עשר שנים ויום אחד:

ועתה נבאר ענין הכתר הנעשה בשנת הי"ג ונחמלה נבאר מה
 ענין הכתר הזה הנה כבר החמלנו למעלה בחמלה הדרוש
 הזה לבאר ענינו כי שליש האחרון של הח"ה דחבונה מן הסביור ולמטה
 בבחי' הכל' עם האור שחביו מן ההבוי' עומה הוא הכתר של ז"א חמס
 ואינו כמו הנה"י של החבונה שהכל' הם שלה והאורו' הם המוחין דו"א
 כנו"ג וזוה הבין מעלה הכתר כי אפי"פ שאין בו מוחין הוא מעולה
 במאד מאד מן המוחין דו"א לפי שהוא מן הכל' והאור של החבוי' עומה
 ולא עוד אלא שהוא מן הח"ה שבה ויודע כי הגדוע שבהבונה גדול מו"א
 מה שאין כן במוחין שהם מן הז"א ואין בהם רק הכל' של נה"י דחבונה
 לא מן האורו' שבהם. וכבר נודע כי הכח' הוא בחי' חו"מ והיא קרקפתא
 ונגלגלה דריבא הסיבבה ומקפת על המוחין אשר בתוכה ויודע כי האי
 נגלגלה אחקרי חוורא דריבא וזו החוורהא שהוא ענין הכתר עלמו
 נמשכה ומתפשטת משל המוחין עד מקום החזה של ז"א כי גם כן
 מסתיים היסוד דאימא כנודע זה מבחין וזה מפנינים וחופפת וסובבה כל
 הראש והמוחין עד סיום הנרון ומשם ולמטה אינה מתפשטת בזרועו'
 רק בקו אמצעי לבד עד החזה מלך האחי' ועם החלה רישא דטוקב' דו"א
 רחל וזו החוורהא נמשכה גם עד ראש רחל ונעשה מסוימה כתר אל
 רחל ג"כ ונמלא כי כל בחי' זו החוורהא המהפסכת עד החזה הוא בחי'
 הכתר דו"א והוא בחי' חני החסון של ח"ה דחבונה שהוא חלל כהו"ו
 ונמשכה בו"א עד החזה שבו וראשו של ז"א נכנס לכוך החלל הוא
 ונמלא מוקף ממנו וזהו סוד צ"מ המשתמשים בכתר אחד והם ז"ן אשר
 בכהרי' שלהם נעשים מן חני הכח' דחבונה שהוא כתר אחד לבד ואחל'
 בהיותם עמי אחר באחי' נמלא כי כל הכתר הוא אליו אבל הכתר שלה
 הוא מן סיום הח"ה של החבוי' בלבד אבל כאשר היא חוורה עמו פני'
 בפני' שאו היא גדולה כמוהו ממש אז יהיו שניהם משתמשי' בכתר אחד
 בהשוואה אחת: והנה אחר שהכתר הזה נתפשט מעל ראש ז"א וירד
 והלביט את ראשו ונתפשט' עד החזה מאחוריו ונעשה גם כהר אל טוקב'
 כנו' גם לריך שיעלה אליו הארחה החסדי' המגול' ע"ד שעלו בכל המוחין
 הגהות וביאיריל א) לשל דניר נדרה. הדעת דף פ"ל ע"כ וע"ג לקחן דס'

כנו' וזה עניינה ככה הכ' שלישי' של החסד שנת' דו"א המגול' נכפלו
 ונדלו אחר שנחמלו ונעשו ד' שלישי' וכן שלישי' השלישי' הספיק לב'
 שלישי' הח"ה וכן השלישי' החסוני' נחמלקו לשני' והשלישי' האחד ניסן
 לכהר דטוקב' דו"א המכוי' עם ממש באחר והשלישי' האחד פלה לחסדי'
 בכהר ז"א וגם זהו סוד צ"מ המשתמשי' בכתר אחד כי מן שלישי' אחד
 הסחמון לבד הספיק שנגדל וניסן חני לכהר שלו וחמיו לכהר דטוק' והנה
 בעלות זה השלישי' הנו' אל הכח' שבהנה הוא עובר חמלה דרך השלישי' השלישון
 של הח"ה בחקי' הכסוי' ומאיר בו וזו גם השלישי' הכוא נגדל לב' שלישי'
 והשלישי' האחד מספיק לעלמו בחקומו והשלישי' האחר מחבבר עם השלישי'
 שעלה עם ושניה' יחד עולי' למעלה עד הכח' דו"א והרי אידך גם כן ניסן
 אור דעה המגולה בכתר שלו ופחה נשוה אל החזר' כי בכל אחד מהם
 יש בחי' של ג' שלישי' דחסד המגולה אחר שנכפל אבל שרבו מעיקר' איש
 ע"ד) אלא שלישי' אח' לבד ופחה לרי' לידע למה בחר' ראשוני' שה' בחזר'
 לא פלה רק שלישי' אחד בכל אחד מהם ולמט' בו' קלוות ז"א יש בכל אחד
 שני שלישי' כנו"ג והטעם הוא כי אין המוחין ממש לריבים הארה כ"כ
 כמו שלריכי' בו' קלוות וזה מיוחד. והנה עמה יש שני בחי' בכהר האחד
 הוא בחי' הח"ה עלמו של החבונה כלי ואור שבוטו שהיה נחמל' על
 גבי ראש ז"א שהם המוחין שבו מבחי' נה"י שלה שנגמר כניסת' וקניס
 בחשלים י"ב שנים ויום אחד כנו' ונמלא חני החסון של הח"ה שבהבונה
 ריבון על המוחין דו"א ועמה נכנס הי"ג נתפשט וירד והקיף את
 המוחין בכותרתם עד מקום החזה כנו'. בחיל' הכ' עליית שלישי' החסד עד
 הכתר וגם זה נעשה בשני' הי"ג עלמו לפי שהכל נעשה בבה אחת כי כפי
 שיפור ירדת הכתר עד החזה כך עשור עליית החסד מן החזה ולמעלה
 שהוא מקום הסמו' וזה מחמיל לירד וזה מחמיל לעלו' ולכן שניה' נעשי'
 ביחד בזמן א' ולא בזה אחר' ואם החבבר שנה זו עם הי"ג שני' ויום א'
 הרי י"ג שנים ויום אחד: גם יש טעם כי הנה השלישי' החסון שבה"ה
 הנכפל ועולה עד שלישי' העליון שבה"ה כנו' לריך עכוב זמן יותר וזה
 הוא בחי' יום א' היהר משנת י"ג אבל עלייתו עם השלישי' העליון שבה"ה
 חמס עד הכתר הוא שיה ירידת הכתר עד גם ושניה' נעשים בשנת
 השלשה עשר כנו' והרי נבחר גדול ז"א עד חסלוס שלשה עשר
 שנה ויום אחד באר היטב:

ונבאר עתה ג' הקדמות נכללים בזה הדרוש הנו' הח' הוא כי זה
 שביארנו לריך זמן רב של י"ג שנים ויום א' לבגדיל ז"א
 אין זה אלא בחמלה בריחה השולם כאשר נאלל אבל מלא ואלוך נעשה
 הגדל' זו כנע א' וכמו שנתבאר אללנו בשער ההפלות כי בכל הפלה
 וחסלה נגדל הו"א כנע א' בכרחה אבות כנו' עם שכל חמלה נאדם
 לו מוחין אחרים חדשים ונגדל. הבנית היא כמה שביארנו לעיל כי
 ג' חסדים פחות שלישי' המגול' הם יורדים עד היסוד אבל שני הכדי'
 ושלישי' העליוני' המכוסין עומדים למעלה במקומם ודע כי הלו הנו'
 פחות שלישי' המיד הם עומדים בחוך היסוד אבל כאשר הוא עה היוונ
 שמדוונג בנוק' אז כל ה' חסדים יורדים ביסוד. השלישי' הוא כמה שכ'
 לעיל כי החסדים אחר שיורדים ביסוד חזרו' לפלות למעלה ולריך
 שחדע כי כל אור ישר היורד יש לו אור חוזר ועולה כנודע ונמלא כי
 גם המוחין דחז"ב דו"א יש להם אור חוזר ממה למעלה ומתפשטים
 ממה למעלה אלא שענין חזרתם הוא באופן אחר כי מה שביארנו ענין
 אופן החזרה כזו הוא בענין הדעת בלבד אבל ענין חזרת אור המוחין
 ממה למעלה אפי"פ שיכנה עם כ"ז נא קבלתי עניינה ממורי זלכ"ה.
 והנה פסם אח"ה שממתי ממורי ז"ל כי היום האחד הניסוף כל הי"ג
 שנים הוא זמן ירדה החסדי' שכין שהם מגול' בלי מחמלה כלי
 המטכנ ירידהם לכן ביום אחד מספיק להם לירד ואינו לריך שנה
 המימה גם שממתי ממנו כי ירידת הכהר שהוא חני החסון דח"ה דאימא
 הוא בחי' יום אחד הנו' לפי שאינו נכנס חוץ ז"א כמו שנכנס' שאר המיחין
 שבו אמנם הוא יושב על ראשו של ז"א ואין לריך עכוב זמן רב:

דרוש א) ט"ו בשעור הכתר דודא כמה הוא
ואחר שנת' ענין ההפסד שיש בין הכח' אל המו' לריך שנבא' ג"כ שער
 הכתר
 פ"ד ע"ה ש"כ א"כ ופ"ג וכו"ה ס"ה יפ"ו ונכ"ה גם דרני בלום דמ"ח ע"ג.

הכנה דז"א כמה הוא וכו' ית' ג"כ השינויים שיש בין ז"א לניק' רחל בין בכח' הכתרים שלהם בין בכח' המוחין שלהם כנה נחבאר כי השלים התחזקו דח"ת דחכונ' מן הסבור ולמטה הכלי עם האור שבו הוא עלמו ככח דז"א וכלו הוא מן התכונה וזלמי אותו שלים אור החסד המגול' שהוא מן האור דז"א שלהם עד הכנה הזה להגדילו ודע כי אין זה אלא כ"ז בלא נכנסו בז"א רק המוחין דאימא בלבד אבל באשר לח"כ נכנסו גם החיות דרחל או יגדל בהם' של ז"א ויביה שפורשו שלישי' תחונתי' דה"ת דאימא שהיא מן החסד ולמטה והענין נראה בזה הענין כי הנה נודע שהמוחין דרחל מתלבשים תוך המוחין דאימא ובהם כאשר חכמים שני כלים שיש בקומתם זה כח' מוכרח הוא שפס הפנימי יעדיף למעלה משע על שפה כלי החיות ולכן שיהיה הכלי החיות יותר גבוה משע כדי שכאשר יכנס הפנימי בחוכו יהיו שיש ולכן לדרך שהכנה דז"א מזה אימא יהיה גבוה שני שלישי' דה"ת שלה כדי ששכינסו בחוכו הכנה דמזה ח"ת דרחל יהיה שוב אליו בקומתו אפ"י שאינו כל כך גבוה כמו של אימא כנ"ו והרי נחבאר ענין הכנה דז"א :

ונבאר ענין המוחין שלו כבר נודע כי המוחין של ז"א הם ד' שהם חכ"ד ודעת כליל מנ' עיטרין ח"ג גם נודע כי אלו ה' מוחין הם שפה הזרע של האז בצה' ההולדה וכו' שפות שמהם נעשו ח"כ דז"א נמשכו מן המוחין עולם דרחל שהם ח"כ שבו חל' ב' שפות שמהם נעשו ב' עיטרין דדעת דז"א נמשכו מלמטה מן החי"ג המתפשטים ב"ק דרחל ולא מן מוח הדעת עלמו שבראש אבא וכיון שהדבר כך ד' ס"ג ע"א) היה מן הראוי שכאשר אלו המוחין עולם נכנסים תוך ז"א יהיו ע"ד הנו' מתקום שנכנסו ויהיו החי"ג בראשו של ז"א והדעת כליל מנ' עיטרין יהיה למטה מתפשט ב"ק שבו חל' לא יהיו מוח רפה עלין בראשו מקיבן מנ' עיטרין אבל עכ"ז לא כך היה אלא שיש נ"י י"כ בחי' מוח דעת כליל מנ' עיטרין למעלה בראשו בין החי"ג והסבה הגורמת לזה הוא לפי שהנה נח' כי הכנה שלו הוא הח"ת עלמו דתכונה בנח" הכלי והאור שחוכו כלו כמו שהוא וכה האור העצם העליון הוא של הכנה מוסך בכחו את אלו ב' עיטרין למעלה' כי שניה' הם בקו אלמעי עם הכנה כנידע ואז נעשה גם מוח דעת בראש ז"א כדונמת מוח הדעת דרחל שהוא למעלה בראשו מכריע בין ח"כ שבו באופן כי סבת אור הגדול אשר בכנה גורם עליו במוחין כנ"ו ושהנה נבאר הפעם למה כשנכנסו המוחין דאימא לבדם אין הכנה דז"א רק משלים א' תחזקו של ח"ת דתכונה ולא יותר ויש בזה ג' פעמים הא' בסבת אימא והב' בסבת ז"א עלמו והג' בסבת ניק' רחל ואמנם הפעם הא' שהוא בסבת אימא כבר נת"ל בדרושי א"י וע"ס כמה שביארנו גם אחר שנכנסו' כה"י דתכונה בז"א נעשים לה נה"י אחרים חדשים כדי שיתכלל להורונו עם אבא ולכן לדרך שלא יקח ז"א לכהד שבו רק שלים תחזקו דח"ת שבה ועם נח' היטב הפעם הזה. והפעם הב' שהוא בעבור ז"א עלמו הענין הוא כי הנה הח"ת והיסוד דתכונה בקו אלמעי הם שניה' ואם חדר התכונה מזה למטה כח"ת שבה שפור ב' שלישי' לעשות כתר אל ז"א כמו שנת' שיוודע עד מקום החוה ביהות בחי' שלים א' לבד ושמה שהם ב' שלישי' חלשך לירד יותר למטה ועי"כ גם היסוד שבה ירד פיה למטה מן החוה עד הסבור ונמלא שלא יתגלו החסדי' שביסוד דאימ' רק מן הסבור ולמטה שהוא שלים האחרון כנודע כי הח"ת נחלק לב' שלישי' הא' עד החוה הב' עד הסבור הג' עד סיומו ונמלא כל הח"ת שהוא נופא דז"א חשך מליד כלי' אורות מגולים אבל עתה שאין הכנה דז"א נעשה רק משלים אחרון דח"ת דתכונה גם היסוד שלה נסתיו' בשלים עליון דח"ת ואורות החסדי' מתגלים בב' השלישי' ויש הארה גדולה בז"א להגדילו והפעם הג' בעבור רחל ניק' דז"א ויקשר עם הפעם הב' כי נודע שרחל יולאת מאחורי החוה דז"א והפעם הוא לפי שכל בנין פריוסה נכנת מכת הארה הגבורות שביסוד דאימא ביהות' מגולות ולכן אינה נכנס אלא בחוה ששם נשלם כסוי כלי היסוד דאימא ומשם בוקעי' האורות של הגבורות כלי הח"ת דז"א ויולאות אליה משא"כ למעלה שהיו עם ב' מחיטת בלבד של כלים א' הכלי דיסוד

דאימא והב' כלי הח"ת דז"א. והנה אם הח"ת דאימא יורד למטה שער ב' שלישיים גם היסוד שלה ירד ב' שלישי' שבת"ה ולא חלא רחל אלא מן הסבור ולמטה שהוא שפור מיפע ואין לה מקום להתפשט ושהיה קלחת הקומה ביוחד מדלי ואמנם הענין דז"א נסתת מן הו"א בכח' הכנה כי שפור הכנה שבה הם ב' שלישי' תחונתי' דח"ת דז"א משא"כ ב"א שהכנה שלו הוא שלים א' לבד תחזקו שבת"ה התכונה גם יש בה שני בענין הדעת שבה שאינו שומר למעלה כראש רק למטה באמצע ב' כחשין שלה וכל זה יתבאר בדרוש רחל ניק' דז"א :

דרוש יו"א) בענין ירדת החסדים והגבורות ורתפשותם תוך ז"א

ענין ירדת החסדי' והגבורות והתפשטות' תוך ז"א. ולדרך שתעין כמה שביארנו בשער המעלה בפ' תרומה בענין הארון והספירות וע"ס היטב כדי שתבין מה שכתוב כאן. גם לדרך שתעין כמה שביארנו גם בפ' לך ב' במעלה המילה ואם נח' שאין החסדי' מתפשטו' למטה עד זמן המילה גם נח' גם אף הגבורות בהיות' ביסוד דז"א מתחזקות ע"י החסדי' וע"ס היטב הנה נח' כי הדעת של ז"א כליל מנ' עיטרין חי"ג מלובשי' תוך כלי היסוד דאימא וזה היסוד דאימא מתלבש תוך כלי הדעת של ז"א והפעולה של היסוד מלובשת תוך השלים עלין דח"ת דז"א שהוא עד החוה דז"א ונודע כי פי היסוד דאימא אינו רחב אמנ' לר מלך ולכן אין הגבורות יכולות ללאת עד שכתחלה יולאו החסדי' הנק' מים שבטבע' ללאת דרך נקב קטן וצר וכל מה שנקלח' ויולאי' מתרחב פי המקור שהוא פי היסוד הנו' ע"י רבוי ה' נחלו מים שהם ה' חסדי' המקלח' ויולאי' בו ואחר שנפתח פתח פתוח לרוחה ע"י קליח ממי החסדי' ויולאי' גם הנכו' והנה המחיל' העליון ית' לו נחכני עלילית מקשרות וע"ז וככונה גמורה פשה מתחלה פי יסוד דאימא נר ודחיק כדי שירדו החסדי' בתחלה ואח"כ הגבו' לפי שהגבו' לריכות להתפשט בגופה דניק' ואם היה פז רחב היו הגבו' טבע' אש קל מן המים וילאו בתחלה ויתפשטו ב"ק ז"א כיון שמיולות שם מקום רחב ואז החסדי' לא ימלאו מקום להתפשט וילכו אל הנקבה ולכן עתה שפיו נר יולאו בתחלה החסדי' שהם מים כנ"ל והם מולאי' המק' פניו ע"כ) ויתפשטו ב"ק ז"א וכאשר יולאו אחריה' הגבו' לא יהיה להם מקום וילשרכו לירד עד היסוד ומשם ילכו בנקבה כמו שית' לקמן. והנה יורדי' ה' חסדי' ומתפשטו' בהנה"ג כ"ה דז"א כל חסד מהם בספי' א' האמנ' יש שני א' בהם והוא כי הנה היסוד עלמו דאימא נפרק עלין בראשיתו מחובר בפירקון פילתין עם ראשי ב' ירכין דגלגל היר דאימא כנראה בחי' העין כי בתחתית הנק' ס"ת במקו' המתני' משם נומחן ויולאי' הנה"י ושלשה מחוברי' יחד עם וכו' עליונה הואת היא המתלבשת בדעת דז"א ומתפשטת עד הגרון וכו' הבין למה ג"ד דז"א נקשרות יחד ואינם בג' קיים משילוני' ונפרדי' כמו החנה' והנה"י וחזר זה. ואמנם משם מן הגרון ולמטה שם בחי' הפעולה של היסוד דאימא תוך שלים עליון דח"ת דז"א שהוא עד החוה וכבר שם החילוק ליחלק ולהשגלל כה"י דאימא והגלגל ב' פירקון תחונתי' מתלבשי' בקו ימי' בחסד וגלגל דז"א וב' פירקון דבוד דחי' בגבו' והו' קו שמאלי' והעטרה בקו אלמעי כנ"ו ונמלא ב' במקו' שלים עליון דח"ת דז"א שם הם מתפלג' לב' פלוגי' וכל פלוגל משלש' יש לו כלי בפ"פ ונמלא כי כשהה' חסדי' מתחילי' לירד מן מוח הדעת שבראש דרך הגרון וכלש' שם עד שלים העליון ושם עדיין הם תוך כלי הפעולה דיסוד דאימא וכשרולי' לנסוי' משם ב' החסדי' העליוני' שבה' ליכנס תוך ב' הזרועות דז"א א"א להם לעבור כי הם שם תוך כלי היסוד דאימא כעטרה שבה ויש לה מחינות ואין שם שום פתח ללאת אלא מפי העטרה הפומחה בקו אלמעי בלבד והוא מתפשט עד החוה וכבר שם הוא למטה מן הזרועות ואין להם דרך ללאת משם לילך אל הזרועות ואמנם אין להם דרך אחר לעבור אלא דרך מחינות כלי הפעולה ועוברת

בארכס עד הרועות לכאן ולכאן אבל כ' הספדי' האלו בעלמ' אינם יכולי' לפיכך במחיות וליכנס בזרועות אמנם הם עומדי' עם תוך היסוד דאימא תמיד ומחס נוקבה הארת' ויזכרה דרך מחיות כלי היסוד אל הרועות ומלא כפי זה כי כ' הספדי' ושליש העליוני' הם עומדי' עם ביסוד דאימא מלונבי' וסחומי' בחוכו וב' הספדי' וב' השלישי' הם לבדם שיזלא' מפי פסרת היסוד דאימא הנספק בחזה דז"א ומחס יולאי' וכן שלישי' מהפסטי' נב' שלישי' תחתוני' דת"ת דז"א בלי כסוי כלי כלל מן היסוד דאימא אלא בגלוי גמור וב' הספדי' האחר' מהפסטי' נגלה הוד בגלוי גמור ג"כ כנו' וז"א מקבל ההארה שלהם בלי מסך ומחי' כלל אמנ' לריך שדע כי הנ' חסדים פחות שלי' המגילי' לא נתפשטו בת"ת ונלא יהוד דז"א חקף אחר שיזאו מפי היסוד דרך ירידה רק אחר שירדו עד היסוד הם ונס ה' נבו' וכאחור לעלות למעלה אז נתפשטו במקומ' כנו' זה ביאורו הנה כהיות שאלי' החסדי' היו בתחלה למעלה תוך היסוד דאימא דחיק' בתכלית מחמה האירוס העליוני' של החיג אשר עם ובפרט כי פי היסוד לר' בתכלי' והנה הספדי' הם מים וכשיולאי' בדוחק עלום חקב לר' מאד ונחל המי' שוסף ועלים יולא ממנו לאויר מגולה כלי מחיות יולא בכח חזק ובמרוגה גדולה כטדע מן המי' המקלחי' דרך נקב לר' לגלגל הרימי' הטוחני' חטים ולכן חקף מכח חזק מרוגה' יורדי' דרך קו אמנעי' ביושר עד היסוד דז"א ואינם ניסוי' אל הדרדי' להפסע במקומ' נגלה והוד. והנה כאשר ירדו לתוך היסוד דז"א נודע הוא שהיסוד כלול מ"ם שבו וגם הם עשוי' בליור קיים ימין ושמאל' ואמנע ע"ד הספי' הנוללות כל הפרעוף כטדע וזה הבין מה שנה' אליוני כי היסוד נק' כל לפי שיש בו כלליות הגלגל מן ה' חסדי' שנה' קלוה עליונו' ממנו והם חנ"ת נ"ה וא"כ מוכרח הוא שיהיה בו ביסוד מקום לקבל כל ה' חסדי' האויג' אינם יורדי' בו רק ג' חסדים פחו' שלישי' המגוליים כנו' אשר מקומ' הוא בת"ת נלא היד ילכן כשיורדי' ביסוד יורדי' במקומ' הראוי להם שהם בת"ת נלא והוד שבו בלבד וכשאר חיו' ושליש עליון דת"ת שבו פניו וריקס כלי חסדי' והנה חקף אחר החסדים אין הנבו' מתחיות לרד עד שיחורו החסדים לעלות אמנם חקף הנבו' רגיה ויורדות אחריהם עד היסוד דז"א וגם הם אינם מהפסטי' בז"א לפי שבת"ת ושליש עליון דת"ת כנר שם נהפסטי' החסדי' ואף לנבו' מקום להפסע שם ומן החזה ולמטה שהוא מקום מגולה אינ' מהפסטי' שם כנו' בענין החסדי' ולכן יורדת אל היסוד ועוד עזש אחר כי החסדי' דיכרין ומהפסטי' שם בז"א והנבו' נק' ומהפסטי' בנקב' ולכן יורדות אל היסוד לנאח מחס אל הנקבה כמו שיבאר במקומו והנה כשייולאות מן היסוד דאימא אינם יולאית בנייר ג' קיים כי המקום לר' ודחיק ואינם יולאוח אלא ח' לא' והעליונה התשוב' מכלם הנק' נבו' חסד השימרה בתוך יסוד דאימא למעלה מכל' היא יולאוח בתחלה ואחריה יולאוח נבו' הנבו' ושימרת למעלה ממנה ועלי' נבו' הת"ת ועליה נבו' הנלא ועליה נבו' ההוד והם שימדות ו למעלה מוז נבו' ההוד למעלה מכלם וגבו' חסד למטה מכלם וזה הוא עד שמתני' ביסוד דז"א ואח"כ כאשר הם נכנסות תוך היסוד (פ"ג) דז"א הם מהפסטי' עם בליור קיים אשר שם כנו' ולא נבו' החסד שהיתה החתונה מכלם היא יורדת למטה מכלם בנחי' ההוד אשר שם ביסוד ושם שינעח נחסד של ההוד שירד שם כנו' ונבו' הנבו' נכנסת נגלה שביסוד נמקי' ששומד החסד נגלה וגבורה הת"ת נכנסת בת"ת שביסוד במקום ששומד החסד דת"ת ונבו' הנלא נכנסת ננבו' היסוד הריקניתי מן החסדי' המכוס' וגבורת ההוד נכנסת בחסד היסוד הריקני' ג"כ מן החסדים המכוס' וגמלא כי ג' נבו' העליונות פחות שלישי' עליון שהם נבו' החסד נבו' ת"ת הם מהפסטי' ומהפסטי' עם ג' חסדי' החתוני' פחות שלישי' עליון שהם חסדי' הת"ת ונלא והוד אשר ירדו שם ביסוד כנו' והם מהמחיקי' הדינים שננצלו פ"י רחמי החסדים בהם אבל כ' הנבו' ההחתונות ושלישי' שהם נבו' הנלא וההוד ושלישי' הת"ת שלא נחתרו ביסוד שם החסדים כלל כנו' כאשר בלתי מחוק

והרי אך ג' נבו' פחות שלישי' נמחקו ע"י החסדי' דרך ירידה קודם שיחורו החסדים לעלות למקומם כמו שיבאר :

ועתה נבאר חזרה החסדים המגוליים למעלה הנה נודע כי כשנודע המים מקלח בנח גדול למטה כשפוגע בקרקע מכה הנאחו העלמה שם חוזר ושוב למעלה וכן אלו החסדים שיזאו בדוחק גדול מפי היסוד דאימא למעלה וירדו בחזק ביסוד דז"א ואין שם עוד מקום לירד הנה מכה נפילתם שם חזרים ועולים למעלה עד הניש' אל מקומ' הראוי להם כמו שנת' וכמי שביאר. ונבאר בתחלה סדר עליית' מהחסי' היסוד דז"א עד שיזאו ממנו למעלה במקומם הנה נת' כי ביסוד יש עם ליור קיים ושם נהפסטי' הנבו' והחסדי' כ"א במקומו כנו' והנה אלו החסדים כשעולים חס' יעלו כפי בחי' מקומם דרך הקו' נמלא שיחורו להאיר אור שני חוזר ננבו' אשר במקומם שכבר נמחקו פ"א דרך ירידה ונמלאו ממומקות ב' מחוקים ועי"כ נחלש כח החסדי' העולי' מלהמתיק את הב' נבו' ושלישי' שלא נמחקו בתחלה דרך ירידה ויהיו ג' הנביות פחות שלישי' נמחקים פתמים וב' הנביות ושלישי' בלי מחוק כלל והענין הוא כי כאשר או"א הולידו אלו החסדים ע"י זיונס כטדע נתנו בהם ששור אור כדי שיזבלו להמתיק את הדינים שננבו' מחוק א' וגם שיזבלו להגדיל את ז"א בלו דרך חזרה ועלייה עד הכתר שלו כטדע כי הם המגדילים את אילנות דהיי' ואם המחק היה גיהן כלו אל הנ' גבורות לא יהיה כח החסדים להמתיק את הב' גבורות ולכן הוכרח שהנ' חסדים המגוליים פחות שלישי' שהם עתה ביסוד דז"א כשחוזרים לעלות עולים ביושר דרך קו אמנעי' שהוא הת"ת שביסוד ואחר הניעם שם מהפסטי' לג' קיים ועלו דרך התג"ת שביסוד ולא פגעו בב' הגבורות ושלישי' השימדות שם בלא נמחקו חלה ונמחקות עתה באלו החסדים העולים דרך חזרה ונמלאו ב' הנביות אלו ושלישי' נמחקו דרך עליית החסדים והנ' גבורות פחות שלישי' נמחקו בדרך ירידת החסדי' ואחר שיזאו אלו החסדי' מן היסוד דז"א כלפי מעלה נתפללו אלו החסדי' ועלה הח' ביהוד דז"א והא' נגלה דז"א וב' שלישי' החסד כב' שלישי' ההחתוניים דת"ת דז"א כי כן דרך הענין העולה למעלה או השלהבת כשעולה באויר מתחלק ומתפלל לנדרים והרי נגמח מהפסטי' ה' חסדי' בתנ"ת נלא יהוד קלחם דרך ירידה וקלחם דרך עלייה וגמלא כי כשירדו הנביות בתחלה ירדו א למעלה מוז וכשנכנסו ביסוד נהפסטי' בדרך קיים אבל החסדים כשירדו ירדו בדרך קיים וכשחוזרים לעלות עולים כשהי' בחי' כי בתחלה עולים זו למעלה מוז בקו ישר בת"ת שביסוד ומחס ולתפלה מתחלקות לג' קיים כנו' ועין בדרוש הניצית כי שם נחב' שבתחלה יורדים הנביות ואח"כ יורדים החסדים הפך מן הנו' כאן אבל הענין גם בדרוש חשאו של אר"כ כי שם נח' שפאנו נרם לזה שירדו הנביות תחלה ודע כי עיקר כח החסדים המגילי' להגדיל את ז"א הוא ע"י ירידתם ביסוד לפי שיורדים שם במרוגה בכח חזק וע"י ההכחה נמתיים ונכחשים ומתחלקים לננויות כדי להאיר את ז"א אח"כ בעלייתם כנו' והו סוד פסוק כחתי למאור כי ע"י החסדי' הנק' שמן שנופלים ביסוד דז"א נכחה ונכחה שם להאיר בז"א וזהו כחתי למאור שהוא להאיר בז"א הנק' אור בסוד וסורה אור כנגד הנקבה הנק' נר בסוד כי נר מלוח אמר להפלות נר תמיד כי ע"י חזרת החסדים למעלה נגדלת גם הנקבה דז"א כמו שיבאר במקומה בע"ה גם זהו סוד של הפסוק דכתיב יש מפור ונוסף עוד שהוא סוד הגדקה שהם החסדים שנכחשים ומתפזרים ביסוד לניציות ועי"כ ניסף עוד ונגדלים כנוכר לשלי' :

דרוש י"ז א) בענין הצלם של המוחין דגדלונו

ענין כולם של המוחין דגדלות באר היטב כבר נבאר כי המוחין האלו הם ע"י זיוג או"א שהורישו טיפת זרע ומהם נעשו אלו המוחין ואין ספק כי מבשריני נחזה אלוה כי מטיפה זרע נולד ולד שלם פ"ד) כרת"ח איברים וגמלא כי אפ"י שאנו קוראי' לסיפה זו מוחין דזרע אינם

הגדרות וביאורים א) כל דרוש זה עיין בפ"ה שניה אשר דרושי כלם דרוש א' ישפ"כ וע"ד עיין פ"ה ככל דיבור כש"ם על פ"ה ישיש' לפיל דף ר"ט פ"ג דרוש פ' וכפ"ה שניה פ"ה בסוף לדרוש זה ונפסין יסוד ופסיה הנמשכים שם המוחין עיין לפיל דף ל"ה פ"ב שער הגלגלים פ"ה.

הוא פ"י דורמיטא גזכר לרז'ל כסוד ופל ה' אלהים תרדמה
 (ב) על האדם שהוא ג"כ כסוד מ"ט אלוליו כמות ק"ט שפל
 המטה וחזרת הספלה של שמריה בקבל רס שאו מפגליו נס
 החסדים שנתפ"ח דר"א ועי"כ גדלנין יפקד ודחל ושלני עד
 סס למעלה עד מנ"ת דר"א וסס נתבאר טפס הדבר שגגה
 פנה כסוי החסדים הכס דר"א בזמן תבאר הפליוני יודת
 וזכולת על האפרוחים למטה ועי"כ היסוד שלה הוא למטה
 וחס מתכסם בתוכה. אמנם כשאנה רזנולת על שמיס רק על
 הבת לבדה לגדילה כסוד וכן ה' אלקים אח הלל אז אינה
 רזנולת רק זקופה ושומרת כדרכה וזו היסוד שלה נתון בתלמ
 בין ב' פרקין קדמאין דל"ט שכה אשר הם בח' עי"כ דר"א
 ויסיוד כסוד הדעת דר"א. אמנם כב"ט האמנים דג"ט שכה
 אשר הם בח' עי"כ דר"א חין בתלמס יסוד של אמא מניע
 עד סס. ומל"א כי כל החסדים של ת"ס (ג) דר"א הם מגולים
 בלי כסוי יסוד אמא ודכר הם בח' א' של גלי חסדים שנתפ"ח
 דר"א והוא כאשר אינה רזנולת רק על סנקבס לבדה לגדילה
 כ"ל. ומן הב' הוא כסוד מוספס שנס כמבאר אלוליו שאו
 עולים ג"ט דר"א למעלה ממקום נתפ"ח דר"א וזו בסבת
 רבי האצרות אשר שס נבקע עלי יסוד דאחא וזו ממגלי
 החסדים דחג"ח דר"א ג"כ. ומן הב' הוא בח' מל"ט מל"ט
 ופריעה חסו הענין **סוד מצות ביורה ופריעה**

דע כי במל"ט ז יס ב' זכרים הא' הוא כריסת העלכל
 אשר שס אשר אז יס אונאה פחית משמות כ"ל ואח"כ על ידי
 הפריעה יס אונאה יסר על שמות ומעלה גם השלים פעליון
 של חסד דח"ס זה פרט ופ"ט ביאורס. הכס נתבאר בזוטר ויקבל
 דר"ג ענין הקליפת ויך יס קליפה דקב הנקרא קליפת עוגם
 כענין חסל מתוך כל"ט כדון יוקרי חסל"ח ח"ס ואלוליו מ"ל
 מכו מ"ל כדאמרינן מל יוסעפ וט' ואי"ט שאין כאן ביאור
 נאמר בקיבור עניט. כי הכס בתחלה פרס שיתפשטו החסדים
 בז"א נוי"ק כנה או הערלה שכו"ק קלי' טנה חופפת (ד) וגאחות
 שס ביסוד שלו סביב וזכו וטנגו לו סביב ושרפה הוא מן סעור
 השמאלי שביסוד שסו משפיע סמוכותו וסופכן לחין לזיוס מון
 לחיטוים ולקלי' כמבואר ככת"י מורי אל"ט בענין מאמר בני חס
 (ה) ועפרון חסתי ועי"ט. וקליפת טנה השרשה בניעור כ"ל
 נאחות שס וסבבת אח היסוד הקדוש ונקרא פלרס וזכיוס
 ערלה ז' חופפת על היסוד חין החסדים יודין עד היסוד כדי
 שלא ינקו הקלי' מהס ולא יחאצו כצורות גדולים הכס ועי"כ
 לא די שכה לא ירדו עד היסוד אל"ט חמי' ככ"ט המעולה למעלה
 שהוא כב"ט תחתיוס כתי"א וגי' דר"א אשר חסס ומלמס הוא
 מקום מעולה כ"ל כיון שאין שס מחיטת כלי היסוד
 דאחא לכן אינס יודין וטפלנין עד היסוד כנידע ועי"כ סס
 נשארס למעלה כשרשס כדעס דר"א וזינס סמפסטיס למטה

שסס כריסס האמנס יס סכה א' המונעת ענין חילוק זה והוא
 מה שהקמט כרשית דרוס זה והוא שה' גבורות אשר
 כים ד ו"א הם כוקעים מלך האחר ומתקן בדעת רחל נוקבא
 נערפ וממתקס החסדים אח הגבורות וגשארז ממותקות ולא
 יכה דיקן קשים מלך חוקים. והענין כי יודין החסדים
 כמתפשטין מדעת ז"ל מד היסוד דליה כערפ ומכס סס כסוד
 הכאה כמתקן היסוד כמחולס וממתקס אח הגבורות אשר שס
 עי"כ הארסן (כ"א הכאחן) אז כירידה. דע כי חין כח כ"כ
 כחסדים להאיר כגבורות ולהמתקס אל"ט כזיוסס מגולים כי
 אז חין להס מחיטת הכלי של יסוד אמא כדי שיתכבד ולכן
 יודין עד היסוד (א) למתקן כגבורות אשר שס וככה סלס
 א"א שמתקן לסכה כ"ל לפי שאין כל החסדים מגולים רק ג'
 חסדים פחוי' שליש שהס גלח חוד ובי' שלישים תחתיוס דח"ת אבל
 כ"ח של ח"ג ושלש פעליון דחסד דח"ס חין ממגלן וחין כהס
 כח למתקן כגבורות ונדודי כי חין יסלן למתקן יוסר משישרס
 שכה ג' גבורות פחות שליש וכל"ט סה מן כר"אוי שיתמתקס
 ג' גבורות שלימות ולא יסו חסרות שליש אמנס א"א כן א'
 לא ככתגלות גם השלים פעליון של סתי"א וזו יסו ג' חסדים
 שלמים מגולים ומתקן ג' גבורות שלימות כתכלית המתוק
 (ב). אמנס לזיוס הדבר ק' א"א שרד כל החסד שנתפ"ח
 למטה כב"ט תחתיוסס שטו כדי שיהיה כולו מעולה לפי שאו
 יסס הכלי של כתי"א כתי"א שליש פעליון ריק מן הארת החסד
 וענין זה לא תקרא אינאה יוסר משמות רק גריכה ממש אבל
 כוונתויו שישאר שליש הפעליון של אור החסד כמקומו ככלי ת"ח
 דר"א בשלים פעליון אל"ט שיתגלה שס ויסר כסוי כלי היסוד
 דאחא אשר שס מפליון וישאר מעולה שישאר שרשו סס ובאריתו
 פד ותאיר למטה ביסוד גבור וזו ימתקן ג' גבורות שלימות
 כ"ל. ואמנס נמל"א כי זיוס כתי"א כ"א סכוח ח' נקודות מכוסיס
 למעלה ר"ח מעולות למטה הוא נקרא אינאה פחית משמות
 חס סדר הוא חמד (ג) ויס פעמיס שיש אונאה יוסר משמות
 והוא מליחס חזכ כ"ל שמתגלה גם שליש פעליון סלו (הודד
 למטה) וענין זה מתבטל אחר זמן ונקרא ביסול מקח לפי
 שאיט מתקיים אל"ט נכסול אח"כ וזיט מתקיים אל"ט כשלא
 ומניס לבד אשר נבאר כפי"ט :

פרק ג סח

וארו כס ג' ומניס אשר מתגלה גם שליש פעליון ותמטי
 פ"א מחיורי ולה ס שלא די שליש פעליון מתגלה אז אל"ט
 אף גם כ"ח אחרים של ח"ג סמגלים נמל"א כי כל סה"ח
 מעליון ועי"א שמתפי דרך סחס שמתגלה גם שליש פעליון דח"ת
 ולא הזכיר גילוי כ"ח כרש"טוים של ח"ג וכתשכיל יבין מעלמו
 כפי אשר נבאר (ח). כהס ג' ומניס המכר כס אל"ט ח' מהס

הגרות וביאורים (ה) פ' דמי כמותות סס אידיס כר"ט שגבולס גם כ"ח של חו"ג הוא כתי"א דורמיטא וזאת סמלס כר"ט וכן כתי"א ג' סכוח
 כסוד חוקסס כתי כ"ל. והפוסס כ' סכוח דון סחס ולא כסודי כ"ח דח"ג סוכר כתי"א פילס וסריפס שאו לא סמלס רק שליש פעליון
 ותי"ט ולא חסדים ודח"ג וכן פירס כ"כ סרי"א ספוס. שפן סקון : (ב) פ' סכופוון אשר כיו פלונכס כתי"א דלפ"א ופלונכס כון ח"א אשר אז כס פחית יוסר
 דלפ"א כתי"א דח"ג פנה כתי"א כסודי כסול כרש"ט על כ"ל סס סמל"קס כ"כ דלפ"א ססוד ז"ל ותי"טס (נוקבא וזו סמל"ס וזו כתי"אס כ"א גם כתי"אס
 דח"ג כר"ט כענין חסס סמל"ס (מין סכ"כ דח"ג כ"ל ס"ג ס"ג ודודו"ס כתי"אס פ"כ פילסס ולכנסס ודודו"ס ר"ט פ"ח וסכ"ס כתי"אס על
 סכ"א וכן כ' פל"ס ס"ל ס"ל). שפן סקון : (ג) ר"א תתי"א : (ד) כתי"א וזו קולל סרס דייניס כר"ט כתי"א כתי"א דח"ט ויטול ועין סל"ט ס"ס : (ס) שס יוסר
 כתי"א ז"ל סכ"ס כתי"אס סמל"ס חס"ט פ' דיי"ט פ"א :

אוצר החכמה

אה"ח 23590

יפה שעה

עיס אונאה כיוצר הסחות והוא מלימות סה סמגולס גם שליש פעליון סלו
 וענין זה מתבטל אחר זמן ונקרא ביסול מקח כו' ותי"א מאמר שאין
 חסדס עמלו יוסר אל"ט כר"ארו וטולו נשאר כמקומו כמו שכיב כשכ"ל
 הארת כנמל"א נקרא ביסול מקח סדרנ"א זה ככנס זה אינו חסד כוא
 וי"ל כי חסר טוב"א כי כל מה סהוא מבטיס (ור"ס) למתס חס כמו
 למעלה וענין זה כתב ח"ל כשער אר"ט פ"ב. אל"ט כק' וזכס זה נקרא
 ביסול מקח לפי ת"ס ח"ל לעיל ס"א כביסול מקח ר"ל חרות חסדים
 כמקומוס כר"און למעלה כשרסס כדעת כיון כנחלקת כמעות וכל ג'
 איפדיס ככתב ח"ל לקמן כתי"א כיון כענין שליש פעליון דח"ת כיון כענין כל
 סה"ח כל זה איט חרות חסדים למעלה כשודרס אל"ט סלח"כ אחר
 ומתבטל איחוד גלי. וככה לפי דברי ח"ל כמקין נמל"א שלא כיו"ר לס
 אל"ט ג' כתי"אס חל"ט ששליש לוקח ח' חלקיט ובי' שלישים תחתיוס לוקיטס

כסוח שליש פעליון וחזני כנלי כ' שליש תחתיוסס אל"ט כיוס לכל
 חסד מתפסס כו"ח ריט כו גלי והחוס ל"ט : (א) למתקן כגבורה אשר
 שס כו מתבאר כדברי ח"ל ככנר כיו סס כגבורות החילה ואחר כך
 יודיסי כחסדים שס כדי למתקן כו וכנר אמרט כשכער דרוסי כולס
 כח ככסר כסכודים מהפסדים חחילה וח"כ כגבורות. ולמטה הוא
 כשכער כהס שייכ אח עמטו לכנר אחר חס"א אד"ר כנרס שיתפססו
 כגבורות חחילה כתי"א רז"ל שס ולקמן ככ"ט כל"ר : (ב) אמנס לזיוס
 דע זה איט שרד כל החסד שנתפ"ח למטה כו לפי שאו יכה סכלי
 שנתפ"ח כתי"א שליש פעליון ריק מן הארת חח"כ כגבורות. ולמטה הוא
 שליש פעליון יוסר מבי' שליש תחתיוסס סכס רקייס וי"ל דשאני כ' גלישי
 כתחתיוסס כדענין מעולה לא יכס כנר אור החסד סלח"כ כתי"א ככנר כיה
 ס חלקו סמל"ס כל"ט כנ"א מכוסיס ביסוד דלימ"א : (ג) ויס פעמיס

היכל ה' היכל דא שער י"ז שער ר"ג שער אונאה פרק ג'

2957111

פסין שהם ממתיקין את ע' אורות הנצרות שם פלגן סוד
 סין כנודע. וניאור העין כי הגה כאשר אלף הע' החסדים
 יורדין ביסוד וממתיקין הע' נצרות בהגדה הוא שמהרצין
 יחד הם בחסדים נח' קלם מן הנצרות המחנכות עמכן ולכן
 נרדמם שם נקראו גם כס נח' יין שהוא נצורה כי אין
 נמסרין רק פ"י ברכת סין שהוא גימטריא פ'. ואמנם פ'
 נצרות הם נח' הכוס של יין כי כוס גימטריא אלפים שהם
 ה' אופות כבוד ה"ג כנודע אלף סין הם פ' חסדים פלגן
 שנתעברם בנצרות והמתיקין כנ"ל. והרי נתבאר ענין המילם
 שהוא נרדמם עברה כי אז נחגלו פ' אורות החסדים במקומן
 ונתבאר ענין כוס סין שהוא ענין ירדמם הע' חסדים ביסוד
 וממתיקם את ע' נצרות ונ' נח' אלף עדין אינם רק נח' פ'
 אורות שהם ג' חסדים פחות שלישי ומתיקין ג' נצרות פחות
 שלישי אשר כ"ז נקרא אונאה פחות משתות כנ"ל. ועתה נבאר
 מלות פרישה שהוא אונאה יוסד משתות כי עתה יתגלה גם
 שלישי פליין המכסה והוא ג' חסדים גמורים דת"ס ג"ה מעלין
 ומתיקין ג"כ את ג' נצרות שלימות שביסוד והנה פרישה ר"ל
 גילוי כי פ"י הכוס פור ערלה הוא המכסה וסוכב אבר
 הקדוש נפרע ונעלה שלישי פליין המכוסה שנת"ס ואז עמרין
 להתגלות ג' חסדים שלמים (ב) אלף ביסוד הפעלה טובנת
 על היסוד אין השלים העלין כנ"ל רוצה להחלטה כדי שלא
 יהיה אורות בקליפות בהם יותר מלוח כנ"ל. ואמנם נודעת
 המילה שהוא כריתת הערלה אע"פ שהיא גורמת גם ק גילוי
 החסדים פ' כנ"ל שהם ג' פחות שלישי ונס גורמת גילוי היסוד
 פלגו טכ"ז אלו נקרא לבה כשה פרישה לפי שדרך אהובן החסדים
 להיות פחד בעיניו כי אין להם מתן יסוד הבינה והוא נחזק
 רק כשם מילה שהוא לשון כריתת הערלה אלף ש"ש שהוא
 תמיד מטוסה ביסוד דלמח נקרא פרישה וגילוי נגמר מחסה
 השא"כ בראשונה. והנה מלת פרישה ר"ל פרע י"ה כי שלם
 פליין נקרא י"ה לפי שהנה נתבאר שהם ח' נקודות חסדים
 כסחומים שם ואלו מתגלים פ"י הפרישה ופ"י (ג) יורדין
 למטה ג"כ ביסוד וממתיקין ג"כ כנגדן בשעורם ח' נקודות
 אחרות של שלישי הנצרות כנ"ל וישלמו להמתקין ג' נצרות
 שלימים. והנה ח' חסדים וח' נצרות גימ' י"ה עם הסלל
 והנה ענין פרישה פ"י י"ה כי ע"ז אורות נפרשים ונעלה
 עתה פ"י חסדים פ"י פ"י נחושש (ג) עתה ג' האורות ביסוד
 א' הוא הארת שלישי פליין של חסד דת"ס כנ"ל הוא ירדמם פ'
 חסדים המתגלים שהם ג"כ חסד דת"ס וחסדים ר"ה הרי פ'.
 וא"ת בענין כפרישה נרמזו ח' אורות דחסדים וח' אורות
 דנצרות שהם ע"ז כנ"ל. ובענין מילה לא נחזק רק פ' אורות
 החסדים

הגות וביאורים (א) אלוין חסד כסד דחסדל יורדים ופחשדים נעליכ ואח"כ יסוד רש כנ"ל דת"ס חסדל הוא למדן כש"ש חן כלגון דת"ס. עין שגון:
 (ב) כנ"ל הינה עני' עוקף: (ג) לא כי כרי נחשבו:

הגות וביאורים

אוצר החכמה

כי נאחזת הערלה ביסוד שלו ואח"כ כאשר נמולל סודותיה הערלה
 הוא ומסתלקת משם קליפת ענה הגיל ואז יורדין החסדים
 כנ"ל ומתפשטים במקומם שהוא כח"ם ובנ"ה ד"א וטוע כי
 כל חסד משם הוא הי"ה א' כנ"ל. והנה הרי"ם גימטריא כ"ז
 והנה ג' הי"הם של ג' חסדים אשר נג"ה הם גימטריא ג'ן
 וב"ה החחומים של החסד דת"ס הרי הם ח"י נקודות כי הח'
 מליצות הם מטוסים בשלים העלין כנ"ל א"כ בהלמקף ח"י
 עם ג'ן כל ג"ה הם פ' ה' אורות מעולים שהם גימטריא ת"ל
 מן השמל וזה הוא נח' אונאה פחות משתות וקיים המתקן כנ"ל
 ויבוא בזמן קודם מלות מילה בכריתות הערלה כנ"ל שאז
 מתגלים פ' אורות החסדים המעולים שהם גימטריא ת"ל מן
 השמל כנודע בזכר פרשה וקבל דוד אהפבר קליפת טונה
 אקרי ת"ל. ולאשר הערלה קלי' טונה נאחזת שם ממחמת טונות
 וייקפה שם מאלו פ' אורות המעולים אוקרי ח"ש ת"ל שמיכה
 הקליפה לקבל מן האור ת"ל כנ"ל (א). ונחזור לענין כי
 כנה על ידי המילה שהוא כריתת ערלה עדין כפי' אורות
 כנ"ל המתגולף לא נתפשטו רק כנ"ל סחשוכים דת"ס
 ובנ"ה (ב) אלף עדין לא נתפשטו ביסוד פלגו ד"א וזהו
 ענין ד' אופות מילה פירוש ת"ל י"ה. כי ת"ל הם פ' אורות
 המעולים ו"ה הם נח' שלישי פליין המכוסה ולמטה כסוד
 פרישה נבאר למח נקרא י"ה ונר"ך המוחל לכן להם בכריתת
 הערלה עמ"ז יעגלו ת"ל אורות כנ"ל במקומם עד כוד פ"ד
 כנ"ל ויסין נאומרו על המילה שהוא ת"ל י"ה כח"ם ענין י"ה
 למטה בענין הכרישה שהוא ג"כ פרע י"ה. ועתה נבאר מלות
 ברכת סין כמאחר"ל שמילה פיוטה טם ואע"פ שהיין בא
 לאור הפרישה עמ"ז נבארו תחלה כדי שזבן היסוד עם כנ"ל
 כי הנכ אלף הם' האורות שם גימטריא ת"ל אלו מתגולף תחלה
 ויורדין ביסוד (א) (א) ואחר יירדמן ממתיקים הנצרות אשר שם
 ואח"כ פ"ב מתגלה גם שלישי העלין דת"ס ויהיה פ"ה אורות שם
 ח' אורות סהרות כסם שהם מנח' שלישי העלין יורדין אח"כ
 עד יסוד וממתיקם חלק מן הנצרות כח"ם. והנה אחר שעל
 ידי כריתת הערלה נעגלו פ' אורות כמתן ת"ל כנה אח"כ פ"י
 ברכת סין ירדו אלו הם' אורות כנ"ל שלא נחגלו רק במקומן
 ועתה פ"י ברכת סין יורדין וזה היסוד ד"א וזה ממתיקין
 הנצרות אשר שם ומתיקין בהם ולא בטולן כי אם כנ' נצרות
 פחות שלישי כמספר נחשמן פ' נ'. והנה סין הם סוד הנצרות
 שאינם נמתקין כחמ"ם פ' אורות לנד והם כמתן י"ג
 לכרות שהיין הם גימטריא פ' אורות הנצרות הנמתקים פ"י
 פ' אורות החסדים סודות עתה ביסוד ונמלא שפטין שהיין
 הם בגימטריא פ' אורות החסדים המעולים שורדין עתה ביסוד וגם

הגות וביאורים (א) אלוין חסד כסד דחסדל יורדים ופחשדים נעליכ ואח"כ יסוד רש כנ"ל דת"ס חסדל הוא למדן כש"ש חן כלגון דת"ס. עין שגון:
 (ב) כנ"ל הינה עני' עוקף: (ג) לא כי כרי נחשבו:

השמש

[א] י"ב י"ג כי למטה כתב עכ"ז קליפת טונה שם אין החסדים
 יורדים מתגלים למטה. והוא י"ג שחזר כריתתם משם ואחר הכפסות
 החסדים למטה נודמים שטותם לנלות ולהאחזת החסדים הנכר
 [ב] י"ב י"ג כי כרי תחילה יורדין ליסוד וממתיקין הנצרות ואח"כ
 עולים ומתפשטים כ"א במקומן כנודע בשער כ"ה דרוש ג' (ושין ה"ח)
 דף קכ"ז פ"ג:

החילה היו קדמין להכפסם טוסא ד"א החסדים קודם הנצרות אך פ"י חסא דת"ס ירד כדעת למטה פ' וכשאלם מולד כנה אורות הנכס
 עלו צריכה לנדר אוחס היטוטח כמנעם להלקב שנעלו ממנה ע"י חסא דת"ס ירד כנ"ל נטה אשר זכו כוח: לידה האדם כנכ"ז ובגן זה מלך
 פ' אחר כך כנולד נכנס בו חקף הי"בד"ר כ"י ואז ננתיב בו מוחין דליקב שהם אלוים כנודע והחזיר אשר הם כי כנר י"ה שם דעת בנח'י
 יקבה יע"ש. ואלו ח"ם כשער מוחין קדמטת פ"ב וכן כשער הטוות החסדים דעיקב הנצרות מחשבות תחילה אחר
 כך כה"ם ונמוחין ונדלות הוא היסך שמתפשטים החסדים תחילה יע"ש. אמור ר"ל דרדושים אלו כל ספקו לנאר לן מ"ה מילה ופרישה ולא
 שייך אלו נמוחין דעיקב ולכ"י לשלם הקדים הנצרות כי הם קדמות להכפסם כאשר היות עכשיו נשמה זה הקטן הכולל יונאה עכשיו מהוך
 עמ"ק הקלי' והיא מתגוללת כנ"ל (נדס) חסא דת"ס אשר נאחזה גם היא לחקן את חלקה והיא עתה מתדס כסוד יקבה לכן הכוחין לן הכפסין
 הנצרות תחילה. ולא ח"ם יע"ש כי מוחין דעיקב הם אלוים ורז"ל כל נצרות אלו הם נצרות כי הכל אחד הוא כ"ה כהם פריה כחות המלאכים
 כמ"ס ר"ל בער מיטור ומוחין פ"ה וזה כי דרושי האונאה שייכו בין גוללות בין עניקה: (ב) אלף כריתת הערלה טובב על היסוד אין כשלים
 העלין רוצה להבהלת כדי שלא יהיה אחיזה לקלי' כסם פ' ואלו מתי איריש שלישי פליין כרי אפ"ט הטי"ה ובי' שלישי הח"ה לא היה מתגלים
 כל זמן שהקליפה חופפת על היסוד כמ"ס ר"ל בפרקין לשל ואל דלון כתי נמי יתלול דמילתא ככל זמן שהקליפה והערלה חופפת אין כתי
 מתגלים ונאשר סודים אוחס מתגלים כי המד מ"ס ובי' שלישי הח"ה וכל ידי כפרישה מתגלה גם שלישי פליין. וא"ת ומה כל החסדים כוחא למתק
 שלישי

יפה שעה

ה"י חלקים והיא אונאה פחות משתות דמחילה היא ונח' כנ' שמתגלה
 שלישי פליין ומאיר למטה שהוא יתר על שעות וכל מקו ובחנה כ"ז דקב
 ואחרי כהאחש שהוא נחשמן ממש על גילוי ר"ל א"כ ומה אכן יהמי
 דת"ס: (א) ואחר יירדמם ממתיקים הנצרות אשר שם כ"ז כנר נודע
 דת"ס ר"ל נדחם הח"ה שחזר חסא דת"ס הוא כנודע שיהפסו
 הנצרות תחילה וכל דברי ר"ל בדרושים אלו הוא סוף על דרך זו.
 וזה שחזר אפי' א"כ פ"י ר"ל בער קליפת טונה פ"ז וזל וסענין כי
 החילה היו קדמין להכפסם טוסא ד"א החסדים קודם הנצרות אך פ"י חסא דת"ס ירד כדעת למטה פ' וכשאלם מולד כנה אורות הנכס
 עלו צריכה לנדר אוחס היטוטח כמנעם להלקב שנעלו ממנה ע"י חסא דת"ס ירד כנ"ל נטה אשר זכו כוח: לידה האדם כנכ"ז ובגן זה מלך
 פ' אחר כך כנולד נכנס בו חקף הי"בד"ר כ"י ואז ננתיב בו מוחין דליקב שהם אלוים כנודע והחזיר אשר הם כי כנר י"ה שם דעת בנח'י
 יקבה יע"ש. ואלו ח"ם כשער מוחין קדמטת פ"ב וכן כשער הטוות החסדים דעיקב הנצרות מחשבות תחילה אחר
 כך כה"ם ונמוחין ונדלות הוא היסך שמתפשטים החסדים תחילה יע"ש. אמור ר"ל דרדושים אלו כל ספקו לנאר לן מ"ה מילה ופרישה ולא
 שייך אלו נמוחין דעיקב ולכ"י לשלם הקדים הנצרות כי הם קדמות להכפסם כאשר היות עכשיו נשמה זה הקטן הכולל יונאה עכשיו מהוך
 עמ"ק הקלי' והיא מתגוללת כנ"ל (נדס) חסא דת"ס אשר נאחזה גם היא לחקן את חלקה והיא עתה מתדס כסוד יקבה לכן הכוחין לן הכפסין
 הנצרות תחילה. ולא ח"ם יע"ש כי מוחין דעיקב הם אלוים ורז"ל כל נצרות אלו הם נצרות כי הכל אחד הוא כ"ה כהם פריה כחות המלאכים
 כמ"ס ר"ל בער מיטור ומוחין פ"ה וזה כי דרושי האונאה שייכו בין גוללות בין עניקה: (ב) אלף כריתת הערלה טובב על היסוד אין כשלים
 העלין רוצה להבהלת כדי שלא יהיה אחיזה לקלי' כסם פ' ואלו מתי איריש שלישי פליין כרי אפ"ט הטי"ה ובי' שלישי הח"ה לא היה מתגלים
 כל זמן שהקליפה חופפת על היסוד כמ"ס ר"ל בפרקין לשל ואל דלון כתי נמי יתלול דמילתא ככל זמן שהקליפה והערלה חופפת אין כתי
 מתגלים ונאשר סודים אוחס מתגלים כי המד מ"ס ובי' שלישי הח"ה וכל ידי כפרישה מתגלה גם שלישי פליין. וא"ת ומה כל החסדים כוחא למתק
 שלישי

וכוא יושב פתח כהאל כחוס היום אמרו שם אגלייא חכד
 כפומא דלמה פ' כ' אברהם הוא סוד הכסדים כמסאל אלטי
 והנה החיטוק כשולר טלר פירלוט עמו וחפפת על היסוד
 וכשנמול אגלייא יו"ד שהוא רחב פי האמה שלו שסו"ד הא
 הוא בח' החסדים הפלויים הנקרא אברהם נעמד פי חסד
 הוא בנימסריא פ"ב ה"ח במליו דרין פ' כל י' הוא נחמד
 ח"ש באברהם אחר שישול דרז אלז' ה' כאלוי פומא הוא
 יושב פתח האהל כחוס היום פי אברהם שהוא חסד וזרת י'
 אגלייא נפתח האהל שהוא פי האמה שטרחה י' שאל פטרס
 שביסוד . והענין הוא כנ"ל פי ע"י הפריעה נגנלו מ"י אורות
 ח' דחסדים וח' דנצרות וגייהם נלטיירו ביסוד ענמו פי
 היסוד ענמו הוא אורח ו' ארחה ועפכה טרת י' ועלית פ"י
 הפריע' וזו נעש' י' על ו' חסד בח' פ"י אור' כנ"ל (ב) והמשכיל
 יבין בסוד טעם היום המלה לח' ימים שהוא רמו להליות
 המלך הח' שהוא סוד המכר בכסתי מור וזה"ל במקומו פ"ן
 שם . גם כזה סבין פוק ביום אגל' במל' חס' יתקן דרז"ל
 על המלה וחלקוהו הכינה לבי' תיבות ואמרו פ"ג מ"ל נעשה
 משנה ביום המילד (ד) . והענין הוא כי המל' נימסריא פ"ח
 ששם כל ג' חסדים שלימים מעולין וגם שלים המטסה שבין
 טלם שם פ"ח אורות המהנלן ביסוד פ"י פשוט המלה (ששם
 מ"ל) והריחה הפעלה ששם ג' חסדים ג' הימים ששמות כ"ו
 כ"ו נימסריא במל' ואלו המגולן פ"י מילה ששם מ"ל מן
 במל' וע"י נחגלו פ"ח אורות כמין ג' הימים במל' וביאר
 הכסוד היכן נחלו פ"ח אורות אלו ואמר שחגלו ביסוד ותחברו
 עם הגבורות אשר שם כנ"ל הנקרא יתקן חסו חסו יתקן
 כלומר עם יתקן ונמאל שחשבים ששם יתקן עמין במל' ו
 נחברו עם יתקן ששם הגבורות . ולא סודקס יסעו סבין אדך
 בתחלה הגבורות לא היו רק מנין ק"ל ששם ה' הימים הג' וששם
 כאשר ירדו כנ' סויות ג' חסדים ויתקן חס' ג' גבורות נמאלו
 ח' הימים ששם נימסריא יתקן שהוא נימסריא ד"פ ב"ן כמ"ש
 בכנהה כנגד ד' בניס דברס חרה והוא חיבור ג' חסדים בני'
 גבורות והם ג"פ ב"ן ב"ן ושר ב"ן ד' שהוא חיבור ב'
 גבורות שלא נמחקו . ואמנם לפי ששם' אורות עגלו סתלה וחס"כ
 חס' אורות הסתומים בשלים העלוין לק' חלקו דר"ל חס'ג
 כנמ"ל לבי טיבות מ"ל חס' פ' אורות מעולין וק"י חס'ג
 אורות הסתומים (כ) ולהיוסן עליונים נוכח תחלה ל"ג וסע'
 סתומים נוכחו בחתונה מ"ל ועיין דברוש אברהם ויתקן דקמב
 ויוסף שם בארש הפסוק פירוש אחר ע"פ בקדמה זו :

החסדים כנ"ל ולא נזכרו ע' דנצרות פי ה' דנצרות הם
 כסוד סין והם ב' בח' יין ומלה כנ"ל ולא נרמו ע' אורות
 דנצרות ג"כ אבל כענין כואו כי בע' חסדים ראשונים לרדך
 ב' בח' ח' לסודר החסדים משרטט מן הדעת עד מקומם
 שהוא כפ"ח וכנ"ה ובח' ז נעשה ע"י מלה כנ"ל . ואחר כך
 לרדך בח' ב' להריקן מטס עד היסוד וזה פ"י סין האל
 אמנם בשלים העלוין המטסה כנר ירד מן הדעת עד המקום
 שלו ולכן ח"ל פתח ר' לסודרו עד היסוד והנה כאשר ירד
 ביסוד מתחבר פתך עם שלים הנצרות ואין לרדך בח' אחרת
 (א) אחרת לכן נכללן יחד כסוד הפריעה אבל כענין החסדים
 האחרים אינן מתחברים עם הגבורות רק בבחי' הכ' לבד
 ולכן לא נרמו בח"ה . והנה יעדט למעלה לבאר מלה מלה מה
 ענינה חס ביאורה כי כנה דומתה מה שאחבאר במלה פריעה
 שהוא פ"ע י"ה כן עמין מילה מ"ל י"ה פירוש פי ח' חסדים
 שם נימסריא מ"ל ששם ב"ה ונ"ה ח"ה לבדס וח' אורות
 השלים הפלויין הוא י"ה שלים לטווח מחובר עם ח' אורות
 הנצרות כנ"ל ושיכן נימסריא י"ה . ובה סבין פשארז"ל מל
 ולא פרע כאלו לא מל פי ב' אוחיות מ"ל של מילה שם פ'
 אורות הפתוחים המעולין פ"י כריחת העדלה הנקרא מלה .
 ואמנם ב' אוחיות י"ה של מילה ששם ח' אורות הפלויים
 הסתומים פדיון לא עגלו עד מעשה הפריעה כנ"ל נמאל פי
 כאשר מל ולא פרע פדיון המלה פומה לא נעמרה פי ב'
 אוחיות י"ה מן מילה לא נחגלו פדיון עד הפריעה פי כרי' ב'
 בח' נרמו במילה ששם מ"ל י"ה . וששם לזכ הוא שאש"פ שב'
 אוחיות י"ה אינן נעלן עד הפריעה פכ"ז פיקר גילוי הוא
 מחמת המלה כי חס לא יומל ל"ל כיש שלים כסוד ירד במקומו
 אלא כיש כאשר גם הוא נדעת כנ"ל נמאל פי בח' המילד נורם
 בח' ח' שהוא ירידה השלים העלוין (ב) למטה בשלים העלוין
 של כח"ה לנ"ה (ג) דו"ה . ואמנם ע"י הפריעה לא נעשים רק
 בח' הכ' שהוא ירידת השלים (עלוין של כח"ה) נמסה ביסוד
 וענין בח' ז ופ"ה אל כבח' ח' ח' ולכן במלת מילה נכללו
 כע' חסדים המעולין במ"ל של מילה וה"ח פלויים ב"ה של
 מילה והרי איך ב' בח' כל פריעה ומלה רומזות במלת מילה
 לבדס וז"ל בל זמן שלא פרע לא נעמרה המלה וק"י כאלו
 לא מל :

פרק ד סת
 (א) והנה כזה סבין מה שכתב בוחר ובארזל על פסוק

הגרות וביאורים (א) סתם אחרים יסוף כנ"י : (ב) על פסוק : (ג) הימים לחס ליסוף כנ"י : (ד) שהוא חס' ח' : (ה) בשלים העלוין :

יפה שעה

החמ' ואלו שומדים נמקום ט"ה וגם הח"ה שסודר כח"ה ח"ל דרז"ה
 כאלו וז"ל איך איתגלייא חכד כפומא דלמה שאיכס אלס פטרס היסוד .
 ושוד סכר כחב ח"ל לעיל שלכי שער כפחת ז"ן ששחשדים נהויים
 ביסוד ענמו והכ"ז כעפורה ונבוקים כעסרס ויואלים הוא נתיחה לפסוק
 כן יוסף יע"ש . ואז' איך הוא איתגלייא חכד כפוס אסכ . וז"ל דז
 מיירי ללחר חות רשקין פי כעפס רשקוס שמוחות עמכ טהן לכ ככ"ז
 כדי לפעוזה כלי הוא כתיבת כן ואחר כך כיוון כעכר נתיח כעמח
 הנצרות הנקרא יודים עמחה כס"ח ביסוד כדי לנחנן גם כס כיוק'
 כיוון ב' דכולד וביטור . ועיין מ"ש ח"ל כעכר מוחין דר"ל שם דברוש
 החי"ז איה ה' וזה הוא ממש איתגלייא חכד כפוס אסכ . ושוד כי טרש
 כי כללוח כס"ח סם ביסוד וכללוח כללוח הוא כפחת היסוד כמ"ש
 ח"ל לא נמקום אחר ומסם שלכי שער היקון כטקא ויתוח כללוח כל
 זמן שערלה חופפת על גריה קדש כנר כחב רביע וז' לעיל ללא איתגל'
 החסדים כלל אפילו כטופא (וכלל) וכל סבן באמס וכשנמול חכד והוא יושב
 פתח האהל שירד חכביס ביסוד איתגלייא חכד כפחת היסוד כמ"ש
 שהוא כללוח דכללוח דליתגלייא כעפורה היסוד : (ב) והכפוק יבין ככוד
 עמס הכילס כיוח לח' יתקן שהוא רמו לאגלייא כמלך סין הנקרא כוד
 פי פירוש פ"ן כעכר מוחין דר"ל ס"ב גם כעכר קליסת נאכ פי ב'
 הנה אביו ויתמי פ"י זומס וכפי משיכה ויתוחס כנת כס"ח כך פלס
 בידס לנרד נפס כולד כסוד הוולד מנודר מלכיס סידויים והס ד'
 מלכיס כטרע ותיקונם הוא על ידי סם מ"ש כחדס כתיקון כל ככולוחס
 טלס וגם וזה כעפס כנר קגל מלכיס נבי כמתייחס אליה משס ח"ה

שלים עליון דנצרות כח"ה וכנלמה אי היס מולס כידיו לחחק כל הכ"ז
 כחל אלס זה איט מולס כידיו וחס יסאר שלים עליון דנצרות הח"ה כלא
 מיתקן כחב ב' נצרות כיו"ה חס הכר . וי"ל מניי שאלס לא יתקן כשחל
 שוב איין לכ מתקן כעולס ולא דמי לנצרות דר"ה כנצרות ט"ה כאשר
 יתקין ביסוד דקבא ומתגלים נגלים וכו מתקס לא כן נצרות הח"ה
 כד"ט יבול להטלוח כטק' כי היא מטכס כיוון היסוד דר"ה כמחפס
 עד כוף כח"ה דקוק ונמאל ככחי נמור מתוק שלם נצרות חז"ה דקוק'
 כאלו כי נצרות כח"ה שלם ועל ידי נגלים מתחמקים אבל חז"ה שלם
 לשלם כחתיים ולכ"י סרמיון כולי סאי כפריעה ואמור רבנן מל ולא
 פרע ככילי לא מל . ועיין מ"ש ח"ל דברוש כח"ה כוף דרוס ב' ועיין
 שער שם דברוש ג' ככחב כח"ה נקראים מעלמין ולכ"י איין דין אונלס
 טכד אלא כמסלמין ללסוקי דקבא באין דין אונלס כי קרקע היא
 כח"ה ונה"ל כל ח"ה שלם הוא מנוכס ואין בו ז' הדין של אונלס
 ונ"ה שלם נגלים שלימים כניספ . ואפילו למ"ד כנס כקרקע יחר על
 ח"ה ענין שוב מחלום יקנה אורו ב' מלחם וז' לו דין אונלס כעפס
 כי נכ הטי"ה כמתגלים שלימים כח"ה שסם ח"ה אורס נשאר לנכ"י שלם
 וח"ה יורכ כולר חחר חחר וישולע כול טופא עד הכחר שלם כניסד
 ולא טלס יחר ח"ה אורס י"ה בו דין אונלס וחזיר וקוק : (א) והכס
 תבין מ"ש כיהר כר אמרו שם . איתגלייא חכד כפוס אמה ט"י פי ב'
 אברהם שהוא החסדים וזרת יו"ד איתגלייא נפתח האהל שהוא פי האמה
 שטרחה יו"ד שהיא פטרס שביסוד כר וק' איך יבא החפסחות החסדים
 עד שם האמה וכלס ההפדים כיוודים ביסוד ככ חכדי ט"ה וג"ש חכד

ולמטה למה לא נחלקו גם הגבורות כי כבר אין להם כלי שיהקבלו יחד ויהצרכו וא"כ מי גרם להם שיתחברו ויקבלו בדעת שלה כל הה"ג יחד הצל הענין הוא כי יסוד דאבא אשר נתגלה עתה בגילוי מהחזה דז"א ולמטה כנ"ל הארה מאירה א' הה"ג שביסוד דז"א ושם מחברים יחד ומשפסם הי"צ והוא ממתק הדינין הקשים שבהם ע"י החיבור הזה וכיון שנתחברו שם לכן כאשר יולאים בדעת דרחל נשארים ג"כ מחוברים יחד בלתי פירוד. והנה אחר שאלו הה"ג נתקבלו בדעת שלה אשר זהו בחי' הדעת שלה אז חוזרין הארתם ומתפשטין למטה הה"ג מחדש עד הוד שבה ע"ד מ"ש שנתפשטו הה"ג בזכר ואח"כ חוזרין הארתם ה' יחד ומתקבלים ביסוד שלה בעת הזווג עם ז"א ודע שגם ביעקב כשזווגו ברחל מתקבלים כל הה"ג שלו ביסודו:

רחל כלי האור לצורך כתר שלה ושם לעיל נת' הי"צ ענין כתר זה ע"ש ואח"כ מהארת פרק אחרון דכלי נלח דאימא אשר בחוכו שליט אחרון דאור המוח הנק' חכמה דז"א המלוכב בג"פ נלח דז"א הנה הארת ג"פ אלו מתלבשין בקו ימינה דרחל לצורך חח"ן שלה בין צבחי' כלי בין צבחינה אור המוח שבתוכו וכן מבחי' חסד מה"ח המתפשטים ו) אשר ה' מהם מתפשט בגלגל דז"א כנז"ל גם הוא להיותו מגולה הספיק חליו להאיר בגלגל דז"א וחליו להאיר בכל קו ימין דרחל וכן ע"ד בפרק אחרון דהוד דאימא המתלבש בתוכו שליט אחרון דמוח בינה דז"א ושניהם מתפשטים הוך הוד דז"א ומלא נעשים ג"ס בג"ה דקו שמאלו דרחל וכן מבחי' חסד של הה"ח המגיע לחלק ההוד דז"א להיותו מגולה הספיק חליו להוד דז"א וחליו לקו שמאלו דרחל. ואמנם בקו אמלעי שלה זולת הכתר שלקחה מחדש דה"ס דז"א לקחה ג"כ הארת הה"ג שהיו ביסוד דז"א כנז' מלד דעת דאימא ואלו הה"ג נתחברו בדעת שלה ונתקבלו שם אצל אשר הקו זה שהם דה"י שבה אין בהם חסדים. והנה יש לשאול כי כמו שהחמשה חסדים כשילאו מיסוד בינה ונתגלו מהחזה ולמטה נחפרדו ו) ונתחלקו בה"ס ז"א חג"ת כ"ה וא"כ הה"ג ג"כ אחר שכבר ילאו גם הם מיסוד בינה ונתגלו למעלה בשלמא בז"א לא היה להם מקום להתחלק מפני שכבר נתחלקו שם הה"ח ולכן ירדו אל היסוד דז"א ח) אמנם משם

שער יעקב וראה פ"א בע"ח שער ל"ז

ונבאר ענין יעקב ולמה הגו"ל דרך כללות הנה לעיל ביארנו (א) שאלו הם בחי' אחוריים דאז"א שגפלו בעת מיתה המלכים ולא ירדו בעולם הבריאה רק נשארו באלו במקום רחל שהיא נוק' דז"א ב) ולכן אין בחי' מיתה נו' בהם רק נפילה וביטול בעלמא וכיון שכן לכן בעת המי' דז"א שם ישרא ורחל אחר

איפה שלימה

ולא נשאר לרחל בחי' תפילין כי הארת דאמא לקחם ז"א ונעשו לו בחי' תפילין ואורוה דאבא לקחם יעקב שהוא משרשם. ועיין בעו"ת דף לא ע"א הגד"מ צירושתי' שנתן טעם אחר למה הנשים פטורות מן התפילין לפי שבחי' אלו התפילין של יד הוא בהיות אותה הנקודה נקשרת בזרוע שמאלו דז"א אין בה פרלוק עדיין ולכן אין לחננו עושים רמז אליה עדיין יעו"ש:

אשר האחד מהם מתפשט בגלגל דז"א וכו' הספיק חליו להאיר בגלגל דז"א וחליו להאיר בכל קו ימין של רחל וכו' וכ"כ בע"ח שער תיקון הגוק' פ"ו שחליו חסד דגלגל דז"א הספיק להאיר בגלגל דז"א וחליו האחר להאיר בכל קו ימין דגוק' וכ"כ בשער ההקדמות דף מ"ח ע"א מצו"ש שער ו' ת"א פ"ד אצל בשער כ"ה שער דרושי הללס פ"ו כתב וז"ל וחסד דגלגל נכפל לששה שלישים ג' נעלמו וג' לחכמה דגוק' דז"א וכו' עכ"ל. וכ"כ בשער המלות פ' מרומה אמנם יובן ע"פ מ"ש הרש"ש ז"ל בסידור כוונת תיבות קונה הכל וז"ל להמשיך נו' שלישים דאור חסד דגלגל לחכמה דגוק' וג' שלישים דאור חסד דהוד לבינה דגוק' ומשם להמשיך הארת הב' שלישים החתונים שבהם לחסד נלח וגבורה הוד דגוק' עכ"ל. וא"כ מ"ש הרב ז"ל בשער דרושי הללס ובשער המלות דחסד דגלגל דז"א נכפל לו' שלישים ג' נעלמו וג' לחכמה דגוק' דז"א הוא כי העיקר עלמות כל הג' שלישים דחסד לחכמה דגוק' ומ"ש בפרקין דחי' חסד דגלגל דז"א להאיר בכל קו ימין הוא על הארת שני פרקי תחתיים דחסד שלריך להמשיך לחסד וגלגל דגוק' וז"ש להאיר בכל קו ימין של רחל לומר שבה' פרקין תחתיים של רחל לא יש כ"ח הארה ומ"ש בשער המלות בגופא דגוק' לא יש חסדים הארת החסדים לא קחשיב לפי שאינה עולה בשם ודו"ק:

ז) ונתחלקו

בה"ס ז"א חג"ת נו"ה. ז"ל שער ההקדמות דף ס"ג ע"ב לריך שדע כי הג' חסדים פחות שליט המגולים לא נתפשטו בת"ת וגלגל והוד דז"א חקף אחר שילאו מפי היסוד דרך ירידה רק אחר שירדו עד היסוד הם וגם החמשה גבורות וכשחזרו לעלות למעלה אז נתפשטו במקומם עכ"ל. וא"כ מ"ש בפרקין שנתפשטו בחג"ת נו"ה דז"א ר"ל שחוג' ושליט ת"ת נשארו ביסוד דאימא להאיר בחוג' ושליט ת"ת דז"א ושני שליט ת"ת וגו' ירדו ליסוד דז"א ואח"כ בעלייתם עלו כל אחד במקומו, וכתב השמ"ש בשער כ"ה פ"ב מ"ק דאור חסד לבד הוא שעלה לנו"ה ולשני שליט ת"ת אצל אור הישר שלהם נשאר ביסוד כנוצר לקמן בסוף דרוש ג' עכ"ל וזה דלא כמ"ש הרמ"ה בספר **עלי נהר דף ע"ז ע"ד** וז"ל שאור ישר של שני שליט ת"ת וגו' דז"א כבר נמשכו לתנ"ה דז"א קודם שירדו ליסוד כמבואר בתיבת **הגורא ובגומל חסדים טובים** וכו' ולפי האמור א"ש שאור ישר מתפשטים בח"ג תנ"ה ואח"כ כללותם ביסוד ואז"ח שני שליט ת"ת וגו' יורדים אל היסוד כמרומה עכ"ל. כי השמ"ש כתב שאור הישר נשאר ביסוד ומה שהביא ראיה מן תיבת והגורא וכו' כבר בארתי במקום אחר והוכחתי מושער כ"ג שער מוחין דללס פ"ו שזהו **הארת ענפי החסדים: עוד** כתב שם **בשער ההקדמות** וז"ל והנה חקף אחר החסדים וכו' חקף הגבורות רעות ויורדות אחריהם עד היסוד דז"א וגם הם אינם מתפשטות בז"א לפי שבחוג' ו**שני** שליט ת"ת אינם יכולות להתפשט כי **כבר נתפשטו החסדים** ואין לגבורות מקום להתפשט שם ומן החזה ולמטה שהוא מקום מגולה אין מהתעבים שם כנוצר בענין החסדים עכ"ל ור"ל לפי שאין מחילות מעכבת אותם ויורדים כמרומה א' היסוד, ובזה יתורן מה שהקשה הי"ש בשער כ"ה פ"ב מ"ב בסדר ירידת החוג' או' א' וז"ל וא"ת והלא בפרקין אומר שהחסדים בלאתם מפי היסוד דאימא חקף ומיד ירדו עד היסוד דז"א ולא נתפשטו אל מקומם וכו' וא"כ היאך אמר שלא מלאו גבורות להתפשט כי כבר נתפשטו החסדים יעו"ש. כי לפי ש' ההקדמות אין כחן מקום קושיא כלל:

ח) אמנם

משם ולמטה למה לא נחלקו גם הגבורות כי כבר אין להם כלי. שיקבלם יחד וכו' ר"ל דאלו החמשה חסדים וה"ג היולאים מיסוד דאימא להתפשט בחג"ת נו"ה דז"א הם הענפים של הה"ח וה"ג דהשרשים שלהם נשארים בדעת דז"א כמ"ש שכ"ה פ"ב כלל יוד' נומ"ש בש' ל"ה ששרשי הה"ג נשארו בדעת דגוק' ר"ל שורשי הענפים] וא"כ כיון שילאו מיסוד דאימא ענפי הה"ח וחמשה גבורות כמו שענפי הה"ח נתפשטו בחג"ת נו"ה דז"א כן היה לריך שיתפשטו ענפי הה"ג בחג"ת נו"ה דגוק' כי כבר אין להם כני שהוא יסוד דאימא שיקבלם יחד ואעפ"י שכל אורות דגוק' היא מקבלתם ע"י שמתלבשים בכלים דנה"י דאימא וכלים דנה"י דאימא בתוך כלים דנה"י דז"א וכניס דנה"י דז"א תוך כלים שלה כמ"ש בש' הכוונות בדרוש ה' דיוה"כ יעו"ש מ"מ כיון שהם ענפים וכבר ילאו מיסוד דאימא כשהיו בז"א היה ראוי להתפשט בחג"ת נו"ה שלה ותירך הרב ז"ל ע"ז כי יסוד דאבא אשר נתגלה עתה בגילוי מחזה דז"א ולמטה האיר הארה אל ה' גבורות שביסוד דז"א וחברם, ור"ל אעפ"י שהם ענפים הארת יסוד דאבא הוא אשר חברם וקבלם בדעת שלה ומה שמתפשטים בחג"ת נו"ה שלה הם הארת הה' גבורות, ועיין שפת אמת מ"ש בזה, והדב"ש על משלי סו' ג':

א) שארו הם בחי' אחוריים דאז"א וכו' אלא נשארו באילנות במקום רחל וכו' מ"ש הרב כאן שבחי' אחוריים של אז"א נשארו באילנות במקום רחל ר"ל אחוריים של יסוד"ת שאחוריים דאז"א עילאין לא ירדו כ"א עד חסד וגבורה דז"א כמ"ש בשער שזירת הכלים פ"ב ופ"ד ומצו"ש ש"ב ח"ב פ"ו ע"ד וכ"כ השמ"ש שנהגהו לע"ח ש' שזירת הכלים פ"ב שבחינה אחוריים דיסוד"ת ילאו בחי' א' של יעקב ולמה יעו"ש. ועיין מ"ש באש"ל על שער הנקודים פ"י או' א':

ב) ולכן אין בחי' מיתה נו' בהם ורק נפילה וכו' בע"ח כ"י נ"ב הגהת רבי דוד פארדו וז"ל והס' הנפילים היו בדרך ר"ל אותם הבחי' הנק' בשם נפילה ולא מיתה היו בדרך עלמה שהוא האילנות במקום האילנות הנק' ארץ ג"כ עכ"ל:

[ס"ז ע"ב] ד"ה ועי"כ נבקע היסוד דאימא. ג"כ, עיין בעולת תמיד בענין ר"ה דף ג"ח ע"ב שכתב שלא אינה נגדלת חצי האחור העליון עד שיעלו הארת החסדים המגולים למעלה ביסוד הבינה ויבקע ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה. (מסידור הרב רפאל מערבי).

בגדי יו"ט (הרב יו"ט ידיד הלוי) דף ס"ט ע"ב אות ו' - כמו פא"ה הנ"ל.

מבו"ש דף ס"ב ע"ב

ענין הנסירה בנה כשנאים מוחין אל זעיר נחקה רחל מחציו ולמשה אחור באחור אך לאה אינה נגדלת חצי האחור העליון עד שיעלו הארת החסדים המגולים דנה"י למעלה ביסוד הבינה ויבקע ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה והרי נחקנו א"ן אחור באחור לגמרי בכל ארצי. והנה היקון ג' אחרונות וגם תיקון ג' אחרונות דפייר שהוא שיבקע יסוד דאימא אבר שם נפשה על ידינו בתפילת לחם ובתפילת החזרה. אך בקיעת ג' ראשונות זה נפשה מחיליו וזה בענין ויפבור כנודע ואז נשלחם לאה לגמרי בהיותם אחור באחור או הוא שם ב"ן דהפין בכל השמות כי אין פדיין זיווג. אך בהיותם אשין באשין או נתחללו

פע"ה דף ק"ל רע"ד

מקבלתן - ענין הנסירה הגה כשצ"ה מוחין אל ז"א נתקנת רחל מחציו ולמטה אב"א אך לאה אינה נגדלת חצי אחור העליון עד שאלו אורות החסדים המגולים דנ"ה למעל' ביסו' הבינה עבקעו ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה. והרי

תשובה מ"ש צפ"ה שאור היונה מיסוד

דאימא מקלתו נשאר בחוץ וכואו במקיף זה מדבר על מקיף דיוחדה ומקלתו שנכנס וילא צכוד כשערות זה מקיף דהיה חבל כאן צשהכ"ו מדבר על החו"ג שהם אורות פנימיים וכל או"פ יש לו או"מ ומקלת או"מ של בגזרות שהם אש צוקעים יסוד דאימא ויולאים מפה דז"א ומקיף על ז"ת שלו זה במקיף בהינת מקיף של בגזרות. חבל בהסדום נכנסין פנימי ומקיף שלכם ציכוד דאימא. וכשולאין בקונה הכל. ג' חסדים פחות שלש ואלאים פנימי ומקיף ויורדים ליסוד דז"א להמטיק בגזרות וכשחוזרין לעלות או"פ שזכס נכנס ציכוד דאימא ואו"מ שלכם מקיף על היסוד דאימא זה אינו עניין למקיפים דחיה ויחידה כנז' :

ומה שנקבע בחזה דז"א זה בקיעת עטרת היסוד דאימא בחזה דז"א כדי שיתגלו כשני חסדים ושליש המכוסים ויתרצה אורם לעלות הכפל לכחצ"ד דז"א חבל בקיעת היסוד צפה דז"א כנז"ל זה היסוד דאימא טלמו וכוא קלת אור מקיף בגזרות הנעשים או"מ:

תשובה מ"ש כאן נקבע יסוד דאימא צפה

ונש"ל שנקבע בגרון הכל אהז יען כגרון הוא צפה ומ"ש בקונה הכל בחזה שם מיירי צבקיעת עטרת היסוד דאימא שחיה בטומדת בחזה דז"א כנודע וכנז"ל. מסרבי"ג שד"ה יל"ו :

סידור הרב קווינקא - ליל פסח

כ"ן להמשיך כללות הח כ"ס/ד ד"א ולב המשיך ההג מהתחל לש"נה ל"סוד ד"ח

יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה

יהוה יהוה וכתלות החסדים

הוד מחתיק לגט דגט	נכח מחתיק לגוד דגט	הוד מחתיק לגט דגט	נכח מחתיק לגוד דגט
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
כ"ט חת מחתיק לט"ט דת דגט		כ"ט חת מחתיק לט"ט דת דגט	
יהוה		יהוה	

וכתלות הגח פחות שלש לחת מתגלן החסדים דחגת וכפרל אורס ועל"ס לכחכד כח"פ

איהיה יהוה איהיה יהוה

ש"ט דאות דחסד לתכמה יהוה יהוה כ"ט דאות דגט לט"ט ד"ח ש"ט דח"ג דאות לדעת

כ"ט דאות דחת ד"ה לכתר ד"ח שבתת דישמות כ"ן להמשיך ולהשלים התפעלות חלק על"ן הני דחת דישמות ט"ס על"מות שורשי דמותן שהם ח הויות לכתרים דחכמה דכתר דחכמה דח"ט דח"ט דחה וכן ד"ח

איהיה איהיה איהיה איהיה איהיה איהיה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

אלף יוד ד"ה

יוד ד"ה ויוד ד"ה

יוד יוד הי יוד הי יוד ד"ה ויוד ד"ה

שלש אות יחס דחת לכתלות שג כתר דמ"ק ולחלקו ל"ד חלקים ולהמשיך שמה חלק א מ"ד חלקים ח"ד ח"ד לכתר דמ"ק

סידור תפלה להרשיש

סט

לחזור ולהסיר הכפל שהוא א"ח דחסדים (ח) דגה' הגו' שעלו ליסודות דישסו"ת להורידם לנה' דז"ח

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
י ה ו ה	י ו ד ה א ו א ו ה א	י ה ו ה
צ צ ב צ ב א	י י ה י ה ו י ה ו ה	צ צ ב צ ב א
צ ב א	י ה ו ה	צ ב א

להמשיך ג"ש דא"ח דחסד דגלח לחכמה דנוק' וג"ש דא"ח דחסד דהוד דבינה דנוק' ומשם להמשיך הארת הבש"ת שבהם לח"ן וג"ש דנוק'. (ב)

יְהוָה

ג' כלי בינה דנוק'	ג' כלי חכמה דנוק'
אֵלֶּף הֵּה יוֹד הֵּה	י ו ד ה א ו ו ה ה
א ה י ה	י ו ד ה א ו י ו ד ה א ו ו
א א ה א ה י א ה י א	י ו ד ה א ו ו ה ה
להמשיך מיסוד דז"ח ה"ג לדעת דרחל ולתקן דעת	י י ה י ה ו י ה ו ה

להמשיך מיסוד דז"ח ה"ג לדעת דרחל ולתקן דעת הגו' ונשלים ל"ס

דו	יְהוָה	יְהוָה
ה"ג	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי דעת דיעקב ורחל
 י ו ד ה א ו ו ה ה
 י ו ד י ו ד ה א ו ו י ו ד ה א ו ו ה ה
 י ו ד י ו ד ה א ו ו י ו ד ה א ו ו ה ה

לתקן י"ג ה"ד דיעקב כי קונה הכל גי' א"ל פשוט ומלא והוא סיקון הראשון ואחריו לתקן כל ה"ג

אל אֵלֶּף לְנוֹד רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד
 וְאַמֵּת נּוֹצֵר חַסֵּד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפְשָׁע

וחטאה ונקה

(א) א"ה כ"ל כי כ"ל נו"ה דוקא. ומ"ש כאלו נה"י הוא ט"ס וכגי' מ"ש כאלו כלי"ת דז"ח וגם הויה בניקוד חולם ג"ו ט"ס וכן מלאתי בקצת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס לכן סידרתיים כאלו בין שני חללי לבנה וא"ש את"מ: (ב) שליה פ"ה: (יח)

וזוכר

ומתחה פיה וגו' ופירוש הפסוק יובן כמ"ש אלליט על מה שאמר בזהר באדרא יסב על כורסיה דשביצין לאכסיה לון וכו' כי הוא סוד משאר"ל בא נחש על חוה פ' כענין כי יש שמים אלקים של קדושה ומשהגלין למשה עד הקליפות אלקים אחרים בסוד מלך אלקים על גנים כגודר בסבא דמשפטים וכו' אבאר העון גורם הקליפות נכללין זו ואלו נכללו עד שאזכין בח' על שמות אלקים פלונים דקדושה נכנסים בקדושה לין שבה בסוד הבבורות אשר שם ביסוד שלה ועינן הפכללות הוה של השמות אלקים כג"ל ביחד נקרא בחינת נחש נחש על חוה כי מה שהחלה בשם רשץ היה החזון עמה בבחי' היסוד והגיבוי העליון הנקרא פלא (ח) כמדע הנה פשה היא מקבלת מהגיבוי האחר החיוני של אלכיס הנקרא ג"כ פלא הנרמז בר"ם ואמרה לא פעלתי לון לרחמי מהא אומרת שלא קבלה שפע מפעולת הפלא החלטים הכוה אשר צו נכללו הקליפות הנקרא לון רק מן הגיבוי העליון הקדוש שהוא טלו פנים אשר לון הקליפות נכנסין שם ח"ו וברי הוא נתבאר אך הזוגים הוא נקרא דבור ובלשון אכילה והסבסב הוא לפעם כג"ל כי הנה שלה הראשון בחינת אבי"א נעשה על עפה בחינת פכ"פ שם מחסוך בית הרחם ממש וטוע פ' בית הרחם שלה הוא פנתוק דוגמת הבאר הנפסע ע"י חפרה וזינו (ב) בולג כמו יסוד הזכר . וענין חפרה הבאר הו"ה נרמז באברסס וילחך שחפרו הבארות הסס ודי בזה וכו' שאמר בזהר וילך דף רפ"ו וז"ל עלי באר פנו לה בק לאחרך להמחננה בנעלך באר חפרוה שרים דאלויו לה ארי"א לעילא כרוה מידי העס אלין אבן וכו'. ופי' הענין כי חפרה הבאר הו"ה לפשות לה בית הרחם נעשית ע"י שרים שס ארי"א בסוד ויבן ה' אלקים את בבלע ויביאה אל האדם דא ארי"א שגדלוה והעלוה שזכ בשוב בכל קומם זא פכ"פ אשר ע"כ נעשה פה הראשון שלה בחינת היסוד כג"ל חל"ל באר חפרוה שרים האלו אטון ארי"א. ואמנם היה לא עשו רק בחי' חפרת המקום הטוב בלבד (ג) ואח"כ כרוה מידי העס הוא בחי' נתינים בה המן בחור הבאר הו"ה אשר בחינת ענין זה נקרא כרייה . והנה בחינת בחינת המן' אלו ביסוד שלה הם ע"י התו"צ של זאמא שס ב' יודים שלה שבהם ה' אצבעית שס כ"ג מנלפך כשלות אשר אלו ירדו למטה ונעשה בחי' מ"ג ביסוד עקבא דז"א .

זכרס יסוד אמא ומסס נעשה הכלי של יסוד דאמא לפעולת (ח) מ"ג שבהם אמנס ד' הידום האחרים של ארי"א יסב לכס . והנה ע"ד שביארט פסוק זה לפעלה באמא ישרש ג"כ למטה בטקבא דז"א כי סהס ה' ידום סס וסס ד' ה' של אמא כוללס משתי ידום כאחד ונעשה כלי מ"ן של רחל טקבא דז"א ע"ד כג"ל ושד ים ד' ידום אחרות שסס ב' יודים דז"א וכו' ידום טקבא עפליהס נאמר וארכב הידום יסב לכס וגו'. והנה כשלה מזה כי אלו יודים כולם סס בחינת הגבורות וכו' אטון דין מטבבר אז רואה דס בבס ח"ס ידום דמיס מלאו ויבסק שחי דמיס הוא כמ"ש אלליט בפסוק שופך דס האדם באדם והוא כי בז"א יש הוי"ה באלפ"ן גימטריא ח"ס וזאת ח' שנמיטי וא"ו הוא בחי' אהי"ס ברובע כוה ח' א"ב אהי"ס אהי"ס שהוא גימטריא ד"ס נמלא כי בבסמלן ח' ו של מילוי וא"ו ושלה למעלה בנינה אז שס ח"ס נמלא מד' וכו' ו ג"כ מד' כג"ל הרי סס ב"פ ד"ס והוה ג"כ ענין פסוק שמרני מידו פ"ח יקא לי כי ב' ידום כג"ל סס יקא פ"ח לי שהן ב"פ ד"ס כשלין גי' פ"ח כג"ל . ונחזור לענין כי סהס בחי' הבאר שהוא רחל היא כוה ענין לון ב"פ הרחם שבה שסס ה' מנלפך שסס סוד דין הנקרא חקך כרמש כרסם באר חפרוה שרים כרוס שהוא כנשך ואלו נעשו ע"י ב' יודים ח"ס דאמא שיהוק נאמר כרוס נדיבי כסס אילין לזמן אבן . והנה אחר שיהוק כל חיקון זה ביסוד שלה כג"ל שהוא ענין החפרה והכרייה כג"ל אח"כ נכנסין בה ג"ר שסס החיזון שלה כנענין מנחמת נהי' דז"א סדעס ואלו נרמז (פ) באמרו כמחוקק דא יסוד כנעניסטה דא ג"ב ואז רואיה להזווין עמו פכ"ס ח"ס מחלה עלי באר פט לה כלומר סק לאחךך לאחברא בבנעלך פי' שזכ הפסוק נאמר על מל' הנקרא רחל הנקרא באר ואומרס לה אחס הנקרא באר עלי ר"ל העלי מ"ג שך למעלה כהזווין עס כעלן כי כרי נתקן יסוד שך כמ"ס באר חפרוה שרים וא"כ ענין באר עמו לה הוא"ל והוא באר חפרוה שרים . והנה בחי' היסוד דאמא נעלוו כנר נחבא לפיל בחינתויון אך סס בגי' גילגולי משה שהוא ר"ס משה שס הכל וע"ס והוא כדודס האומות יחידות (י) וע"ס . גם בחי' משה ואהרן שסס ביסוד דאמא (יא) נמבאר כדודס משה ואהרן ומסא נרד ואביסוף ע"ס :

פרק ח (וי) מות

עוד נבאר עתה נבחרת אחרות שים ביסוד זה דאמא שכתב הו"ה והנה סס הנקרא ארון וכשרת חר וכו' אשר עליו . והנה נבחרת אלליט (יב) כי יסוד אבא המסלנש של ז"א נקרא תורה שכתב אבא ז"ס אשאר"ל טובלת הכמה שחפלה טורה פירוש כי אבא הנקרא ארמל מה שכוכל ממט חודר למטה הוא תורה שהוא (ק) (יד) היסוד שלו המספסש שך ופיר אבנין גם יעקב (טו) הו"ה מן הארת היסוד סהס גם הוא נקרא תורה וזין אט עשה בניארו . ונחזור לעניניס כי סהס בארטי כמקוטו (טז) כי כאשר החסדים אשר ביסוד אמא יזלזן ומתגלין ממחס דומיר אבנין ולמטה אינם יזלזן בלי לטע אמנס סס לוקחין עמהס שורס שהוא מן היסוד דאמא פלמס ומסבלשין כי וזין יזלזן בליס לטע . והנה ענין לקחתי לטע וס קר כי כנס פי היסוד דאמא אטו פשתו לגמרי כי אס היס פשוט לגמרי ילא החסדים כגילו גומר למסוך ואפשר שיאחזו כסס החלוצים וגם כן החסדים העליונים שלמעלה מהכוה הסחומים גם הם ירדו אחריהם ויפלו ויאלו לחק וע"כ המאלל העליון המשיך בחי' הארות לטע יסוד דאמא כפי יסוד פנמה שלה לבד ונעשה שס בחי' לטע ומשך כפי סהס הכוה אבל איט סטוס נמיר רק האדם בלטע היסוד שלה לבד . והעפסס לכוס

היות וגו' וענין (ד) אלו ידום נמבאר אלליט כדודס החסדים וסס המלא יסוד אחד שכל ארון השמות נעשה בסוד י"ד י"ד ע"ס . גם תענין כדודס אמרנ ג' רישין אהבגלן בריש אדרי"ו וסס יובן ענין זה . ואמנס סס הבנין הוא ח' הנה ענין ב' ורשעות דא"ח נעשה בחי' מוחין דארי"א בחי' חרין ענין ענין נמיין ריבוי ארי"א לבתר לז"א בסוד דעס שלו כמדע חלל סוד ה' אצבעית שים בכל יד מהס לון סס מקומן . והנה ב' ידום דא"ח פרוייהו שקילי כחוד ונקרא יד ח' בלבד ע"ד כל שאר בחי' של א"ח שנאמר עליסם באדרא דקכ"ח דכעתיקא לים שמאלא רכאי עתיקא טולא וימיוא (ס) ועד"כ כתיב הנה עין ה' אל ייראו ולא כתיב עיי לשון רבים . ואמנס חו"ה כל ח' מהס ים על ב' יודים ונמלאו עמה כי בא"ח ובז"א ים ה' ידום והנה יד כג"ל שהיא אוחת של א"ח ככולנה חב' ידום אלא שנקרא יד כולל עליה דאמא ונחמה החמישית לפרשע שהוא אלא מאלה הנקרא פרשע פשה אהבלין והאפערעין כל הו"ה כגודר בזהר . והענין (כו) כי יד (ו) דא"ח ירדה למטה כרחס (ז) יסוד אמא והנה ימין כוללה בשמאל ושמאל בימין וכמו שה' אצבעות יד שמאלי דא"ח סס ה"ג כן ה' אצבעות יד ימין סס ה"ג וסס סוד ה' חרופים מנלפך שסס כשלות ואלו נהוהו שס

הגדרות וביתאורים (ח) הוא יסוד שער"כ כגוונס כנכנס דף ד' . סגן שסון : (ג) ענין שער כ"ס פ"ח ססס גליטת היסוד דרכו"ה : (ג) שער ל"ס ח"ס ספיל ח"ל ופי' : (ד) א"ח ענין ענין ענין ה' חסודס דין ספירא והסוד כ"ס ח"ס : (ה) כנגד ארי"א הכסס כי זה רוחק כני' אלא בלא וכן ססס רנינו כשער פי' ח"ס ופי' : (ו) סע"ל טק"ו ארי"א ח"ס : (ז) ענין כשער מאל"ה רב"ר ר"ל דרי' ע"כ פנחס כנלמח' חסודס ח"ס ע' דכסן יסוד דאמא נעשית שם אטוס טבאלה פליאס : (ח) ג"ל ג"ל לכונס : (ט) ג"ל דרך דמיס כג"ל : (י) ענין שער כסודיס פירטה סמחא : (יא) בלא דאמא : (יב) שער כסודס כרמס ספוסס : (יג) שער"ך דף פ"ח ע"ג . סגן שסון : (יד) שו"ת מן ליסח כנמ"ס : (טו) שער ל"ס ח"ל : (טז) שער כ"ס ח"ס :